

Uradni list

Evropske unije

C 270

Slovenska izdaja

Informacije in objave

Zvezek 59

25. julij 2016

Vsebina

IV Informacije

INFORMACIJE INSTITUCIJ, ORGANOV, URADOV IN AGENCIJ EVROPSKE UNIJE

Sodišče Evropske unije

2016/C 270/01	Zadnje objave Sodišča Evropske unije v <i>Uradnem listu Evropske unije</i>	1
---------------	--	---

Splošno sodišče

2016/C 270/02	Nadaljevanje dejavnosti Splošnega sodišča med 1. in 19. septembrom 2016	2
---------------	---	---

V Objave

SODNI POSTOPKI

Sodišče

2016/C 270/03	Združene zadeve od C-210/14 do C-214/14: Sklep Sodišča (sedmi senat) z dne 7. aprila 2016 – (predlog za sprejetje predhodne odločbe Corte suprema di cassazione – Italija) – kazenski postopek proti Danieli Tomassi (C-210/14), Massimilianu Di Adamu (C-211/14), Andrei De Ciantisu (C-212/14), Romini Biolzi (C-213/14), Giuseppeju Proii (C-214/14) (Predhodno odločanje — Člen 99 Poslovnika Sodišča — Enaka vprašanja za predhodno odločanje — Člena 49 PDEU in 56 PDEU — Svoboda ustanavljanja — Svoboda opravljanja storitev — Igre na srečo — Nacionalna ureditev — Preureditev sistema koncesij s časovno uskladitvijo zapadlosti — Nov javni razpis — Koncesije, podeljene za krajše obdobje od obdobja prej podeljenih koncesij — Neodplačen prenos uporabe materialnih in nematerialnih sredstev, ki tvorijo mrežo za upravljanje in pobiranje stav — Omejitve — Višji razlogi v javnem interesu — Sorazmernost)	3
---------------	---	---

SL

2016/C 270/04	Zadeva C-433/14: Sklep Sodišča (sedmi senat) z dne 7. aprila 2016 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Tribunale di Bari – Italija) – kazenski postopek zoper Domenica Roso (Predhodno odločanje — Člen 99 Poslovnika Sodišča — Enaka vprašanja za predhodno odločanje — Člena 49 PDEU in 56 PDEU — Svoboda ustanavljanja — Svoboda opravljanja storitev — Igre na srečo — Nacionalna ureditev — Preureditev sistema koncesij s časovno uskladitvijo zapadlosti — Nov javni razpis — Koncesije, podeljene za krajše obdobje od obdobja prej podeljenih koncesij — Neodplačen prenos uporabe materialne in nematerialne lastnine, ki tvori mrežo za upravljanje in pobiranje stav — Omejitev — Nujni razlogi v splošnem interesu — Sorazmernost)	4
2016/C 270/05	Zadeva C-434/14: Sklep Sodišča (sedmi senat) z dne 7. aprila 2016 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Tribunale di Bari – Italija) – kazenski postopek zoper Raffaella Mignoneja (Predhodno odločanje — Člen 99 Poslovnika Sodišča — Enaka vprašanja za predhodno odločanje — Člena 49 PDEU in 56 PDEU — Svoboda ustanavljanja — Svoboda opravljanja storitev — Igre na srečo — Nacionalna ureditev — Preureditev sistema koncesij s časovno uskladitvijo zapadlosti — Nov javni razpis — Koncesije, podeljene za krajše obdobje od obdobja prej podeljenih koncesij — Neodplačen prenos uporabe materialne in nematerialne lastnine, ki tvori mrežo za upravljanje in pobiranje stav — Omejitev — Nujni razlogi v splošnem interesu — Sorazmernost)	4
2016/C 270/06	Zadeva C-435/14: Sklep Sodišča (sedmi senat) z dne 7. aprila 2016 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Tribunale di Bari – Italija) – kazenski postopek zoper Maura Barletto (Predhodno odločanje — Člen 99 Poslovnika Sodišča — Enaka vprašanja za predhodno odločanje — Člena 49 PDEU in 56 PDEU — Svoboda ustanavljanja — Svoboda opravljanja storitev — Igre na srečo — Nacionalna ureditev — Preureditev sistema koncesij s časovno uskladitvijo zapadlosti — Nov javni razpis — Koncesije, podeljene za krajše obdobje od obdobja prej podeljenih koncesij — Neodplačen prenos uporabe materialne in nematerialne lastnine, ki tvori mrežo za upravljanje in pobiranje stav — Omejitev — Nujni razlogi v splošnem interesu — Sorazmernost)	5
2016/C 270/07	Zadeva C-436/14: Sklep Sodišča (sedmi senat) z dne 7. aprila 2016 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Tribunale di Bari – Italija) – kazenski postopek zoper Davida Cazzorlo (Predhodno odločanje — Člen 99 Poslovnika Sodišča — Enaka vprašanja za predhodno odločanje — Člena 49 PDEU in 56 PDEU — Svoboda ustanavljanja — Svoboda opravljanja storitev — Igre na srečo — Nacionalna ureditev — Preureditev sistema koncesij s časovno uskladitvijo zapadlosti — Nov javni razpis — Koncesije, podeljene za krajše obdobje od obdobja prej podeljenih koncesij — Neodplačen prenos uporabe materialne in nematerialne lastnine, ki tvori mrežo za upravljanje in pobiranje stav — Omejitev — Nujni razlogi v splošnem interesu — Sorazmernost)	6
2016/C 270/08	Zadeva C-437/14: Sklep Sodišča (sedmi senat) z dne 7. aprila 2016 – (predlog za sprejetje predhodne odločbe Tribunale di Bari – Italija) – kazenski postopek proti Nicoli Seminariu (Predhodno odločanje — Člen 99 Poslovnika Sodišča — Enaka vprašanja za predhodno odločanje — Člena 49 PDEU in 56 PDEU — Svoboda ustanavljanja — Svoboda opravljanja storitev — Igre na srečo — Nacionalna ureditev — Preureditev sistema koncesij s časovno uskladitvijo zapadlosti — Nov javni razpis — Koncesije, podeljene za krajše obdobje od obdobja prej podeljenih koncesij — Neodplačen prenos uporabe materialnih in nematerialnih sredstev, ki tvorijo mrežo za upravljanje in pobiranje stav — Omejitev — Višji razlogi v javnem interesu — Sorazmernost)	7

2016/C 270/09	Zadeva C-462/14: Sklep Sodišča (sedmi senat) z dne 7. aprila 2016 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Tribunale di Bari – Italija) – kazenski postopek zoper Lorenza Carluccija (Predhodno odločanje — Člen 99 Poslovnika Sodišča — Enaka vprašanja za predhodno odločanje — Člena 49 PDEU in 56 PDEU — Svoboda ustanavljanja — Svoboda opravljanja storitev — Igre na srečo — Nacionalna ureditev — Preureditev sistema koncesij s časovno uskladitvijo zapadlosti — Nov javni razpis — Koncesije, podeljene za krajše obdobje od obdobja prej podeljenih koncesij — Neodplačen prenos uporabe materialne in nematerialne lastnine, ki tvori mrežo za upravljanje in pobiranje stav — Omejitev — Nujni razlogi v splošnem interesu — Sorazmernost)	7
2016/C 270/10	Zadeva C-467/14: Sklep Sodišča (sedmi senat) z dne 7. aprila 2016 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Tribunale di Bergamo – Italija) – kazenski postopek zoper Chiaro Baldo (Predhodno odločanje — Člen 99 Poslovnika Sodišča — Enaka vprašanja za predhodno odločanje — Člena 49 PDEU in 56 PDEU — Svoboda ustanavljanja — Svoboda opravljanja storitev — Igre na srečo — Nacionalna ureditev — Preureditev sistema koncesij s časovno uskladitvijo zapadlosti — Nov javni razpis — Koncesije, podeljene za krajše obdobje od obdobja prej podeljenih koncesij — Neodplačen prenos uporabe materialne in nematerialne lastnine, ki tvori mrežo za upravljanje in pobiranje stav — Omejitev — Nujni razlogi v splošnem interesu — Sorazmernost)	8
2016/C 270/11	Zadeva C-474/14: Sklep Sodišča (sedmi senat) z dne 7. aprila 2016 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Tribunale di Salerno – Italija) – kazenski postopek zoper Cristiana Pontilla (Predhodno odločanje — Člen 99 Poslovnika Sodišča — Enaka vprašanja za predhodno odločanje — Člena 49 PDEU in 56 PDEU — Svoboda ustanavljanja — Svoboda opravljanja storitev — Igre na srečo — Nacionalna ureditev — Preureditev sistema koncesij s časovno uskladitvijo zapadlosti — Nov javni razpis — Koncesije, podeljene za krajše obdobje od obdobja prej podeljenih koncesij — Neodplačen prenos uporabe materialne in nematerialne lastnine, ki tvori mrežo za upravljanje in pobiranje stav — Omejitev — Nujni razlogi v splošnem interesu — Sorazmernost)	9
2016/C 270/12	Zadeva C-495/14: Sklep Sodišča (deveti senat) z dne 7. aprila 2016 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Tribunale regionale di giustizia amministrativa di Trento – Italija) – Antonio Tita, Alessandra Carlin, Piero Constantini/Ministero della Giustizia, Ministero dell'Economia e delle Finanze, Presidenza del Consiglio dei Ministri, Segretario Generale del Tribunale Regionale di Giustizia Amministrativa di Trento (TRGA) (Predhodno odločanje — Člen 99 Poslovnika Sodišča — Direktiva 89/665/EGS — Javna naročila — Nacionalna zakonodaja — Stroški upravnega spora na področju javnih naročil — Pravica do učinkovitega pravnega sredstva — Odvračalni stroški — Sodni nadzor upravnih aktov — Načeli učinkovitosti in enakovrednosti)	10
2016/C 270/13	Zadeva C-534/14: Sklep Sodišča (sedmi senat) z dne 7. aprila 2016 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Tribunale di Bergamo – Italija) – kazenski postopek zoper Andreo Gaitija, Sidija Amidou Billo, Josepha Arasomwana, Giuseppeja Carissimija, Sahabouja Songneja (Predhodno odločanje — Člen 99 Poslovnika Sodišča — Enaka vprašanja za predhodno odločanje — Člena 49 PDEU in 56 PDEU — Svoboda ustanavljanja — Svoboda opravljanja storitev — Igre na srečo — Nacionalna ureditev — Preureditev sistema koncesij s časovno uskladitvijo zapadlosti — Nov javni razpis — Koncesije, podeljene za krajše obdobje od obdobja prej podeljenih koncesij — Neodplačen prenos uporabe materialne in nematerialne lastnine, ki tvori mrežo za upravljanje in pobiranje stav — Omejitev — Nujni razlogi v splošnem interesu — Sorazmernost)	10

2016/C 270/14	Zadeva C-65/15: Sklep Sodišča (sedmi senat) z dne 7. aprila 2016 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Tribunale di Bari – Italija) – kazenski postopek zoper Vita Santora (Predhodno odločanje — Člen 99 Poslovnika Sodišča — Enaka vprašanja za predhodno odločanje — Člena 49 PDEU in 56 PDEU — Svoboda ustanavljanja — Svoboda opravljanja storitev — Igre na srečo — Nacionalna ureditev — Preureditev sistema koncesij s časovno uskladitvijo zapadlosti — Nov javni razpis — Koncesije, podeljene za krajše obdobje od obdobja prej podeljenih koncesij — Neodplačen prenos uporabe materialne in nematerialne lastnine, ki tvori mrežo za upravljanje in pobiranje stav — Omejitev — Nujni razlogi v splošnem interesu — Sorazmernost)	11
2016/C 270/15	Zadeva C-504/15: Sklep Sodišča (sedmi senat) z dne 7. aprila 2016 – (predlog za sprejetje predhodne odločbe Tribunale di Frosinone – Italija) – kazenski postopek zoper Antonia Paola Contija (Predhodno odločanje — Člen 99 Poslovnika Sodišča — Enaka vprašanja za predhodno odločanje — Člena 49 PDEU in 56 PDEU — Svoboda ustanavljanja — Svoboda opravljanja storitev — Igre na srečo — Sodba Sodišča, s katero je bila nacionalna zakonodaja o koncesijah za dejavnost pobiranja stav razglašena za nezdružljivo s pravom Unije — Preureditev sistema z novim javnim razpisom — Neodplačen prenos uporabe materialnih in nematerialnih sredstev, ki tvorijo mrežo za upravljanje in pobiranje stav — Omejitev — Nujni razlogi v splošnem interesu — Sorazmernost)	12
2016/C 270/16	Zadeva C-8/16: Sklep Sodišča (sedmi senat) z dne 7. aprila 2016 – (predlog za sprejetje predhodne odločbe Tribunale di Frosinone – Italija) – kazenski postopek zoper Paolo Tonachella (Predhodno odločanje — Člen 99 Poslovnika Sodišča — Enaka vprašanja za predhodno odločanje — Člena 49 PDEU in 56 PDEU — Svoboda ustanavljanja — Svoboda opravljanja storitev — Igre na srečo — Sodba sodišča, s katero je bila nacionalna zakonodaja o koncesijah za dejavnost pobiranja stav razglašena za nezdružljivo s pravom Unije — Preureditev sistema z novim javnim razpisom — Neodplačen prenos uporabe materialne in nematerialne lastnine, ki tvori mrežo za upravljanje in pobiranje stav — Omejitev — Nujni razlogi v splošnem interesu — Sorazmernost)	13
2016/C 270/17	Zadeva C-278/15 P: Pritožba, ki jo je The Royal County of Berkshire Polo Club Ltd vložil 4. junija 2016 zoper sodbo Splošnega sodišča (deveti senat) z dne 26. marca 2016 v zadevi T-581/13, Royal County of Berkshire Polo Club/UUNT	13
2016/C 270/18	Zadeva C-451/15 P: Pritožba, ki jo je Best-Lock (Europe) Ltd vložila 17. avgusta 2015 zoper sodbo Splošnega sodišča (tretji senat) z dne 16. junija 2015 v zadevi T-395/14, Best-Lock (Europe)/EUIPO	14
2016/C 270/19	Zadeva C-452/15 P: Pritožba, ki jo je Best-Lock (Europe) Ltd vložila 17. avgusta 2015 zoper sodbo Splošnega sodišča (tretji senat) z dne 16. junija 2016 v zadevi T-396/14, Best-Lock (Europe)/EUIPO	14
2016/C 270/20	Zadeva C-479/15 P: Pritožba, ki jo je Nanu-Nana Joachim Hoepp GmbH & Co. KG vložila 7. septembra 2015 zoper sodbo Splošnega sodišča (osmi senat) z dne 9. julija 2015 v zadevi T-89/11, Nanu-Nana Joachim Hoepp/EUIPO	14
2016/C 270/21	Zadeva C-480/15 P: Pritožba, ki jo je KS Sports IPCo GmbH, pravna naslednica BH Stores BV, vložila 10. septembra 2015 zoper sodbo Splošnega sodišča (sedmi razširjeni senat) z dne 2. julija 2015 v zadevi T-657/13, KS Sports/EUIPO	15

2016/C 270/22	Zadeva C-602/15 P: Pritožba, ki jo je Monster Energy Company vložila 10. novembra 2015 zoper sklep Splošnega sodišča (drugi senat) z dne 9. septembra 2015 v zadevi T-633/14, Monster Energy/EUIPO	15
2016/C 270/23	Zadeva C-603/15 P: Pritožba, ki jo je Monster Energy Company vložila 10. novembra 2015 zoper sodbo Splošnega sodišča (drugi senat) z dne 9. septembra 2015 v zadevi T-666/14, Monster Energy/EUIPO	15
2016/C 270/24	Zadeva C-636/15 P: Pritožba, ki jo je August Storck KG vložila 30. novembra 2015 zoper sodbo Splošnega sodišča (drugi senat) z dne 25. septembra 2015 v zadevi T-366/14, August Storck/EUIPO	16
2016/C 270/25	Zadeva C-35/16 P: Pritožba, ki jo je Matratzen Concord GmbH vložila 21. januarja 2016 zoper sodbo Splošnega sodišča (deveti senat) z dne 19. novembra 2015 v zadevi T-526/14, Matratzen Concord GmbH/Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli)	16
2016/C 270/26	Zadeva C-76/16: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Najvyšší súd Slovenskej republiky (Slovaška) 11. februarja 2016 – INGSTEEL spol. s r. o., Metrostav a. s./Úrad pre verejné obstarávanie	16
2016/C 270/27	Zadeva C-77/16 P: Pritožba, ki jo je Hewlett Packard Development Company LP vložila 11. februarja 2016 zoper sodbo Splošnega sodišča (šesti senat) z dne 3. decembra 2015 v zadevi T-628/14, Hewlett Packard Development Company/EUIPO	17
2016/C 270/28	Zadeva C-115/16: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Østre Landsret (Danska) 25. februarja 2016 – N Luxembourg 1/Skatteministeriet	17
2016/C 270/29	Zadeva C-116/16: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Østre Landsret (Danska) 25. februarja 2016 – Skatteministeriet/T Danmark	20
2016/C 270/30	Zadeva C-117/16: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Østre Landsre (Danska) 25. februarja 2016 – Skatteministeriet/Y Denmark Aps	22
2016/C 270/31	Zadeva C-118/16: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Østre Landsret (Danska) 25. februarja 2016 – X Denmark A/S/Skatteministeriet	25
2016/C 270/32	Zadeva C-119/16: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Østre Landsret (Danska) 25. februarja 2016 – C Danmark I/Skatteministeriet	27
2016/C 270/33	Zadeva C-191/16: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Landgericht Berlin (Nemčija) 5. aprila 2016 – Romano Piscioti/Zvezna republika Nemčija	29
2016/C 270/34	Zadeva C-265/16: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Tribunale ordinario di Torino (Italija) 12. maja 2016 – VCAST Limited/R.T.I. SpA	30

2016/C 270/35	Zadeva C-292/16: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Helsingin hallinto-oikeus (Finska) 25. maja 2016 – A Oy	31
2016/C 270/36	Zadeva C-301/16 P: Pritožba, ki jo je Evropska komisija vložila 26. maja 2016 zoper sodbo Splošnega sodišča (četrti senat) z dne 16. marca 2016 v zadevi T-586/14, Xinyi PV Products (Anhui) Holdings Ltd/ Evropska komisija	32
2016/C 270/37	Zadeva C-304/16: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court) (Združeno kraljestvo) 30. maja 2016 – American Express Co./The Lords Commissioners of Her Majesty's Treasury	33
2016/C 270/38	Zadeva C-305/16: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo First-tier Tribunal (Tax Chamber) (Združeno kraljestvo) 30. maja 2016 – Avon Cosmetics Ltd/The Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs	34
2016/C 270/39	Zadeva C-323/16 P: Pritožba, ki jo je Eurallumina SpA vložila 8. junija 2016 zoper sodbo Splošnega sodišča (prvi razširjeni senat) z dne 22. aprila 2016 v združenih zadevah T-60/06 RENV II in T-62/06 RENV II: Italijanska republika in Eurallumina SpA/Evropska komisija	36

Splošno sodišče

2016/C 270/40	Zadeva T-162/13: Sodba Splošnega sodišča z dne 9. junija 2016 – Magic Mountain Kletterhallen in drugi/Komisija (Državne pomoči — Pomoči za izgradnjo in uporabo plezalnega centra Deutscher Alpenverein eV — Sklep, s katerim so bile pomoči razglašene za združljive z notranjim trgov — Ureditve pomoči — Natančnejša gospodarska analiza — Nedelovanje trga — Zakoniti cilj v splošnem interesu — Člen 108(2) in (3) PDEU — Resne težave)	37
2016/C 270/41	Zadeva T-276/13: Sodba Splošnega sodišča z dne 9. junija 2016 – Growth Energy in Renewable Fuels Association/Svet (Damping — Uvoz bioetanola s poreklom iz Združenih držav Amerike — Dokončna protidampinška dajatev — Ničnostna tožba — Združenje — Neobstoj neposrednega nanašanja na člane — Nedopustnost — Dajatev na ravni države — Individualna obravnava — Vzorčenje — Pravica do obrambe — Prepoved diskriminacije — Skrbno ravnanje)	38
2016/C 270/42	Zadeva T-277/13: Sodba Splošnega sodišča z dne 9. junija 2016 – Marquis Energy/Svet (Damping — Uvoz bioetanola s poreklom iz Združenih držav Amerike — Dokončna protidampinška dajatev — Ničnostna tožba — Neposredno nanašanje — Dopustnost — Protidampinška dajatev na nacionalni ravni — Individualna obravnava — Vzorčenje)	38
2016/C 270/43	Zadeva T-122/14: Sodba Splošnega sodišča z dne 9. junija 2016 – Italija/Komisija (Neizvršitev sodbe Sodišča, s katero je bila ugotovljena neizpolnitev obveznosti države — Periodična denarna kazen — Odločba o plačilu denarne kazni — Metoda izračuna obresti za vračilo nezakonitih pomoči — Obrestne obresti)	39
2016/C 270/44	Zadeva T-614/14: Sodba Splošnega sodišča z dne 16. junija 2016 – Fútbol Club Barcelona/EUIPO – Kule (KULE) (Blagovna znamka Evropske unije — Postopek z ugovorom — Prijava besedne blagovne znamke Evropske unije KULE — Prejšnja nacionalna in besedna znana znamka CULE — Relativni razlogi za zavrnitev — Neobstoj resne uporabe prejšnjih znamk — Člen 42(2) Uredbe (ES) št. 207/2009 — Člen 8(1)(b) Uredbe št. 207/2009 — Člen 8(5) Uredbe št. 207/2009)	40

2016/C 270/45	Zadeva T-789/14: Sodba Splošnega sodišča z dne 14. junija 2016 – Staatliche Porzellan-Manufaktur Meissen/EUIPO – Meissen Keramik (MEISSEN) (Znamka Evropske unije — Postopek z ugovorom — Prijava figurativne znamke Evropske unije MEISSEN — Prejšnje besedne in figurativne znamke Evropske unije MEISSEN, MEISENER PORZELLAN, HAUS MEISSEN, Meissen in Meissener Porzellan — Relativni razlogi za zavrnitev — Neobstoj verjetnosti zmede — Člen 8(1)(b) Uredbe (ES) št. 207/2009 — Razlikovalni učinek in ugled prejšnjih znamk — Člen 8(5) Uredbe št. 207/2009 — Resna in dejanska uporaba prejšnjih znamk — Člen 42(2) in (3) Uredbe št. 207/2009 — Člen 15(1) Uredbe št. 207/2009)	41
2016/C 270/46	Zadeva T-385/15: Sodba Splošnega sodišča z dne 14. junija 2016 – Loops/EUIPO (Oblika zobne ščetke) (Znamka Evropske unije — Mednarodna registracija, v kateri je imenovana Evropska unija — Tridimenzionalna znamka — Oblika zobne ščetke — Absolutni razlog za zavrnitev — Neobstoj razlikovalnega učinka — Člen 7(1)(b) Uredbe (ES) št. 207/2009)	41
2016/C 270/47	Zadeva T-583/15: Sodba Splošnega sodišča z dne 8. junija 2016 – Monster Energy/EUIPO (Upodobitev simbola miru) (Znamka Evropske unije — Prijava figurativne znamke Evropske unije, ki upodablja simbol miru — Zahteva za vrnitev v prejšnje stanje — Nespoštovanje roka za vložitev tožbe pri Splošnem sodišču)	42
2016/C 270/48	Zadeva T-585/15: Sodba Splošnega sodišča z dne 8. junija 2016 – Monster Energy/EUIPO (GREEN BEANS) (Znamka Evropske unije — Prijava besedne blagovne znamke Evropske unije GREEN BEANS — Zahteva za vrnitev v prejšnje stanje — Nespoštovanje roka za vložitev tožbe pri Splošnem sodišču)	43
2016/C 270/49	Zadeva T-362/14: Sklep Splošnega sodišča z dne 26. maja 2016 – REWE Zentral/EUIPO – Vicente Gandía Pla (MY PLANET) (Znamka Evropske unije — Postopek z ugovorom — Umik ugovora — Ustavitel postopka)	43
2016/C 270/50	Zadeva T-825/14: Sklep Splošnega sodišča z dne 9. junija 2016 – IREPA/Komisija in Računsko sodišče (Ničnostna tožba — Ribništvo — Italijanski nacionalni program za zbiranje podatkov v sektorju ribištva za obdobje 2009-2010 — Vračilo dela predujema, plačanega tožeči stranki — Predhodno poročilo Računskega sodišča — Akt, zoper katerega ni pravnega sredstva — Pripravljalni akt — Predhodna informativna obvestila — Bremepis — Člen 263, četrti odstavek, PDEU — Neobstoj neposrednega nanašanja — Nedopustnost)	44
2016/C 270/51	Zadeva T-178/15: Sklep Splošnega sodišča z dne 8. junija 2016 – Kohrener Landmolkerei in DHG/Komisija (Shema zajamčenih tradicionalnih posebnosti — Uredba (EU) št. 1151/2012 — Pismo Komisije, s katerim se pristojne nacionalne organe obvesti o nepravčasni vložitvi ugovora — Tožba, ki je očitno brez pravne podlage)	45
2016/C 270/52	Zadeva T-168/16: Tožba, vložena 18. aprila 2016 – Grizzly Tools/Komisija	45
2016/C 270/53	Zadeva T-202/16: Tožba, vložena 3. maja 2016 – Keturi kambariai/EUIPO – Coffee In (coffee inn)	46
2016/C 270/54	Zadeva T-222/16: Tožba, vložena 11. maja 2016 – Hansen Medical/EUIPO – Covidien (MAGELLAN)	47

2016/C 270/55	Zadeva T-229/16: Tožba, vložena 6. maja 2016 – Pio De Bragança/EUIPO – Ordem de São Miguel da Ala (QUIS UT DEUS)	48
2016/C 270/56	Zadeva T-240/16: Tožba, vložena 14. maja 2016 – Klyuyev/Svet	48
2016/C 270/57	Zadeva T-242/16: Tožba, vložena 17. maja 2016 – Stavvtskyi/Svet	50
2016/C 270/58	Zadeva T-247/16: Tožba, vložena 13. maja 2016 – Trasta Komerbanka in drugi/ECB	51
2016/C 270/59	Zadeva T-248/16: Tožba, vložena 19. maja 2016 – Walford/EUIPO – Romanov Holding (CHATKA)	52
2016/C 270/60	Zadeva T-261/16: Tožba, vložena 25. maja 2016 – Portugalska/Komisija	52
2016/C 270/61	Zadeva T-272/16: Tožba, vložena 25. maja 2016 – Helenska republika/Evropska komisija	53
2016/C 270/62	Zadeva T-273/16: Tožba, vložena 30. maja 2016 – Sun Media/EUIPO – Meta4 Spain (METAPORN)	55
2016/C 270/63	Zadeva T-274/16: Tožba, vložena 27. maja 2016 – Saleh Thabet/Svet	56
2016/C 270/64	Zadeva T-275/16: Tožba, vložena 27. maja 2016 – Mubarak in drugi/Svet	57
2016/C 270/65	Zadeva T-282/16: Tožba, vložena 30. maja 2016 – Inpost Paczkomaty/Komisija	58
2016/C 270/66	Zadeva T-283/16: Tožba, vložena 30. maja 2016 – Inpost/Komisija	60
2016/C 270/67	Zadeva T-284/16: Tožba, vložena 23. maja 2016 – Gulli/EUIPO – Laverana (Lybera)	61
2016/C 270/68	Zadeva T-287/16: Tožba, vložena 30. maja 2016 – Belgija/Komisija	62
2016/C 270/69	Zadeva T-289/16: Tožba, vložena 3. junija 2016 – Inox Mare/Komisija	63
2016/C 270/70	Zadeva T-290/16: Tožba, vložena 7. junija 2016 – Fruits de Ponent/Komisija	64
2016/C 270/71	Zadeva T-298/16: Tožba, vložena 13. junija 2016 – East West Consulting/Komisija	66
2016/C 270/72	Zadeva T-560/12: Sklep Splošnega sodišča z dne 6. junija 2016 – Miejskie Przedsiębiorstwo Energetyki Ciepłej/ECHA	67

2016/C 270/73	Zadeva T-537/14: Sklep Splošnega sodišča z dne 1. junija 2016 – Laboratoire Nuxe/EUIPO – NYX, Los Angeles (NYX)	67
2016/C 270/74	Zadeva T-84/15: Sklep Splošnega sodišča z dne 31. maja 2016 – Laboratorios Thea/EUIPO – Sebapharma (Sebacur)	67
Sodišče za uslužbence Evropske unije		
2016/C 270/75	Zadeva F-121/15: Sodba Sodišča za uslužbence (sodnik posameznik) z dne 14. junija 2016 – Fernández González/Komisija (Javni uslužbenci — Začasni uslužbenec — Uslužbenec na delovnem mestu v uradu evropskega komisarja — Zaposlitev začasnega uslužbenca na podlagi člena 2(b) pogojev za zaposlitev — Pogoj prekinitve vsakršne zaposlitve pri Komisiji za šest mesecev — Točka 3.2 obvestila Komisije D (2005) 18064 z dne 28. julija 2005 o zaposlitvi drugih uslužbencev na podlagi člena 2(b) in (d) pogojev za zaposlitev na delovna mesta za nedoločen čas v primeru neobstoja uspešnih kandidatov na natečaju)	68
2016/C 270/76	Zadeva F-133/15: Sodba Sodišča za uslužbence (sodnik posameznik) z dne 10. junija 2016 – HI/Komisija (Javni uslužbenci — Uradniki — Člen 11 Kadrovskih predpisov — Dolžnost lojalnosti — Člen 11a — Konflikt interesov — Uradnik, zadolžen za spremljanje projekta, ki ga financira Unija — Družinska vez med tem uradnikom in osebo, zaposleno za potrebe projekta s strani družbe, ki je odgovorna za ta projekt — Disciplinski postopek — Disciplinska sankcija — Degradacija — Zakonitost sestave disciplinske komisije — Obveznost obrazložitve — Trajanje postopka — Razumen rok — Kršitev pravic obrambe — Načelo ne bis in idem — Očitna napaka pri presoji — Sorazmernost sankcije — Olajševalne okoliščine)	69

IV

(Informacije)

INFORMACIJE INSTITUCIJ, ORGANOV, URADOV IN AGENCIJ EVROPSKE UNIJE

SODIŠČE EVROPSKE UNIJE

Zadnje objave Sodišča Evropske unije v Uradnem listu Evropske unije*(2016/C 270/01)***Zadnja objava**

UL C 260, 18.7.2016

Prejšnje objave

UL C 251, 11.7.2016

UL C 243, 4.7.2016

UL C 232, 27.6.2016

UL C 222, 20.6.2016

UL C 211, 13.6.2016

UL C 200, 6.6.2016

Ta besedila so na voljo na:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

SPLOŠNO SODIŠČE

Nadaljevanje dejavnosti Splošnega sodišča med 1. in 19. septembrom 2016

(2016/C 270/02)

Splošno sodišče se je na splošni seji 15. junija 2016 seznanilo s tem, da bodo novi člani Splošnega sodišča pri Sodišču prisegli šele 19. septembra 2016 in da zato v skladu s členom 5, tretji odstavek, Protokola o statutu Sodišča Evropske unije do nastopa funkcije novih članov Splošnega sodišča:

- funkcijo predsednika Splošnega sodišča opravlja predsednik M. Jaeger,
 - funkcijo podpredsednika Splošnega sodišča opravlja podpredsednik H. Kanninen,
 - funkcije predsednikov senatov petih in treh sodnikov opravljajo podpredsednik H. Kanninen, predsednica senata M. E. Martins Ribeiro in predsedniki senatov S. Papasavvas, M. Prek, A. Ditttrich, S. Frimodt Nielsen, M. van der Woude, D. Gratsias in G. Berardis,
 - še naprej veljajo sklep o razporeditvi sodnikov v senate z dne 23. oktobra 2013 (UL 2013, C 344, str. 2), kakor je bil nazadnje spremenjen s sklepom z dne 9. junija 2016 (UL 2016, C 243, str. 2), sklepa z dne 13. maja 2015 o sestavi velikega senata in načinu določitve sodnika, ki bo nadomeščal zadržanega sodnika (UL 2015, C 213, str. 2) in sklepa z dne 23. septembra 2013 o merilih za dodelitev zadev senatom in sestavi pritožbenega senata (UL 2013, C 313, str. 4 in 5).
-

V

(Objave)

SODNI POSTOPKI

SODIŠČE

Sklep Sodišča (sedmi senat) z dne 7. aprila 2016 – (predlog za sprejetje predhodne odločbe Corte suprema di cassazione – Italija) – kazenski postopek proti Danieli Tomassi (C-210/14), Massimiliano Di Adamu (C-211/14), Andrei De Ciantisu (C-212/14), Romini Biolzi (C-213/14), Giuseppeju Proii (C-214/14)

(Združene zadeve od C-210/14 do C-214/14) ⁽¹⁾

(Predhodno odločanje — Člen 99 Poslovnika Sodišča — Enaka vprašanja za predhodno odločanje — Člena 49 PDEU in 56 PDEU — Svoboda ustanavljanja — Svoboda opravljanja storitev — Igre na srečo — Nacionalna ureditev — Preureditev sistema koncesij s časovno uskladitvijo zapadlosti — Nov javni razpis — Koncesije, podeljene za krajše obdobje od obdobja prej podeljenih koncesij — Neodplačen prenos uporabe materialnih in nematerialnih sredstev, ki tvorijo mrežo za upravljanje in pobiranje stav — Omejitev — Višji razlogi v javnem interesu — Sorazmernost)

(2016/C 270/03)

Jezik postopka: italijanščina

Predložitevno sodišče

Corte suprema di cassazione

Stranke v postopku v glavni stvari

Daniela Tomassi (C-210/14), Massimiliano Di Adamo (C-211/14), Andrea De Ciantis (C-212/14), Romina Biolzi (C-213/14), Giuseppe Proia (C-214/14)

Izrek

1. Člena 49 PDEU in 56 PDEU ter načeli enakega obravnavanja in učinkovitosti je treba razlagati tako, da ne nasprotujejo nacionalni zakonodaji o igrah na srečo, kakršna je ta iz postopka v glavni stvari, ki določa izvedbo novega javnega razpisa za podelitev koncesij za krajše obdobje od obdobja prej podeljenih koncesij zaradi preureditve sistema s časovno uskladitvijo prenehanja koncesij.
2. Člena 49 PDEU in 56 PDEU je treba razlagati tako, da nasprotujeta omejevalni nacionalni določbi, kakršna je ta iz postopka v glavni stvari, ki koncesionarju iger na srečo nalaga, da ob prenehanju dejavnosti zaradi poteka trajanja koncesije neodplačno prenese uporabo materialnih in nematerialnih sredstev, katerih lastnik je in ki tvorijo mrežo za upravljanje in pobiranje stav, če ta omejitev presega, kar je nujno za uresničitev dejansko zastavljenega cilja iz te določbe, kar mora preveriti predložitevno sodišče.

⁽¹⁾ UL C 292, 1.9.2014.

Sklep Sodišča (sedmi senat) z dne 7. aprila 2016 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Tribunale di Bari – Italija) – kazenski postopek zoper Domenica Roso

(Zadeva C-433/14) ⁽¹⁾

(Predhodno odločanje — Člen 99 Poslovnika Sodišča — Enaka vprašanja za predhodno odločanje — Člena 49 PDEU in 56 PDEU — Svoboda ustanavljanja — Svoboda opravljanja storitev — Igre na srečo — Nacionalna ureditev — Preureditev sistema koncesij s časovno uskladitvijo zapadlosti — Nov javni razpis — Koncesije, podeljene za krajše obdobje od obdobja prej podeljenih koncesij — Neodplačen prenos uporabe materialne in nematerialne lastnine, ki tvori mrežo za upravljanje in pobiranje stav — Omejitvev — Nujni razlogi v splošnem interesu — Sorazmernost)

(2016/C 270/04)

Jezik postopka: italijanščina

Predložitevno sodišče

Tribunale di Bari

Stranka v postopku v glavni stvari

Domenico Rosa

Izrek

1. Člena 49 PDEU in 56 PDEU ter načeli enakega obravnavanja in učinkovitosti je treba razlagati tako, da ne nasprotujejo nacionalni ureditvi iger na srečo, kakršna je ta iz postopka v glavni stvari, ki zaradi preureditve sistema koncesij s časovno uskladitvijo zapadlosti določa izvedbo novega javnega razpisa za koncesije, ki so podeljene za krajše obdobje od obdobja prej podeljenih koncesij.
2. Člena 49 PDEU in 56 PDEU je treba razlagati tako, da nasprotujeta nacionalni omejevalni določbi, kakršna je ta iz postopka v glavni stvari, ki koncesionarja za igre na srečo zavezuje, da ob prenehanju dejavnosti zaradi poteka koncesijskega obdobja neodplačno prenese uporabo materialne in nematerialne lastnine, ki tvori mrežo za upravljanje in pobiranje stav, ker ta omejitev presega to, kar je nujno za uresničitev cilja, ki se s to določbo dejansko uresničuje, kar pa mora preveriti predložitevno sodišče.

⁽¹⁾ UL C 448, 15. 12. 2014.

Sklep Sodišča (sedmi senat) z dne 7. aprila 2016 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Tribunale di Bari – Italija) – kazenski postopek zoper Raffaella Mignoneja

(Zadeva C-434/14) ⁽¹⁾

(Predhodno odločanje — Člen 99 Poslovnika Sodišča — Enaka vprašanja za predhodno odločanje — Člena 49 PDEU in 56 PDEU — Svoboda ustanavljanja — Svoboda opravljanja storitev — Igre na srečo — Nacionalna ureditev — Preureditev sistema koncesij s časovno uskladitvijo zapadlosti — Nov javni razpis — Koncesije, podeljene za krajše obdobje od obdobja prej podeljenih koncesij — Neodplačen prenos uporabe materialne in nematerialne lastnine, ki tvori mrežo za upravljanje in pobiranje stav — Omejitvev — Nujni razlogi v splošnem interesu — Sorazmernost)

(2016/C 270/05)

Jezik postopka: italijanščina

Predložitevno sodišče

Tribunale di Bari

Stranka v postopku v glavni stvari

Raffaele Mignone

Izrek

1. Člena 49 PDEU in 56 PDEU ter načeli enakega obravnavanja in učinkovitosti je treba razlagati tako, da ne nasprotujejo nacionalni ureditvi iger na srečo, kakršna je ta iz postopka v glavni stvari, ki zaradi preureditve sistema koncesij s časovno uskladitvijo zapadlosti določa izvedbo novega javnega razpisa za koncesije, ki so podeljene za krajše obdobje od obdobja prej podeljenih koncesij.
2. Člena 49 PDEU in 56 PDEU je treba razlagati tako, da nasprotujeta nacionalni omejevalni določbi, kakršna je ta iz postopka v glavni stvari, ki koncesionarja za igre na srečo zavezuje, da ob prenehanju dejavnosti zaradi poteka koncesijskega obdobja neodplačno prenese uporabo materialne in nematerialne lastnine, ki tvori mrežo za upravljanje in pobiranje stav, ker ta omejitev presega to, kar je nujno za uresničitev cilja, ki se s to določbo dejansko uresničuje, kar pa mora preveriti predložitveno sodišče.

⁽¹⁾ UL C 448, 15. 12. 2014.

Sklep Sodišča (sedmi senat) z dne 7. aprila 2016 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Tribunale di Bari – Italija) – kazenski postopek zoper Maura Barletto

(Zadeva C-435/14) ⁽¹⁾

(Predhodno odločanje — Člen 99 Poslovnika Sodišča — Enaka vprašanja za predhodno odločanje — Člena 49 PDEU in 56 PDEU — Svoboda ustanavljanja — Svoboda opravljanja storitev — Igre na srečo — Nacionalna ureditev — Preureditev sistema koncesij s časovno uskladitvijo zapadlosti — Nov javni razpis — Koncesije, podeljene za krajše obdobje od obdobja prej podeljenih koncesij — Neodplačen prenos uporabe materialne in nematerialne lastnine, ki tvori mrežo za upravljanje in pobiranje stav — Omejitve — Nujni razlogi v splošnem interesu — Sorazmernost)

(2016/C 270/06)

Jezik postopka: italijanščina

Predložitveno sodišče

Tribunale di Bari

Stranka v postopku v glavni stvari

Mauro Barletta

Izrek

1. Člena 49 PDEU in 56 PDEU ter načeli enakega obravnavanja in učinkovitosti je treba razlagati tako, da ne nasprotujejo nacionalni ureditvi iger na srečo, kakršna je ta iz postopka v glavni stvari, ki zaradi preureditve sistema koncesij s časovno uskladitvijo zapadlosti določa izvedbo novega javnega razpisa za koncesije, ki so podeljene za krajše obdobje od obdobja prej podeljenih koncesij.

2. Člena 49 PDEU in 56 PDEU je treba razlagati tako, da nasprotujeta nacionalni omejevalni določbi, kakršna je ta iz postopka v glavni stvari, ki koncesionarja za igre na srečo zavezuje, da ob prenehanju dejavnosti zaradi poteka koncesijskega obdobja neodplačno prenese uporabo materialne in nematerialne lastnine, ki tvori mrežo za upravljanje in pobiranje stav, ker ta omejitev presega to, kar je nujno za uresničitev cilja, ki se s to določbo dejansko uresničuje, kar pa mora preveriti predložitveno sodišče.

⁽¹⁾ UL C 448, 15. 12. 2014.

Sklep Sodišča (sedmi senat) z dne 7. aprila 2016 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Tribunale di Bari – Italija) – kazenski postopek zoper Davida Cazzorlo

(Zadeva C-436/14) ⁽¹⁾

(Predhodno odločanje — Člen 99 Poslovnika Sodišča — Enaka vprašanja za predhodno odločanje — Člena 49 PDEU in 56 PDEU — Svoboda ustanavljanja — Svoboda opravljanja storitev — Igre na srečo — Nacionalna ureditev — Preureditev sistema koncesij s časovno uskladitvijo zapadlosti — Nov javni razpis — Koncesije, podeljene za krajše obdobje od obdobja prej podeljenih koncesij — Neodplačen prenos uporabe materialne in nematerialne lastnine, ki tvori mrežo za upravljanje in pobiranje stav — Omejitev — Nujni razlogi v splošnem interesu — Sorazmernost)

(2016/C 270/07)

Jezik postopka: italijanščina

Predložitveno sodišče

Tribunale di Bari

Stranka v postopku v glavni stvari

Davide Cazzorla

Izrek

1. Člena 49 PDEU in 56 PDEU ter načeli enakega obravnavanja in učinkovitosti je treba razlagati tako, da ne nasprotujejo nacionalni ureditvi iger na srečo, kakršna je ta iz postopka v glavni stvari, ki zaradi preureditve sistema koncesij s časovno uskladitvijo zapadlosti določa izvedbo novega javnega razpisa za koncesije, ki so podeljene za krajše obdobje od obdobja prej podeljenih koncesij.
2. Člena 49 PDEU in 56 PDEU je treba razlagati tako, da nasprotujeta nacionalni omejevalni določbi, kakršna je ta iz postopka v glavni stvari, ki koncesionarja za igre na srečo zavezuje, da ob prenehanju dejavnosti zaradi poteka koncesijskega obdobja neodplačno prenese uporabo materialne in nematerialne lastnine, ki tvori mrežo za upravljanje in pobiranje stav, ker ta omejitev presega to, kar je nujno za uresničitev cilja, ki se s to določbo dejansko uresničuje, kar pa mora preveriti predložitveno sodišče.

⁽¹⁾ UL C 448, 15. 12. 2014.

Sklep Sodišča (sedmi senat) z dne 7. aprila 2016 – (predlog za sprejetje predhodne odločbe Tribunale di Bari – Italija) – kazenski postopek proti Nicoli Seminariu

(Zadeva C-437/14) ⁽¹⁾

(Predhodno odločanje — Člen 99 Poslovnika Sodišča — Enaka vprašanja za predhodno odločanje — Člena 49 PDEU in 56 PDEU — Svoboda ustanavljanja — Svoboda opravljanja storitev — Igre na srečo — Nacionalna ureditev — Preureditev sistema koncesij s časovno uskladitvijo zapadlosti — Nov javni razpis — Koncesije, podeljene za krajše obdobje od obdobja prej podeljenih koncesij — Neodplačen prenos uporabe materialnih in nematerialnih sredstev, ki tvorijo mrežo za upravljanje in pobiranje stav — Omejitev — Višji razlogi v javnem interesu — Sorazmernost)

(2016/C 270/08)

Jezik postopka: italijanščina

Predložitevno sodišče

Tribunale di Bari

Stranka v postopku v glavni stvari

Nicola Seminario

Izrek

1. Člena 49 PDEU in 56 PDEU ter načeli enakega obravnavanja in učinkovitosti je treba razlagati tako, da ne nasprotujejo nacionalni zakonodaji o igrah na srečo, kakršna je ta iz postopka v glavni stvari, ki določa izvedbo novega javnega razpisa za podelitev koncesij za krajše obdobje od obdobja prej podeljenih koncesij zaradi preureditve sistema s časovno uskladitvijo prenehanja koncesij.
2. Člena 49 PDEU in 56 PDEU je treba razlagati tako, da nasprotujeta omejevalni nacionalni določbi, kakršna je ta iz postopka v glavni stvari, ki koncesionarju iger na srečo nalaga, da ob prenehanju dejavnosti zaradi poteka trajanja koncesije neodplačno prenese uporabo materialnih in nematerialnih sredstev, katerih lastnik je in ki tvorijo mrežo za upravljanje in pobiranje stav, če ta omejitev presega, kar je nujno za uresničitev dejansko zastavljenega cilja iz te določbe, kar mora preveriti predložitevno sodišče.

⁽¹⁾ UL C 448, 15.12.2014.

Sklep Sodišča (sedmi senat) z dne 7. aprila 2016 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Tribunale di Bari – Italija) – kazenski postopek zoper Lorenza Carluccija

(Zadeva C-462/14) ⁽¹⁾

(Predhodno odločanje — Člen 99 Poslovnika Sodišča — Enaka vprašanja za predhodno odločanje — Člena 49 PDEU in 56 PDEU — Svoboda ustanavljanja — Svoboda opravljanja storitev — Igre na srečo — Nacionalna ureditev — Preureditev sistema koncesij s časovno uskladitvijo zapadlosti — Nov javni razpis — Koncesije, podeljene za krajše obdobje od obdobja prej podeljenih koncesij — Neodplačen prenos uporabe materialne in nematerialne lastnine, ki tvori mrežo za upravljanje in pobiranje stav — Omejitev — Nujni razlogi v splošnem interesu — Sorazmernost)

(2016/C 270/09)

Jezik postopka: italijanščina

Predložitevno sodišče

Tribunale di Bari

Stranka v postopku v glavni stvari

Lorenzo Carlucci

Izrek

1. Člena 49 PDEU in 56 PDEU ter načeli enakega obravnavanja in učinkovitosti je treba razlagati tako, da ne nasprotujejo nacionalni ureditvi iger na srečo, kakršna je ta iz postopka v glavni stvari, ki zaradi preureditve sistema koncesij s časovno uskladitvijo zapadlosti določa izvedbo novega javnega razpisa za koncesije, ki so podeljene za krajše obdobje od obdobja prej podeljenih koncesij.
2. Člena 49 PDEU in 56 PDEU je treba razlagati tako, da nasprotujeta nacionalni omejevalni določbi, kakršna je ta iz postopka v glavni stvari, ki koncesionarja za igre na srečo zavezuje, da ob prenehanju dejavnosti zaradi poteka koncesijskega obdobja neodplačno prenese uporabo materialne in nematerialne lastnine, ki tvori mrežo za upravljanje in pobiranje stav, ker ta omejitev presega to, kar je nujno za uresničitev cilja, ki se s to določbo dejansko uresničuje, kar pa mora preveriti predložitveno sodišče.

⁽¹⁾ UL C 448, 15. 12. 2014.

Sklep Sodišča (sedmi senat) z dne 7. aprila 2016 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Tribunale di Bergamo – Italija) – kazenski postopek zoper Chiaro Baldo

(Zadeva C-467/14) ⁽¹⁾

(Predhodno odločanje — Člen 99 Poslovnika Sodišča — Enaka vprašanja za predhodno odločanje — Člena 49 PDEU in 56 PDEU — Svoboda ustanavljanja — Svoboda opravljanja storitev — Igre na srečo — Nacionalna ureditev — Preureditev sistema koncesij s časovno uskladitvijo zapadlosti — Nov javni razpis — Koncesije, podeljene za krajše obdobje od obdobja prej podeljenih koncesij — Neodplačen prenos uporabe materialne in nematerialne lastnine, ki tvori mrežo za upravljanje in pobiranje stav — Omejitev — Nujni razlogi v splošnem interesu — Sorazmernost)

(2016/C 270/10)

Jezik postopka: italijanščina

Predložitveno sodišče

Tribunale di Bergamo

Stranka v postopku v glavni stvari

Chiara Baldo

Izrek

1. Člena 49 PDEU in 56 PDEU ter načeli enakega obravnavanja in učinkovitosti je treba razlagati tako, da ne nasprotujejo nacionalni ureditvi iger na srečo, kakršna je ta iz postopka v glavni stvari, ki zaradi preureditve sistema koncesij s časovno uskladitvijo zapadlosti določa izvedbo novega javnega razpisa za koncesije, ki so podeljene za krajše obdobje od obdobja prej podeljenih koncesij.

2. Člena 49 PDEU in 56 PDEU je treba razlagati tako, da nasprotujeta nacionalni omejevalni določbi, kakršna je ta iz postopka v glavni stvari, ki koncesionarja za igre na srečo zavezuje, da ob prenehanju dejavnosti zaradi poteka koncesijskega obdobja neodplačno prenese uporabo materialne in nematerialne lastnine, ki tvori mrežo za upravljanje in pobiranje stav, ker ta omejitev presega to, kar je nujno za uresničitev cilja, ki se s to določbo dejansko uresničuje, kar pa mora preveriti predložitveno sodišče.

⁽¹⁾ UL C 448, 15. 12. 2014.

Sklep Sodišča (sedmi senat) z dne 7. aprila 2016 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Tribunale di Salerno – Italija) – kazenski postopek zoper Cristiana Pontilla

(Zadeva C-474/14) ⁽¹⁾

(Predhodno odločanje — Člen 99 Poslovnika Sodišča — Enaka vprašanja za predhodno odločanje — Člena 49 PDEU in 56 PDEU — Svoboda ustanavljanja — Svoboda opravljanja storitev — Igre na srečo — Nacionalna ureditev — Preureditev sistema koncesij s časovno uskladitvijo zapadlosti — Nov javni razpis — Koncesije, podeljene za krajše obdobje od obdobja prej podeljenih koncesij — Neodplačen prenos uporabe materialne in nematerialne lastnine, ki tvori mrežo za upravljanje in pobiranje stav — Omejitev — Nujni razlogi v splošnem interesu — Sorazmernost)

(2016/C 270/11)

Jezik postopka: italijanščina

Predložitveno sodišče

Tribunale di Salerno

Stranka v postopku v glavni stvari

Cristiano Pontillo

Izrek

1. Člena 49 PDEU in 56 PDEU ter načeli enakega obravnavanja in učinkovitosti je treba razlagati tako, da ne nasprotujejo nacionalni ureditvi iger na srečo, kakršna je ta iz postopka v glavni stvari, ki zaradi preureditve sistema koncesij s časovno uskladitvijo zapadlosti določa izvedbo novega javnega razpisa za koncesije, ki so podeljene za krajše obdobje od obdobja prej podeljenih koncesij.
2. Člena 49 PDEU in 56 PDEU je treba razlagati tako, da nasprotujeta nacionalni omejevalni določbi, kakršna je ta iz postopka v glavni stvari, ki koncesionarja za igre na srečo zavezuje, da ob prenehanju dejavnosti zaradi poteka koncesijskega obdobja neodplačno prenese uporabo materialne in nematerialne lastnine, ki tvori mrežo za upravljanje in pobiranje stav, ker ta omejitev presega to, kar je nujno za uresničitev cilja, ki se s to določbo dejansko uresničuje, kar pa mora preveriti predložitveno sodišče.

⁽¹⁾ UL C 462, 22. 12. 2014.

Sklep Sodišča (deveti senat) z dne 7. aprila 2016 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Tribunale regionale di giustizia amministrativa di Trento – Italija) – Antonio Tita, Alessandra Carlin, Piero Constantini/Ministero della Giustizia, Ministero dell'Economia e delle Finanze, Presidenza del Consiglio dei Ministri, Segretario Generale del Tribunale Regionale di Giustizia Amministrativa di Trento (TRGA)

(Zadeva C-495/14) ⁽¹⁾

(Predhodno odločanje — Člen 99 Poslovnika Sodišča — Direktiva 89/665/EGS — Javna naročila — Nacionalna zakonodaja — Stroški upravnega spora na področju javnih naročil — Pravica do učinkovitega pravnega sredstva — Odvračalni stroški — Sodni nadzor upravnih aktov — Načeli učinkovitosti in enakovrednosti)

(2016/C 270/12)

Jezik postopka: italijanščina

Predložitevno sodišče

Tribunale regionale di giustizia amministrativa di Trento

Stranke

Tožče stranke: Antonio Tita, Alessandra Carlin, Piero Constantini

Tožene stranke: Ministero della Giustizia, Ministero dell'Economia e delle Finanze, Presidenza del Consiglio dei Ministri, Segretario Generale del Tribunale Regionale di Giustizia Amministrativa di Trento (TRGA)

Izrek

Člen 1 Direktive Sveta 89/665/EGS z dne 21. decembra 1989 o usklajevanju zakonov in drugih predpisov o uporabi revizijskih postopkov oddaje javnih naročil za preskrbo in javnih naročil za gradnje, kakor je bila spremenjena z Direktivo 2007/66/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. decembra 2007, ter načeli enakovrednosti in učinkovitosti je treba razlagati tako, da ne nasprotujejo nacionalni zakonodaji, ki ob vložitvi tožbe pri upravnih sodiščih na področju javnih naročil nalaga plačilo stroškov postopka, kakršna je enotna taksa, ki je določena sorazmerno z vrednostjo spora.

⁽¹⁾ UL C 26, 26.1.2015.

Sklep Sodišča (sedmi senat) z dne 7. aprila 2016 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Tribunale di Bergamo – Italija) – kazenski postopek zoper Andreo Gaitija, Sidija Amidou Billo, Josepha Arasomwana, Giuseppeja Carissimija, Sahabouja Songneja

(Zadeva C-534/14) ⁽¹⁾

(Predhodno odločanje — Člen 99 Poslovnika Sodišča — Enaka vprašanja za predhodno odločanje — Člena 49 PDEU in 56 PDEU — Svoboda ustanavljanja — Svoboda opravljanja storitev — Igre na srečo — Nacionalna ureditev — Preureditev sistema koncesij s časovno uskladitvijo zapadlosti — Nov javni razpis — Koncesije, podeljene za krajše obdobje od obdobja prej podeljenih koncesij — Neodplačen prenos uporabe materialne in nematerialne lastnine, ki tvori mrežo za upravljanje in pobiranje stav — Omejitve — Nujni razlogi v splošnem interesu — Sorazmernost)

(2016/C 270/13)

Jezik postopka: italijanščina

Predložitevno sodišče

Tribunale di Bergamo

Stranke v postopku v glavni stvari

Andrea Gaiti, Sidi Amidou Billa, Joseph Arasomwan, Giuseppe Carissimi, Sahabou Songne

Izrek

1. Člena 49 PDEU in 56 PDEU ter načeli enakega obravnavanja in učinkovitosti je treba razlagati tako, da ne nasprotujejo nacionalni ureditvi iger na srečo, kakršna je ta iz postopka v glavni stvari, ki zaradi preureditve sistema koncesij s časovno uskladitvijo zapadlosti določa izvedbo novega javnega razpisa za koncesije, ki so podeljene za krajše obdobje od obdobja prej podeljenih koncesij.
2. Člena 49 PDEU in 56 PDEU je treba razlagati tako, da nasprotujeta nacionalni omejevalni določbi, kakršna je ta iz postopka v glavni stvari, ki koncesionarja za igre na srečo zavezuje, da ob prenehanju dejavnosti zaradi poteka koncesijskega obdobja neodplačno prenese uporabo materialne in nematerialne lastnine, ki tvori mrežo za upravljanje in pobiranje stav, ker ta omejitev presega to, kar je nujno za uresničitev cilja, ki se s to določbo dejansko uresničuje, kar pa mora preveriti predložitveno sodišče.

⁽¹⁾ UL C 34, 2. 2. 2015.

Sklep Sodišča (sedmi senat) z dne 7. aprila 2016 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Tribunale di Bari – Italija) – kazenski postopek zoper Vita Santora

(Zadeva C-65/15) ⁽¹⁾

(Predhodno odločanje — Člen 99 Poslovnika Sodišča — Enaka vprašanja za predhodno odločanje — Člena 49 PDEU in 56 PDEU — Svoboda ustanavljanja — Svoboda opravljanja storitev — Igre na srečo — Nacionalna ureditev — Preureditev sistema koncesij s časovno uskladitvijo zapadlosti — Nov javni razpis — Koncesije, podeljene za krajše obdobje od obdobja prej podeljenih koncesij — Neodplačen prenos uporabe materialne in nematerialne lastnine, ki tvori mrežo za upravljanje in pobiranje stav — Omejitev — Nujni razlogi v splošnem interesu — Sorazmernost)

(2016/C 270/14)

Jezik postopka: italijanščina

Predložitveno sodišče

Tribunale di Bari

Stranka v postopku v glavni stvari

Vito Santoro

Izrek

1. Člena 49 PDEU in 56 PDEU ter načeli enakega obravnavanja in učinkovitosti je treba razlagati tako, da ne nasprotujejo nacionalni ureditvi iger na srečo, kakršna je ta iz postopka v glavni stvari, ki zaradi preureditve sistema koncesij s časovno uskladitvijo zapadlosti določa izvedbo novega javnega razpisa za koncesije, ki so podeljene za krajše obdobje od obdobja prej podeljenih koncesij.

2. Člena 49 PDEU in 56 PDEU je treba razlagati tako, da nasprotujeta nacionalni omejevalni določbi, kakršna je ta iz postopka v glavni stvari, ki koncesionarja za igre na srečo zavezuje, da ob prenehanju dejavnosti zaradi poteka koncesijskega obdobja neodplačno prenese uporabo materialne in nematerialne lastnine, ki tvori mrežo za upravljanje in pobiranje stav, ker ta omejitev presega to, kar je nujno za uresničitev cilja, ki se s to določbo dejansko uresničuje, kar pa mora preveriti predložitveno sodišče.

⁽¹⁾ UL C 138, 27. 4. 2015.

Sklep Sodišča (sedmi senat) z dne 7. aprila 2016 – (predlog za sprejetje predhodne odločbe Tribunale di Frosinone – Italija) – kazenski postopek zoper Antonia Paola Contija

(Zadeva C-504/15) ⁽¹⁾

(Predhodno odločanje — Člen 99 Poslovnika Sodišča — Enaka vprašanja za predhodno odločanje — Člena 49 PDEU in 56 PDEU — Svoboda ustanavljanja — Svoboda opravljanja storitev — Igre na srečo — Sodba Sodišča, s katero je bila nacionalna zakonodaja o koncesijah za dejavnost pobiranja stav razglašena za nezdržljivo s pravom Unije — Preureditev sistema z novim javnim razpisom — Neodplačen prenos uporabe materialnih in nematerialnih sredstev, ki tvorijo mrežo za upravljanje in pobiranje stav — Omejitev — Nujni razlogi v splošnem interesu — Sorazmernost)

(2016/C 270/15)

Jezik postopka: italijanščina

Predložitveno sodišče

Tribunale di Frosinone

Stranka v postopku v glavni stvari

Antonio Paolo Conti

Izrek

Člena 49 PDEU in 56 PDEU je treba razlagati tako, da nasprotujeta omejevalni nacionalni določbi, kakršna je ta v postopku v glavni stvari, ki koncesionarju nalaga, da ob prenehanju dejavnosti zaradi poteka trajanja koncesije neodplačno prenese uporabo materialnih in nematerialnih sredstev, katerih lastnik je in ki tvorijo mrežo za upravljanje in pobiranje stav, če ta omejitev presega, kar je nujno za uresničitev dejansko zastavljenega cilja iz te določbe, kar mora preveriti predložitveno sodišče.

⁽¹⁾ UL C 406, 7.12.2015.

Sklep Sodišča (sedmi senat) z dne 7. aprila 2016 – (predlog za sprejetje predhodne odločbe Tribunale di Frosinone – Italija) – kazenski postopek zoper Paolo Tonachella

(Zadeva C-8/16) ⁽¹⁾

(Predhodno odločanje — Člen 99 Poslovnika Sodišča — Enaka vprašanja za predhodno odločanje — Člena 49 PDEU in 56 PDEU — Svoboda ustanavljanja — Svoboda opravljanja storitev — Igre na srečo — Sodba sodišča, s katero je bila nacionalna zakonodaja o koncesijah za dejavnost pobiranja stav razglašena za nezdržljivo s pravom Unije — Preureditev sistema z novim javnim razpisom — Neodplačen prenos uporabe materialne in nematerialne lastnine, ki tvori mrežo za upravljanje in pobiranje stav — Omejitve — Nujni razlogi v splošnem interesu — Sorazmernost)

(2016/C 270/16)

Jezik postopka: italijanščina

Predložitevno sodišče

Tribunale di Frosinone

Stranka v postopku v glavni stvari

Paola Tonachella

Izrek

Člena 49 PDEU in 56 PDEU je treba razlagati tako, da nasprotujeta nacionalni omejevalni določbi, kakršna je ta iz postopka v glavni stvari, ki koncesionarja za igre na srečo zavezuje, da ob prenehanju dejavnosti zaradi poteka koncesijskega obdobja neodplačno prenese uporabo materialne in nematerialne lastnine, ki tvori mrežo za upravljanje in pobiranje stav, ker ta omejitev presega to, kar je nujno za uresničitev cilja, ki se s to določbo dejansko uresničuje, kar pa mora preveriti predložitevno sodišče.

⁽¹⁾ UL C 90, 7. 3. 2016.

Pritožba, ki jo je The Royal County of Berkshire Polo Club Ltd vložil 4. junija 2016 zoper sodbo Splošnega sodišča (deveti senat) z dne 26. marca 2016 v zadevi T-581/13, Royal County of Berkshire Polo Club/UUNT

(Zadeva C-278/15 P)

(2016/C 270/17)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Pritožnik: The Royal County of Berkshire Polo Club Ltd (zastopnik: J. Maitland-Walker, solicitor)

Druga stranka v postopku: Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) (UUNT)

Sodišče (šesti senat) je s sklepom z dne 14. januarja 2016 odločilo, da je pritožba nedopustna.

Pritožba, ki jo je Best-Lock (Europe) Ltd vložila 17. avgusta 2015 zoper sodbo Splošnega sodišča (tretji senat) z dne 16. junija 2015 v zadevi T-395/14, Best-Lock (Europe)/EUIPO

(Zadeva C-451/15 P)

(2016/C 270/18)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Pritožnica: Best-Lock (Europe) Ltd (zastopnik: J. Becker, odvetnik)

Druga stranka v postopku: Urad Evropske unije za intelektualno lastnino (EUIPO)

Sodišče (šesti senat) je s sklepom z dne 14. aprila 2016 odločilo, da pritožba ni dopustna.

Pritožba, ki jo je Best-Lock (Europe) Ltd vložila 17. avgusta 2015 zoper sodbo Splošnega sodišča (tretji senat) z dne 16. junija 2016 v zadevi T-396/14, Best-Lock (Europe)/EUIPO

(Zadeva C-452/15 P)

(2016/C 270/19)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Pritožnica: Best-Lock (Europe) Ltd (zastopnik: J. Becker, odvetnik)

Druga stranka v postopku: Urad Evropske unije za intelektualno lastnino (EUIPO)

Sodišče (šesti senat) je s sklepom z dne 14. aprila 2016 odločilo, da pritožba ni dopustna.

Pritožba, ki jo je Nanu-Nana Joachim Hoepp GmbH & Co. KG vložila 7. septembra 2015 zoper sodbo Splošnega sodišča (osmi senat) z dne 9. julija 2015 v zadevi T-89/11, Nanu-Nana Joachim Hoepp/EUIPO

(Zadeva C-479/15 P)

(2016/C 270/20)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Pritožnica: Nanu-Nana Joachim Hoepp GmbH & Co. KG (zastopnika: A. Nordemann in M.C. Maier, odvetnika)

Druga stranka v postopku: Urad Evropske unije za intelektualno lastnino (EUIPO)

Sodišče (šesti senat) je s sklepom z dne 14. aprila 2016 ugotovilo, da je pritožba nedopustna.

Pritožba, ki jo je KS Sports IPCo GmbH, pravna naslednica BH Stores BV, vložila 10. septembra 2015 zoper sodbo Splošnega sodišča (sedmi razširjeni senat) z dne 2. julija 2015 v zadevi T-657/13, KS Sports/EUIPO

(Zadeva C-480/15 P)

(2016/C 270/21)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Pritožnica: KS Sports IPCo GmbH, pravna naslednica BH Stores BV (zastopniki: T. Dolde, odvetnik, M. Hawkins, Solicitor, P. Homann, odvetnik)

Druga stranka v postopku: Urad Evropske unije za intelektualno lastnino (EUIPO)

Sodišče (šesti senat) je s sklepom z dne 14. aprila 2016 odločilo, da pritožba ni dopustna.

Pritožba, ki jo je Monster Energy Company vložila 10. novembra 2015 zoper sklep Splošnega sodišča (drugi senat) z dne 9. septembra 2015 v zadevi T-633/14, Monster Energy/EUIPO

(Zadeva C-602/15 P)

(2016/C 270/22)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Pritožnica: Monster Energy Company (zastopnik: P. Brownlow, solicitor)

Druga stranka v postopku: Urad Evropske unije za intelektualno lastnino (EUIPO)

Sodišče (osmi senat) je s sklepom z dne 4. maja 2016 odločilo, da pritožba ni dopustna.

Pritožba, ki jo je Monster Energy Company vložila 10. novembra 2015 zoper sodbo Splošnega sodišča (drugi senat) z dne 9. septembra 2015 v zadevi T-666/14, Monster Energy/EUIPO

(Zadeva C-603/15 P)

(2016/C 270/23)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Pritožnica: Monster Energy Company (zastopnik: P. Brownlow, solicitor)

Druga stranka v postopku: Urad Evropske unije za intelektualno lastnino (EUIPO)

Sodišče (osmi senat) je s sklepom z dne 4. maja 2016 odločilo, da pritožba ni dopustna.

Pritožba, ki jo je August Storck KG vložila 30. novembra 2015 zoper sodbo Splošnega sodišča (drugi senat) z dne 25. septembra 2015 v zadevi T-366/14, August Storck/EUIPO

(Zadeva C-636/15 P)

(2016/C 270/24)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Pritožnica: August Storck KG (zastopnik: N. Gregor, odvetnik)

Druga stranka v postopku: Urad Evropske unije za intelektualno lastnino (EUIPO)

Sodišče (deveti senat) je s sklepom z dne 11. maja 2016 odločilo, da pritožba ni dopustna.

Pritožba, ki jo je Matratzen Concord GmbH vložila 21. januarja 2016 zoper sodbo Splošnega sodišča (deveti senat) z dne 19. novembra 2015 v zadevi T-526/14, Matratzen Concord GmbH/Úrad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli)

(Zadeva C-35/16 P)

(2016/C 270/25)

Jezik postopka: nemščina

Stranke

Pritožnica: Matratzen Concord GmbH (zastopnik: I. Selting, odvetnik)

Druge stranke v postopku: Urad Evropske unije za intelektualno lastnino (EUIPO), Mariano Barranco Rodriguez, Pablo Barranco Schnitzler

Sodišče Evropske unije (šesti senat) je s sklepom z dne 28. aprila 2016 zavrnil pritožbo in sklenil, da pritožnica nosi lastne stroške.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Najvyšší súd Slovenskej republiky (Slovaška) 11. februarja 2016 – INGSTEEL spol. s r. o., Metrostav a. s./Úrad pre verejné obstarávanie

(Zadeva C-76/16)

(2016/C 270/26)

Jezik postopka: slovaščina

Predložitveno sodišče

Najvyšší súd Slovenskej republiky

Stranke v postopku v glavni stvari

Pritožnika: INGSTEEL spol. s r. o., Metrostav a. s.

Nasprotna stranka v pritožbenem postopku: Úrad pre verejné obstarávanie

Intervenientka: Slovenský futbalový zväz

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali je mogoče šteti, da je ravnanje nacionalnega organa, ki je v okviru javnega razpisa za naročilo v vrednosti, ocenjeni na 3 milijone EUR – na podlagi častne izjave, ki jo je predložil ponudnik, in informacije banke, da je lahko zadevna oseba pridobila poseben bančni kredit brez namembnostne vezi v mejnem znesku, ki je presegal vrednost javnega naročila – menil, da niso izpolnjene zahteve iz obvestila o razpisu, povezane z ekonomsko in finančno sposobnostjo ponudnika, v skladu s členom 47, zlasti z njegovima odstavkoma 1(a) in 4, Direktive 2004/18/ES ⁽¹⁾ Evropskega parlamenta in Sveta z dne 31. marca 2004 o usklajevanju postopkov za oddajo javnih naročil gradenj, blaga in storitev?
2. Ali je lahko položaj na trgu bančnih storitev države članice – kadar banka v svojem zavezujočem dogovoru o zagotovitvi kredita za odobritev finančnih sredstev postavi pogoje, določene v kreditni pogodbi, ki med postopkom oddaje javnega naročila niso podrobneje navedeni – v skladu s členom 47(5) Direktive 2004/18/ES utemeljen razlog, zaradi katerega ponudnik ne more predložiti dokumentov, ki jih zahteva naročnik, oziroma ali lahko v takem položaju ekonomsko in finančno sposobnost dokaže s častno izjavo, ki potrjuje obstoj zadovoljivega kreditnega razmerja z banko?
3. Ali je v okviru sodnega nadzora nad odločitvijo nacionalnega organa za javna naročila, da se izključi posamezen ponudnik, mogoče to, da je izbrani ponudnik skoraj v celoti izvedel več naročil, šteti za objektivno oviro, zaradi katere nacionalno sodišče ne more izvajati vsebine določbe člena 47(1) in (2) Listine Evropske unije o temeljnih pravicah v povezavi s členoma 1(1) in 2(3), (6), (7) in (8) Direktive Sveta 89/665/EGS ⁽²⁾ z dne 21. decembra 1989 o usklajevanju zakonov in drugih predpisov o uporabi revizijskih postopkov oddaje javnih naročil za preskrbo in javnih naročil za gradnje?

⁽¹⁾ UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 6, zvezek 7, str. 132.

⁽²⁾ UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 6, zvezek 1, str. 246.

Pritožba, ki jo je Hewlett Packard Development Company LP vložila 11. februarja 2016 zoper sodbo Splošnega sodišča (šesti senat) z dne 3. decembra 2015 v zadevi T-628/14, Hewlett Packard Development Company/EUIPO

(Zadeva C-77/16 P)

(2016/C 270/27)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Pritožnica: Hewlett Packard Development Company LP (zastopnika: T. Raab, in H. Lauf, odvetnika)

Druga stranka v postopku: Urad Evropske unije za intelektualno lastnino (EUIPO)

Sodišče (deseti senat) je s sklepom z dne 26. maja 2016 odločilo, da pritožba ni dopustna.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Østre Landsret (Danska) 25. februarja 2016 – N Luxembourg 1/Skatteministeriet

(Zadeva C-115/16)

(2016/C 270/28)

Jezik postopka: danščina

Predložitveno sodišče

Østre Landsret

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: N Luxembourg 1

Tožena stranka: Skatteministeriet

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali je treba člen 1(1) Direktive 2003/49/ES ⁽¹⁾ v povezavi s členom 1(4) te direktive razlagati tako, da pomenita, da je družba, ki je rezidentka v državi članici, navedeni v členu 3 te direktive, če v okoliščinah, kakršne so v tej zadevi, prejme obresti od hčerinske družbe v drugi državi članici, „upravičeni lastnik“ v smislu te direktive?
 - 1.1. Ali je treba pojem „upravičeni lastnik“ v členu 1(1) Direktive 2003/49/ES v povezavi s členom 1(4) te direktive razlagati enako kot isti pojem v členu 11 vzorčne konvencije OECD o davkih iz leta 1977?
 - 1.2. Če je treba na vprašanje pod 1.1. odgovoriti pritrdilno, ali je treba pojem v tem primeru razlagati zgolj ob upoštevanju komentarja k členu 11 vzorčne konvencije o davkih iz leta 1977 (točka 8) ali je možno pri razlagi uporabiti tudi kasnejše komentarje, vključno z dopolnili iz leta 2003, ki se nanašajo na obvodne družbe (točka 8.1, zdaj točka 10.1) in dopolnili iz leta 2014 v zvezi s „pogodbenimi ali zakonskimi obveznostmi“ (točka 10.2)?
 - 1.3. Če je treba pri razlagi upoštevati tudi komentarje iz leta 2003, ali je v tem primeru pogoj za to, da se za družbo šteje, da ni „upravičeni lastnik“ v smislu Direktive 2003/49/ES, ta, da je dejansko prihajalo do preusmerjanja sredstev na osebe, ki jih država, v kateri je plačnik obresti rezident, šteje za „upravičene lastnike“ zadevnih obresti in – če je to tako – ali je potem nadaljnji pogoj ta, da se dejanski prenos izvrši v obdobju, ki je časovno blizu obdobju plačila obresti in/ali da se izvrši kot plačilo obresti?
 - 1.3.1. Kakšen pomen ima v zvezi s tem, če se za posojilo uporabi lastniški kapital; če se zadevne obresti prištejejo h glavnici (kapitalizirane obresti); če je prejemnik obresti kasneje v skladu z veljavnimi pravili zadevne države opravil prenos znotraj skupine na svojo matično družbo, rezidentko iste države, z namenom prilagoditve dobička za davčne namene; če se zadevne obresti kasneje v družbi posojilodajalki spremenijo v lastniški kapital; če je imel prejemnik obresti pogodbeno ali zakonsko obveznost, da obresti posreduje drugi osebi, in če je večina oseb, za katere država, v kateri je oseba, ki plačuje obresti, rezidentka, šteje, da so „upravičeni lastniki“ obresti, rezidentk drugih držav članic ali drugih držav, s katerimi ima Danska sklenjene konvencije o izogibanju dvojnemu obdavčevanju, tako da po danski davčni zakonodaji ne bi obstajala podlaga za odtegljaj davka pri viru, če bi bile te osebe posojilojemalke in bi obresti prejemale neposredno?
 - 1.4. Kakšen pomen za presojo tega, ali se mora prejemnik obresti za namene Direktive šteti za „upravičenega lastnika“, ima, če predložitveno sodišče na podlagi presoje dejstev v zadevi ugotovi, da prejemnik – ki ni imel pogodbene ali zakonske obveznosti, da prejete obresti posreduje drugi osebi – ni imel „popolne“ pravice da „rabi in uživa“ obresti, kot je to navedeno v komentarjih vzorčne konvencije o davkih iz leta 1977?
2. Ali je pogoj za to, da se država članica lahko sklicuje na člen 5(1) Direktive o uporabi nacionalnih določb za preprečevanje goljufij ali zlorab ali na člen 5(2) Direktive, ta, da je treba sprejeti posebne nacionalne določbe za prenos člena 5 te direktive v nacionalni pravni red ali da mora nacionalno pravo vsebovati splošne določbe ali načela v zvezi goljufijami, zlorabami in izogibanji plačil davkov, ki se jih lahko razlaga skladno s členom 5?

- 2.1. Če je treba na vprašanje 2 odgovoriti pritrdilno, ali se lahko šteje, da je člen 2(2)(d) zakona o davku od dohodkov pravnih oseb, ki določa, da omejena davčna obveznost za plačilo davka od obresti ne zajema „obresti, ki so davka oproščene [...] na podlagi Direktive 2003/49/ES o skupnem sistemu obdavčevanja plačil obresti ter licenčnin med povezanimi družbami iz različnih držav članic“, posebna domača določba v smislu člena 5 Direktive?
3. Ali je določba konvencije o izogibanju dvojnemu obdavčevanju, ki sta jo po zgledu vzorčne davčne konvencije OECD sklenili državi članici, v skladu s katero je obdavčitev obresti odvisna od tega, ali se prejemnika obresti šteje za upravičenega lastnika obresti, določba za preprečevanje goljufij na podlagi sporazuma v smislu člena 5 Direktive?
4. Ali gre za zlorabo v smislu Direktive 2003/49/ES, če se v državi članici, katere rezident je plačnik obresti, davek od obresti odbije, medtem ko v državi članici, katere rezident je prejemnik obresti, obresti niso obdavčene?
5. Ali mora država članica, ki ne želi priznati, da je družba v drugi državi članici upravičeni lastnik obresti, in trdi, da je družba v drugi državi članici t.i. umetna obvodna družba, na podlagi Direktive 2003/49/ES ali člena 10 ES navesti, koga v tem primeru šteje za upravičenega lastnika?
6. Če se za družbo rezidentko države članice (matična družba) dejansko šteje, da na podlagi Direktive 2003/49/ES ni oproščena plačila davka pri viru od obresti, ki jih je prejela od družbe, ki je rezidentka druge države članice (hčerinska družba), in se za matično družbo te družbe šteje, da ima omejeno davčno obveznost glede teh obresti v tej državi članici, ali člen 43 ES v povezavi s členom 48 ES izključuje zakonodajo, po kateri zadnjenavedena država članica od družbe, ki mora davek odtegniti pri viru (hčerinska družba), zahteva plačilo zamudnih obresti v primeru zamujenega plačila terjatve iz naslova davčnega odtegljaja po višji obrestni meri, kot je zamudna obrestna mera, ki jo ta država uporablja pri terjativah za plačilo davka na dohodek pravnih oseb (vključno s prihodki od obresti) nasproti družbam rezidentkam iste države članice?
7. Če se za družbo rezidentko države članice (matična družba) dejansko šteje, da na podlagi Direktive 2003/49/ES ni oproščena plačila davka pri viru od obresti, ki jih je prejela od družbe, ki je rezidentka druge države članice (hčerinska družba), in se za matično družbo te družbe šteje, da je davčni zavezanec z omejeno davčno obveznostjo glede plačila davka od teh obresti v tej državi članici, ali člen 43 ES v povezavi s členom 48 ES (ali členom 56 ES), posebej ali skupaj, izključujejo zakonodajo, na podlagi katere:
- (a) zadnjenavedena država članica od osebe, ki plača obresti, zahteva, da od obresti odtegne davek pri viru, in na podlagi katere se vzpostavlja odgovornost te osebe nasproti oblastem za neodtegnjeni davek pri viru, čeprav obveznost odtegnitve davka pri viru ne obstaja, če je prejemnik obresti rezident zadnjenavedene države članice?
 - (b) matična družba v zadnjenavedeni državi članici v prvih dveh davčnih letih ne bi imela obveznosti plačila predujmov davka od dohodka pravnih oseb v prvih dveh davčnih letih, ampak bi začela plačevati davek od dohodka pravnih oseb bistveno kasneje kot nastane davčna obveznost za plačilo davka, ki se odtegne pri viru?

Sodišče EU se prosi, da odgovor na vprašanje št. 6 vključi v odgovor na vprašanje št. 7.

⁽¹⁾ Direktiva Sveta 2003/49/ES z dne 3. junija 2003 o skupnem sistemu obdavčevanja plačil obresti ter licenčnin med povezanimi družbami iz različnih držav članic (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 9, zvezek 1, str. 380).

**Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Østre Landsret (Danska) 25. februarja 2016 –
Skatteministeriet/T Danmark**

(Zadeva C-116/16)

(2016/C 270/29)

Jezik postopka: danščina

Predložitevno sodišče

Østre Landsret

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Skatteministeriet

Tožena stranka: T Danmark

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali je pogoj za sklicevanje države članice na člen 1(2) Direktive, ⁽¹⁾ ki se nanaša na uporabo nacionalnih določb, ki so potrebne za preprečevanje goljufij in zlorab, to, da je zadevna država članica sprejela specifično nacionalno določbo s katero prenaša člen 1(2) Direktive ali da nacionalno pravo vsebuje splošne določbe ali načela glede goljufije in zlorab, ki jih je mogoče razlagati v skladu s členom 1(2)?
 - 1.1 Če je odgovor na prvo vprašanje pritrdilen: ali je mogoče člen 2(1)(c) zakona o davku od dohodkov pravnih oseb, ki določa, da „je pogoj za odpoved obdavčitvi dividend [...] na podlagi določb Direktive Sveta 90/435/EGS o skupnem sistemu obdavčitve matičnih družb in odvisnih družb iz različnih držav članic“, šteti za specifično notranjo določbo v smislu člena 1(2) Direktive?
2. Ali je določba konvencije o izogibanju dvojnega obdavčenja, ki jo skleneta dve državi članici in je sestavljena v skladu s vzorčno davčno konvencijo OECD, v skladu s katero je obdavčitev razdeljenih dividend odvisna od tega, ali se prejemnik dividend šteje za upravičenega lastnika dividend, določba konvencije za preprečevanje zlorab, ki je zajeta s členom 1(2) Direktive?
3. V primeru, da bi Sodišče pritrdilno odgovorilo na drugo vprašanje: ali so nacionalna sodišča pristojna za opredelitev, kaj je zajeto s pojmom „upravičeni lastnik“, ali je treba ta pojem v okviru uporabe Direktive 90/435/EGS razlagati tako, da pomeni, da je treba temu pojmu, ki je predmet odločanja Sodišča EU, pripisati specifičen pomen v pravu EU?
4. V primeru, da bi Sodišče pritrdilno odgovorilo na drugo vprašanje, na tretje vprašanje pa, da nacionalna sodišča niso pristojna za opredelitev tega kaj zajema pojem „upravičeni lastnik“: ali je treba ta pojem torej razlagati tako, da je družba, ki je rezidentka v državi članici in ki v okoliščinah kot so v tej zadevi prejme dividende od hčerinske družbe iz druge države članice, „upravičeni lastnik“ teh dividend v skladu z razlago tega pojma po pravu EU?
 - (a) Ali je treba pojem „upravičeni lastnik“ razlagati v skladu z ustrežajočim pojmom iz člena 1(1) Direktive 2003/49/ES (v nadaljevanju: Direktiva o obrestih in licenčinah) v povezavi s členom 1(4) te direktive?
 - (b) Ali je treba pojem razlagati zgolj glede na komentar k členu 10 Vzorčne davčne konvencije OECD iz leta 1977 (odstavek 12) ali je mogoče v razlago vključiti kasnejše komentarje, vključno z dopolnitvami v letu 2003 glede „obvodnih podjetij“ in dopolnitvami v letu 2014 glede „pogodbениh ali pravnih obveznosti“?

- (c) Kakšen pomen za presojo vprašanja, ali je treba prejemnika dividend šteti za njihovega „upravičenega lastnika“, predstavlja dejstvo, da je imel prejemnik dividend pogodbeno ali pravno obveznost, da prejete dividend prenese na drugo osebo?
- (d) Kakšen pomen za presojo vprašanja ali je treba prejemnika dividend šteti za njihovega „upravičenega lastnika“ predstavlja dejstvo, da predložitveno sodišče po presoji dejstev zadeve ugotovi, da prejemnik – čeprav ni pogodbeno ali pravno zavezan prenesti prejetih dividend na drugo osebo – ni imel „popolne“ pravice „uporabe in uživanja“ prejetih dividend kot je navedeno v Komentarjih iz leta 2014 k Vzorčni davčni konvenciji iz leta 1977?
5. Ali je ob predpostavki, da gre za „notranje določbe, ki so potrebne za preprečevanje goljufij ali zlorab“ v smislu člena 1 (2) Direktive 90/435/EGS, da je dividende družba (A), ki je rezidentka v državi članici, razdelila matični družbi (B) iz druge države članice in so bile potem prenesene na matično družbo te družbe (C), ki je rezidentka zunaj EU/EGP, ki pa je sredstva razdelila svoji matični družbi (D), ki je ravno tako rezidentka zunaj EU/EGS, da med prvo navedeno državo in državo, katere rezidentka je družba C ni bila sklenjena konvencija o izogibanju dvojnega obdavčenja, da je bila med prvo navedeno državo in državo, katere rezidentka je družba D, sklenjena konvencija o izogibanju dvojnega obdavčenja, in da prvo navedena država v skladu svojo zakonodajo torej ne bi imela terjatve iz naslova davka pri viru od dividend, ki jih je družba A izplačala družbi D, če bi bila družba D neposredna lastnica družbe A, podana zloraba v smislu Direktive, tako da ta družbe B ne varuje?
6. Če se za družbo, ki je rezidentka v državi članici (matična družba) dejansko šteje, da ni oproščena davka pri viru v skladu s členom 1(2) Direktive 90/435/EGS glede dividend, ki jih je prejela od družbe, ki je rezidentka v drugi državi članici (hčerinska družba), ali člen 49 PDEU v povezavi s členom 54 PDEU nasprotuje zakonodaji, v skladu s katero slednja država članica obdavči dividende matične družbe, ki je rezidentka v drugi državi članici, pri čemer zadevna država članica šteje, da so matične družbe, ki so rezidentke v tej državi, v sicer podobnih okoliščinah oproščene davka na take dividende?
7. Če se za družbo, ki je rezidentka v državi članici (matična družba) dejansko šteje, da ni oproščena davka pri viru v skladu s členom 1(2) Direktive 90/435/EGS glede dividend, ki jih je prejela od družbe, ki je rezidentka v drugi državi članici (hčerinska družba), za matično družbo v prvonavedeni državi članici pa se šteje da ima omejeno davčno obveznost za zadevne dividende v tej državi članici: ali člen 49 PDEU v povezavi s členom 54 PDEU nasprotuje zakonodaji, v skladu s katero slednja država članica od družbe, ki je dolžna izvesti odtegljaj davka pri viru (hčerinska družba) zahteva, da plača zamudne obresti v primeru zamude pri plačilu terjatve iz naslova davka pri viru po višji obrestni meri kot velja za zamudne obresti, ki jih država članica določa v zvezi z zahtevki za plačilo davka od dohodkov pravnih oseb proti družbi, ki je rezidentka v isti državi članici?
8. Ali mora, v primeru, da bi Sodišče pritrdilno odgovorilo na drugo vprašanje, na tretje vprašanje pa, da nacionalna sodišča niso pristojna za opredelitev tega kaj zajema pojem „upravičeni lastnik“ in če se za družbo (matična družba), ki je rezidentka v državi članici, na tej podlagi ne more šteti, da je oproščena davka pri viru na podlagi Direktive 90/435/EGS glede dividend, ki jih je prejela od družbe, ki je rezidentka v drugi državi članici (hčerinska družba), zadnje navedena država članica v skladu z Direktivo 90/435/EGS ali členom 4(3) PEU navesti, koga v tem primeru šteje za upravičenega lastnika?
9. Če se za družbo, ki je rezidentka v državi članici (matična družba) dejansko šteje, da ni oproščena davka pri viru v skladu z Direktivo Sveta 90/435/EGS glede dividend, ki jih je prejela od družbe, ki je rezidentka v drugi državi članici (hčerinska družba): ali člen 49 PDEU v povezavi s členom 54 PDEU (ali členom 63 PDEU), posebej ali skupaj, nasprotujejo zakonodaji, na podlagi katere:
- (a) zadnjenavedena država članica zahteva, da hčerinska družba odtegne davek pri viru od dividend, pri čemer ta oseba dogovarja organom za neodtegnitev davka pri viru, čeprav taka obveznost odtegnitve davka pri viru ne obstaja, če je matična družba rezidentka v državi članici?

(b) slednja država članica izračuna zamudne obresti od dolgovanega davka pri viru?

Sodišče EU naj na odgovor na šesto in sedmo vprašanje vključi v odgovor na deveto vprašanje.

10. Ali člen 63 PDEU v okoliščinah, v katerih:

- (1) družba (matična družba), ki je rezidentka v državi članici, izpolni zahtevo iz Direktive 90/435/EGS po lastništvu (v letu 2011) vsaj 10 % kapitala družbe (hčerinska družba), ki je rezidentka v drugi državi članici,
- (2) se za matično družbo dejansko šteje, da ni oproščena davka pri viru na podlagi člena 1(2) Direktive 90/435/EGS glede dividend, ki jih je razdelila hčerinska družba,
- (3) se za (neposrednega(a) ali posrednega(a)) delničarja matične družbe, ki sta rezidenta v državi zunaj EU/EGS, šteje, da sta upravičen(a) lastnik(a) zadevnih dividend,
- (4) prej navedeni(a) (neposredni(a) ali posredni(a)) delničar(ja) tudi ne izpolnjujeta prej navedene zahteve glede lastništva kapitala,

nasprotuje nacionalni zakonodaji, v skladu s katero država članica, v kateri je hčerinska družba, obdavči zadevne dividende ob tem, da zadevna država članica šteje, da so družbe, ki so rezidentke na njenem ozemlju in ki izpolnjujejo zahtevo po lastništvu kapitala iz Direktive 90/435/EGS, torej, da ima v davčnem letu 2011 vsaj 10 % kapitala družbe, ki razdeli dividende oproščena davka na take dividende?

⁽¹⁾ Direktiva Sveta z dne 23. julija 1990 o skupnem sistemu obdavčitve matičnih družb in odvisnih družb iz različnih držav članic (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 9, zvezek 1, str. 147).

**Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Østre Landsre (Danska) 25. februarja 2016 –
Skatteministeriet/Y Denmark Aps**

(Zadeva C-117/16)

(2016/C 270/30)

Jezik postopka: danščina

Predložitevno sodišče

Østre Landsre

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Skatteministeriet

Tožena stranka: Y Denmark Aps

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali je pogoj za sklicevanje države članice na člen 1(2) Direktive ⁽¹⁾, ki se nanaša na uporabo notranjih določb, ki so potrebne za preprečevanje goljufij in zlorab, to, da je zadevna država članica sprejela specifično nacionalno določbo s katero prenaša člen 1(2) Direktive ali da nacionalno pravo vsebuje splošne določbe ali načela glede goljufije in zlorab, ki jih je mogoče razlagati v skladu s členom 1(2)?
 - 1.1 Če je odgovor na prvo vprašanje pritrdilen: ali je mogoče člen 2(1)(c) zakona o davku od dohodkov pravnih oseb, ki določa, da „je pogoj za odpoved obdavčitvi dividend [...] na podlagi določb Direktive Sveta 90/435/EGS o skupnem sistemu obdavčitve matičnih družb in odvisnih družb iz različnih držav članic“, šteti za specifično notranjo določbo v smislu člena 1(2) direktive?

2. Ali je določba konvencije o izogibanju dvojnega obdavčenja, ki jo skleneta dve državi članici in je sestavljena v skladu s Vzorčno davčno konvencijo OECD, v skladu s katero je obdavčitev razdeljenih dividend odvisna od tega, ali se prejemnik dividend šteje za upravičenega lastnika dividend, določba konvencije za preprečevanje zlorab, ki je zajeta s členom 1(2) Direktive?
 - 2.1. V primeru pritrdilnega odgovora: ali je treba pojem „sporazum“ iz člena 1(2) Direktive torej razlagati tako, da pomeni, da se lahko država članica na podlagi nacionalnega prava opre na konvencijo o izogibanju dvojnega obdavčenja v šodo davčnega zavezanca?
3. V primeru, da bi Sodišče pritrdilno odgovorilo na drugo vprašanje: ali so nacionalna sodišča pristojna za opredelitev, kaj je zajeto s pojmom „upravičeni lastnik“, ali je treba ta pojem v okviru uporabe Direktive 90/435/EGS razlagati tako, da pomeni, da je treba temu pojmu, ki je Sodišču EU predložen v okviru predhodnega odločanja, pripisati specifičen pomen v pravu EU?
4. V primeru, da bi Sodišče pritrdilno odgovorilo na drugo vprašanje, na tretje vprašanje pa, da nacionalna sodišča niso pristojna za opredelitev tega kaj zajema pojem „upravičeni lastnik“: ali je treba ta pojem torej razlagati tako, da je družba, ki je rezidentka v državi članici in ki v okoliščinah kot so v tej zadevi prejme dividend od hčerinske družbe iz druge države članice, „upravičeni lastnik“ teh dividend v skladu z razlago tega pojma po pravu EU?
 - (a) Ali je treba pojem „upravičeni lastnik“ razlagati v skladu z ustrežajočim pojmom iz člena 1(1) Direktive 2003/49/ES (v nadaljevanju: Direktiva o obrestih in licenčinah) v povezavi s členom 1(4) te direktive?
 - (b) Ali je treba pojem razlagati zgolj glede na komentar k členu 10 Vzorčne davčne konvencije OECD iz leta 1977 (odstavek 12) ali je mogoče v razlago vključiti kasnejše komentarje, vključno z dopolnitvami v letu 2003 glede „obvodnih podjetij“ in dopolnitvami v letu 2014 glede „pogodbenih ali pravnih obveznosti“?
 - (c) Kakšen pomen za presojo vprašanja, ali je treba prejemnika dividend šteti za njihovega „upravičenega lastnika“, predstavlja dejstvo, da je imel prejemnik dividend pogodbeno ali pravno obveznost, da prejete dividend prenese na drugo osebo?
 - (d) Kakšen pomen za presojo vprašanja ali je treba prejemnika dividend šteti za njihovega „upravičenega lastnika“ predstavlja dejstvo, da predložitveno sodišče po presoji dejstev zadeve ugotovi, da prejemnik – čeprav ni pogodbeno ali pravno zavezan prenesti prejetih dividend na drugo osebo – ni imel „popolne“ pravice „uporabe in uživanja“ prejetih dividend kot je navedeno v Komentarjih iz leta 2014 k Vzorčni davčni konvenciji iz leta 1977?
5. Ali je ob predpostavki, da gre za „notranje določbe, ki so potrebne za preprečevanje goljufij ali zlorab“ v smislu člena 1(2) Direktive 90/435/EGS, da je dividende družba (A), ki je rezidentka v državi članici, razdelila matični družbi (B) iz druge države članice in so bile potem prenesene na matično družbo te družbe (C), ki je rezidentka zunaj EU/EGP, ki pa je sredstva razdelila svoji matični družbi (D), ki je ravno tako rezidentka zunaj EU/EGS, da med prvo navedeno državo in državo, katere rezidentka je družba C ni bila sklenjena konvencija o izogibanju dvojnega obdavčenja, da je bila med prvo navedeno državo in državo, katere rezidentka je družba D, sklenjena konvencija o izogibanju dvojnega obdavčenja, in da prvo navedena država v skladu svojo zakonodajo torej ne bi imela terjatve iz naslova davka pri viru od dividend, ki jih je družba A izplačala družbi D, če bi bila družba D neposredna lastnica družbe A, podana zloraba v smislu Direktive, tako da ta družbe B ne varuje?
6. Če se za družbo, ki je rezidentka v državi članici (matična družba) dejansko šteje, da ni oproščena davka pri viru v skladu s členom 1(2) Direktive 90/435/EGS glede dividend, ki jih je prejela od družbe, ki je rezidentka v drugi državi članici (hčerinska družba), ali člen 43 ES v povezavi s členom 48 ES (in/ali členom 56 ES) nasprotuje zakonodaji, v skladu s katero slednja država članica obdavči dividende matične družbe, ki je rezidentka v drugi državi članici, pri čemer zadevna država članica šteje, da so matične družbe, ki so rezidentke v tej državi, v sicer podobnih okoliščinah oproščene davka na take dividende?

7. Če se za družbo, ki je rezidentka v državi članici (matična družba) dejansko šteje, da ni oproščena davka pri viru v skladu s členom 1(2) Direktive 90/435/EGS glede dividend, ki jih je prejela od družbe, ki je rezidentka v drugi državi članici (hčerinska družba), za matično družbo v prvo navedeni državi članici pa se šteje da ima omejeno davčno obveznost za zadevne dividende v tej državi članici: ali člen 43 ES v povezavi s členom 48 ES (in/ali členom 56 ES) nasprotuje zakonodaji, v skladu s katero slednja država članica od družbe, ki je dolžna izvesti odtegljaj davka pri viru (hčerinska družba) zahteva, da plača zamudne obresti v primeru zamude pri plačilu terjatve iz naslova davka pri viru po višji obrestni meri kot velja za zamudne obresti, ki jih država članica določa v zvezi z zahtevki za plačilo davka od dohodkov pravnih oseb proti družbi, ki je rezidentka v isti državi članici?
8. Ali mora, v primeru, da bi Sodišče pritrdilno odgovorilo na drugo vprašanje, na tretje vprašanje pa, da nacionalna sodišča niso pristojna za opredelitev tega kaj zajema pojem „upravičeni lastnik“ in če se za družbo (matična družba), ki je rezidentka v državi članici, na tej podlagi ne more šteti, da je oproščena davka pri viru na podlagi Direktive 90/435/EGS glede dividend, ki jih je prejela od družbe, ki je rezidentka v drugi državi članici (hčerinska družba), zadnje navedena država članica v skladu z Direktivo 90/435/EGS ali členom 10 ES navesti koga v tem primeru šteje za upravičenega lastnika?
9. Če se za družbo, ki je rezidentka v državi članici (matična družba) dejansko šteje, da ni oproščena davka pri viru v skladu s členom 1(2) Direktive Sveta 90/435/EGS glede dividend, ki jih je prejela od družbe, ki je rezidentka v drugi državi članici (hčerinska družba): ali člen 43 ES v povezavi s členom 48 ES (ali členom 56 ES), posebej ali skupaj, nasprotujejo zakonodaji, na podlagi katere:
- (a) zadnje navedena država članica zahteva, da hčerinska družba odtegne davek pri viru od dividend, pri čemer ta oseba dogovarja organom za neodtegnitev davka pri viru, čeprav taka obveznost odtegnitve davka pri viru ne obstaja, če je matična družba rezidentka v državi članici?
- (b) slednja država članica izračuna zamudne obresti od dolgowanega davka pri viru?

Sodišče EU naj na odgovor na šesto in sedmo vprašanje vključi v odgovor na deveto vprašanje.

10. Ali člen 56 ES v okoliščinah, v katerih:

- (1) družba (matična družba), ki je rezidentka v državi članici, izpolni zahtevo iz Direktive 90/435/EGS po lastništvu (v letih 2005 in 2006) vsaj 20 % kapitala družbe (hčerinska družba), ki je rezidentka v drugi državi članici;
- (2) se za matično družbo dejansko šteje, da ni oproščena davka pri viru na podlagi člena 1(2) Direktive 90/435/EGS glede dividend, ki jih je razdelila hčerinska družba;
- (3) se za (neposrednega(a) ali posrednega(a)) delničarja matične družbe, ki sta rezidenta v državi zunaj EU/EGS, šteje, da sta upravičen(a) lastnik(a) zadevnih dividend;
- (4) prej navedeni(a) (neposredni(a) ali posredni(a)) delničar(ja) tudi ne izpolnujeta prej navedene zahteve glede lastništva kapitala;

nasprotuje nacionalni zakonodaji, v skladu s katero država članica, v kateri je hčerinska družba, obdavči zadevne dividende ob tem, da zadevna država članica šteje, da so družbe, ki so rezidentke na njenem ozemlju in ki izpolnjujejo zahtevo po lastništvu kapitala iz Direktive 90/435/EGS, torej, da imajo v davčnih letih 2005 in 2006 vsaj 20 % kapitala družbe, ki razdeli dividende (15 % v letih 2007 in 2008 ter 10 % kasneje) oproščena davka na take dividende?

⁽¹⁾ Direktiva Sveta z dne 23. julija 1990 o skupnem sistemu obdavčitve matičnih družb in odvisnih družb iz različnih držav članic (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 9, zvezek 1, str. 147).

**Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Østre Landsret (Danska) 25. februarja 2016 –
X Denmark A/S/Skatteministeriet**

(Zadeva C-118/16)

(2016/C 270/31)

Jezik postopka: danščina

Predložitevno sodišče

Østre Landsret

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: X Denmark A/S

Tožena stranka: Skatteministeriet

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali je treba člen 1(1) Direktive 2003/49/ES ⁽¹⁾ v povezavi s členom 1(4) te direktive razlagati tako, da pomenita, da je družba, ki je rezidentka v državi članici v smislu člena 3 te direktive, če v okoliščinah, kakršne so v tej zadevi, prejme obresti od hčerinske družbe v drugi državi članici, „upravičeni lastnik“ teh obresti v smislu te direktive?
 - 1.1. Ali je treba pojem „upravičeni lastnik“ v členu 1(1) Direktive 2003/49/ES v povezavi s členom 1(4) te direktive razlagati enako kot isti pojem v členu 11 vzorčne davčne konvencije OECD iz leta 1977?
 - 1.2. Če je treba na vprašanje pod 1.1. odgovoriti pritrdilno, ali je treba pojem v tem primeru razlagati zgolj ob upoštevanju komentarja k členu 11 vzorčne davčne konvencije iz leta 1977 (točka 8) ali je možno pri razlagi uporabiti tudi kasnejše komentarje, vključno z dopolnitvami iz leta 2003, ki se nanašajo na „obvodne družbe“ (točka 8.1, zdaj točka 10.1) in dopolnitvami iz leta 2014 v zvezi s „pogodbenimi ali zakonskimi obveznostmi“ (točka 10.2)?
 - 1.3. Če je treba pri razlagi upoštevati tudi komentarje iz leta 2003, ali je v tem primeru pogoj za to, da se za družbo šteje, da ni „upravičeni lastnik“ v smislu Direktive 2003/49/ES, ta, da je dejansko prihajalo do preusmerjanja sredstev na osebo, ki jih država, v kateri je plačnik obresti rezident, šteje za „upravičene lastnike“ zadevnih obresti in – če je to tako – ali je potem nadaljnji pogoj ta, da se dejanski prenos izvrši v obdobju, ki je časovno blizu obdobju plačila obresti in/ali da se izvrši kot plačilo obresti?
 - 1.3.1. Kakšen pomen ima v zvezi s tem, če se za posojilo uporabi lastniški kapital; če se zadevne obresti prištejejo h glavnici (kapitalizirane obresti); če je prejemnik obresti kasneje v skladu z veljavnimi pravili zadevne države opravil prenos znotraj skupine na svojo matično družbo, rezidentko iste države, z namenom prilagoditve dobička za davčne namene; če se zadevne obresti kasneje v družbi posojilodajalki spremenijo v lastniški kapital; če je imel prejemnik obresti pogodbeno ali zakonsko obveznost, da obresti posreduje drugi osebi, in če je večina oseb, za katere država, v kateri je oseba, ki plačuje obresti, rezidentka, šteje, da so „upravičeni lastniki“ obresti, rezidentk drugih držav članic ali drugih držav, s katerimi ima Danska sklenjene konvencije o izogibanju dvojnemu obdavčevanju, tako da po danski davčni zakonodaji ne bi obstajala podlaga za odtegljaj davka pri viru, če bi bile te osebe posojilodajalke in bi obresti prejemale neposredno?
 - 1.4. Kakšen pomen za presojo tega, ali se mora prejemnik obresti za namene Direktive šteti za „upravičenega lastnika“, ima, če predložitevno sodišče na podlagi presoje dejstev v zadevi ugotovi, da prejemnik – ki ni imel pogodbeno ali zakonske obveznosti, da prejete obresti posreduje drugi osebi – ni imel „popolne“ pravice „uporabe in uživanja“ obresti, kot je to navedeno v komentarjih iz leta 2014 k vzorčni davčni konvenciji iz leta 1977?

2. Ali je pogoj za to, da se država članica lahko sklicuje na člen 5(1) Direktive o uporabi nacionalnih določb za preprečevanje goljufij ali zlorab ali na člen 5(2) Direktive, ta, da je zadevna država članica sprejela posebne nacionalne določbe za prenos člena 5 te direktive ali da mora nacionalno pravo vsebovati splošne določbe ali načela v zvezi goljufijami, zlorabami in izogibanji plačil davkov, ki se jih lahko razlaga skladno s členom 5?
- 2.1. Če je treba na vprašanje 2 odgovoriti pritrdilno, ali se lahko šteje, da je člen 2(2)(d) zakona o davku od dohodkov pravnih oseb, ki določa, da omejena davčna obveznost za plačilo davka od obresti ne zajema „obresti, ki so davka oproščene [...] na podlagi Direktive 2003/49/ES o skupnem sistemu obdavčevanja plačil obresti ter licenčnin med povezanimi družbami iz različnih držav članic“, posebna domača določba v smislu člena 5 Direktive?
3. Ali je določba konvencije o izogibanju dvojnemu obdavčevanju, ki sta jo po zgledu vzorčne davčne konvencije OECD sklenili državi članici, v skladu s katero je obdavčitev obresti odvisna od tega, ali se prejemnika obresti šteje za upravičenega lastnika obresti, določba za preprečevanje zlorab na podlagi sporazuma v smislu člena 5 Direktive?
4. Ali je zloraba itd. na podlagi Direktive 2003/49/ES podana, če država članica, katere rezident je plačnica obresti, dopušča davčni odbitek obresti, medtem ko obresti v državi članici, v kateri je rezidentka prejemnica obresti, niso obdavčene?
5. Ali je družba, ki je rezidentka v Luxembourg in je ustanovljena ter registrirana v skladu z luksemburškim pravom družb kot „société en commandite par actions“ (S.C.A.) in opredeljena tudi kot „société d'investissement en capital à risque“ (SICAR) na podlagi luksemburškega zakona z dne 15. junija 2004 o družbah za investicije v tvegani kapital (SICAR) zajeta z Direktivo 2003/49/ES?
- 5.1 Če je odgovor na vprašanje 5 pritrdilen: ali je lahko luksemburška „S.C.A./SICAR“ „upravičeni lastnik“ obresti v smislu Direktive 2003/49/ES, čeprav država članica, katere rezidentka je družba, ki plačuje obresti, za zadevno družbo šteje, da je davčno pregleden subjekt po njenem nacionalnem pravu?
- 5.2 Če je odgovor na vprašanje 1 nikalen, tako da se za družbo, ki je prejela obresti šteje, da ni „upravičeni lastnik“ zadevnih obresti: ali se lahko v okoliščinah kot so v tem primeru S.C.A./SICAR šteje za „upravičenega lastnika“ zadevnih obresti za namene direktive?
6. Ali mora država članica, ki ne želi priznati, da je družba v drugi državi članici upravičeni lastnik obresti, in trdi, da je družba v drugi državi članici t. i. umetna obvodna družba, na podlagi Direktive 2003/49/ES ali člena 10 ES navesti koga v tem primeru šteje za upravičenega lastnika?
7. Če se za družbo rezidentko države članice (matična družba) dejansko šteje, da na podlagi Direktive 2003/49/ES ni oproščena plačila davka pri viru od obresti, ki jih je prejela od družbe, ki je rezidentka druge države članice (hčerinska družba), in se za matično družbo te zadnjenavedene družbe šteje, da ima omejeno davčno obveznost glede teh obresti v tej državi članici, ali člen 43 ES v povezavi s členom 48 ES nasprotuje zakonodaji, po kateri zadnjenavedena država članica od družbe, ki mora davek odtegniti pri viru (hčerinska družba), zahteva plačilo zamudnih obresti v primeru zamujenega plačila terjatve iz naslova davčnega odtegljaja po višji obrestni meri, kot je zamudna obrestna mera, ki jo ta država uporablja pri terjatvah za plačilo davka od dohodkov pravnih oseb (vključno s prihodki od obresti) nasproti družbam, rezidentkam iste države članice?

8. Če se za družbo rezidentko države članice (matična družba) dejansko šteje, da na podlagi Direktive 2003/49/ES ni oproščena plačila davka pri viru od obresti, ki jih je prejela od družbe, ki je rezidentka druge države članice (hčerinska družba), in se za matično družbo te zadnjenavedene družbe šteje, da je davčni zavezanec z omejeno davčno obveznostjo glede plačila davka od teh obresti v tej državi članici, ali člen 43 ES v povezavi s členom 48 ES (ali členom 56 ES), posebej ali skupaj, nasprotujejo zakonodaji, na podlagi katere:
- (a) zadnjenavedena država članica od osebe, ki plača obresti, zahteva, da od obresti odtegne davek pri viru, in na podlagi katere se vzpostavlja odgovornost te osebe nasproti oblastem za neodtegnjeni davek pri viru, čeprav taka obveznost odtegnitve davka pri viru ne obstaja, če je prejemnik obresti rezident zadnjenavedene države članice?
 - (b) matična družba v zadnjenavedeni državi članici v prvih dveh davčnih letih ne bi imela obveznosti plačila akontacij davka od dohodkov pravnih oseb, ampak bi začela plačevati davek od dohodkov pravnih oseb bistveno kasneje kot nastane davčna obveznost za plačilo davka, ki se odtegne pri viru?

Sodišče EU se prosi, da v odgovor na vprašanje št. 8 vključi odgovor na vprašanje št. 7.

- ⁽¹⁾ Direktiva Sveta 2003/49/ES z dne 3. junija 2003 o skupnem sistemu obdavčevanja plačil obresti ter licenčnin med povezanimi družbami iz različnih držav članic (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 9, zvezek 1, str. 380).

**Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Østre Landsret (Danska) 25. februarja 2016 –
C Danmark I/Skatteministeriet**

(Zadeva C-119/16)

(2016/C 270/32)

Jezik postopka: danščina

Predložitveno sodišče

Østre Landsret

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: C Danmark I

Tožena stranka: Skatteministeriet

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali je treba člen 1(1) Direktive 2003/49/ES ⁽¹⁾ v povezavi s členom 1(4) te direktive razlagati tako, da pomenita, da je družba, ki je rezidentka v državi članici v smislu člena 3 te direktive, če v okoliščinah, kakršne so v tej zadevi, prejme obresti od hčerinske družbe v drugi državi članici, „upravičeni lastnik“ teh obresti v smislu te direktive?
 - 1.1. Ali je treba pojem „upravičeni lastnik“ v členu 1(1) Direktive 2003/49/ES v povezavi s členom 1(4) te direktive razlagati enako kot isti pojem v členu 11 vzorčne davčne konvencije OECD iz leta 1977?
 - 1.2. Če je treba na vprašanje pod 1.1. odgovoriti pritrdilno, ali je treba pojem v tem primeru razlagati zgolj ob upoštevanju komentarja k členu 11 vzorčne davčne konvencije iz leta 1977 (točka 8) ali je možno pri razlagi uporabiti tudi kasnejše komentarje, vključno z dopolnitvami iz leta 2003, ki se nanašajo na „obvodne družbe“ (točka 8.1, zdaj točka 10.1) in dopolnitvami iz leta 2014 v zvezi s „pogodbenimi ali zakonskimi obveznostmi“ (točka 10.2)?

- 1.3. Če je treba pri razlagi upoštevati tudi komentarje iz leta 2003, ali je v tem primeru pogoj za to, da se za družbo šteje, da ni „upravičeni lastnik“ v smislu Direktive 2003/49/ES, ta, da je dejansko prihajalo do preusmerjanja sredstev na osebe, ki jih država, v kateri je plačnik obresti rezident, šteje za „upravičene lastnike“ zadevnih obresti in – če je to tako – ali je potem nadaljnji pogoj ta, da se dejanski prenos izvrši v obdobju, ki je časovno blizu obdobju plačila obresti in/ali da se izvrši kot plačilo obresti?
- 1.3.1. Kakšen pomen ima v zvezi s tem, če se za posojilo uporabi lastniški kapital; če se zadevne obresti prištejejo h glavnici (kapitalizirane obresti); če je prejemnik obresti kasneje v skladu z veljavnimi pravili zadevne države opravil prenos znotraj skupine na svojo matično družbo, rezidentko iste države, z namenom prilagoditve dobička za davčne namene; če se zadevne obresti kasneje v družbi posojilodajalki spremenijo v lastniški kapital; če je imel prejemnik obresti pogodbeno ali zakonsko obveznost, da obresti posreduje drugi osebi, in če je večina oseb, za katere država, v kateri je oseba, ki plačuje obresti, rezidentka, šteje, da so „upravičeni lastniki“ obresti, rezidentk drugih držav članic ali drugih držav, s katerimi ima Danska sklenjene konvencije o izogibanju dvojnemu obdavčevanju, tako da po danski davčni zakonodaji ne bi obstajala podlaga za odtegljaj davka pri viru, če bi bile te osebe posojilodajalke in bi obresti prejemale neposredno?
- 1.4. Kakšen pomen za presojo tega, ali se mora prejemnik obresti za namene Direktive šteti za „upravičenega lastnika“, ima, če predložitveno sodišče na podlagi presoje dejstev v zadevi ugotovi, da prejemnik – ki ni imel pogodbene ali zakonske obveznosti, da prejete obresti posreduje drugi osebi – ni imel „popolne“ pravice „uporabe in uživanja“ obresti, kot je to navedeno v komentarjih iz leta 2014 k vzorčni konvenciji o davkih iz leta 1977?
2. Ali je pogoj za to, da se država članica lahko sklicuje na člen 5(1) Direktive o uporabi nacionalnih določb za preprečevanje goljufij ali zlorab ali na člen 5(2) Direktive, ta, da je zadevna država članica sprejela posebne nacionalne določbe za prenos člena 5 te direktive ali da mora nacionalno pravo vsebovati splošne določbe ali načela v zvezi goljufijami, zlorabami in izogibanji plačil davkov, ki se jih lahko razlaga skladno s členom 5?
- 2.1. Če je treba na vprašanje 2 odgovoriti pritrdilno, ali se lahko šteje, da je člen 2(2)(d) zakona o davku od dohodkov pravnih oseb, ki določa, da omejena davčna obveznost za plačilo davka od obresti ne zajema „obresti, ki so davka oproščene [...] na podlagi Direktive 2003/49/ES o skupnem sistemu obdavčevanja plačil obresti ter licenčnin med povezanimi družbami iz različnih držav članic“, posebna domača določba v smislu člena 5 Direktive?
3. Ali je določba konvencije o izogibanju dvojnemu obdavčevanju, ki sta jo po zgledu vzorčne davčne konvencije OECD sklenili državi članici, v skladu s katero je obdavčitev obresti odvisna od tega, ali se prejemnika obresti šteje za upravičenega lastnika obresti, določba za preprečevanje zlorab na podlagi sporazuma v smislu člena 5 Direktive?
4. Ali mora država članica, ki ne želi priznati, da je družba v drugi državi članici upravičeni lastnik obresti, in trdi, da je družba v drugi državi članici t.i. umetna obvodna družba, na podlagi Direktive 2003/49/ES ali člena 10 ES navesti, koga v tem primeru šteje za upravičenega lastnika?
5. Če se za družbo rezidentko države članice (matična družba) dejansko šteje, da na podlagi Direktive 2003/49/ES ni oproščena plačila davka pri viru od obresti, ki jih je prejela od družbe, ki je rezidentka druge države članice (hčerinska družba), in se za matično družbo te zadnjenavedene družbe šteje, da ima omejeno davčno obveznost glede teh obresti v tej državi članici, ali člen 43 ES v povezavi s členom 48 ES nasprotuje zakonodaji, po kateri zadnjenavedena država članica od družbe, ki mora davek odtegniti pri viru (hčerinska družba), zahteva plačilo zamudnih obresti v primeru zamujenega plačila terjatve iz naslova davčnega odtegljaja po višji obrestni meri, kot je zamudna obrestna mera, ki jo ta država uporablja pri terjatvah za plačilo davka od dohodkov pravnih oseb (vključno s prihodki od obresti) nasproti družbam rezidentkam iste države članice?

6. Če se za družbo rezidentko države članice (matična družba) dejansko šteje, da na podlagi Direktive 2003/49/ES ni oproščena plačila davka pri viru od obresti, ki jih je prejela od družbe, ki je rezidentka druge države članice (hčerinska družba), in se za matično družbo te zadnjenavedene družbe šteje, da je davčni zavezanec z omejeno davčno obveznostjo glede plačila davka od teh obresti v tej državi članici, ali člen 43 ES v povezavi s členom 48 ES (ali členom 56 ES), posebej ali skupaj, nasprotujejo zakonodaji, na podlagi katere:
- (a) zadnjenavedena država članica od osebe, ki plača obresti, zahteva, da od obresti odtegne davek pri viru, in na podlagi katere se vzpostavlja odgovornost te osebe nasproti oblastem za neodtegnjeni davek pri viru, čeprav taka obveznost odtegnitve davka pri viru ne obstaja, če je prejemnik obresti rezident zadnjenavedene države članice?
 - (b) matična družba v zadnjenavedeni državi članici v prvih dveh davčnih letih ne bi imela obveznosti plačila akontacij davka od dohodkov pravnih oseb, ampak bi začela plačevati davek od dohodkov pravnih oseb bistveno kasneje kot nastane davčna obveznost za plačilo davka, ki se odtegne pri viru?

Sodišče EU se prosi, da odgovor na vprašanje št. 5 vključi v odgovor na vprašanje št. 6.

- ⁽¹⁾ Direktiva Sveta 2003/49/ES z dne 3. junija 2003 o skupnem sistemu obdavčevanja plačil obresti ter licenčnin med povezanimi družbami iz različnih držav članic (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 9, zvezek 1, str. 380).

**Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Landgericht Berlin (Nemčija) 5. aprila 2016 –
Romano Pisciotti/Zvezna republika Nemčija**

(Zadeva C-191/16)

(2016/C 270/33)

Jezik postopka: nemščina

Predložitevno sodišče

Landgericht Berlin

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Romano Pisciotti

Tožena stranka: Zvezna republika Nemčija

Vprašanja za predhodno odločanje

1. a) Ali so izročitve med državo članico in tretjo državo tema, ki ne glede na posamezni primer nikoli ne spada na stvarno področje uporabe Pogodb, tako da prepoved diskriminacije na podlagi prava EU iz člena 18, prvi odstavek, PDEU ob (dobesedni) uporabi ustavnopravne določbe (v obravnavanem primeru: člen 16(2), prvi stavek, GG), na podlagi katere so prepovedane samo izročitve lastnih državljanov tretjim državam, ni upoštevana?
- b) Če je odgovor na to vprašanje pritrdilen: Ali je treba na prvo vprašanje odgovoriti drugače, če gre za izročitev med državo članico in Združenimi državami Amerike na podlagi sporazuma o izročitvi, ki sta ga sklenili Evropska unija in Združene države Amerike?

2. Če izročitve med državami članicami in Združenimi državami Amerike niso avtomatično izvzete iz področja uporabe Pogodb:

Ali je treba člen 18, prvi odstavek, PDEU in zadevno upošteveno sodno prakso Sodišča razlagati tako, da država članica neupravičeno krši prepoved diskriminacije iz člena 18, prvi odstavek, PDEU, če v primeru zaprosil tretjih držav za izročitev na podlagi ustavnopravne določbe (v obravnavanem primeru: člen 16(2), prvi stavek, GG) različno obravnava svoje državljane in državljane drugih držav članic EU, tako da izroči samo zadnjenavedene?

3. Če gre v prej navedenih primerih za kršitev splošne prepovedi diskriminacije iz člena 18, prvi odstavek, PDEU:

Ali je treba sodno prakso Sodišča Evropske unije razumeti tako, da je lahko v primeru, kot je obravnavani, v katerem se, preden pristojni organ odobri izročitev, obvezno izvede nadzor zakonitosti v okviru sodnega postopka, katerega izid pa je za organ zavezujoč samo, če sodišče razglasi izročitev za nedopustno, resna kršitev podana že pri navadni kršitvi prepovedi diskriminacije iz člena 18, prvi odstavek, PDEU ali je za obstoj resne kršitve potrebna očitna kršitev?

4. Če za obstoj resne kršitve ni potrebna očitna kršitev:

Ali je treba sodno prakso Sodišča Evropske unije razlagati tako, da je treba obstoj dovolj resne kršitve v primeru, kot je obravnavani, zanikati že, če se lahko vrhovni nacionalni izvršilni organ ob tem, da sodne prakse Sodišča o konkretni zadevi (stvarno področje uporabe splošne prepovedi diskriminacije iz člena 18, prvi odstavek, PDEU pri izročitvah med državami članicami in Združenimi državami Amerike) ni, za obrazložitev svoje odločitve sklicuje na to, da je skladna s preteklimi odločitvami nacionalnih sodišč v enaki zadevi?

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Tribunale ordinario di Torino (Italija)
12. maja 2016 – VCAST Limited/R.T.I. SpA

(Zadeva C-265/16)

(2016/C 270/34)

Jezik postopka: italijanščina

Predložitveno sodišče

Tribunale ordinario di Torino

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: VCAST Limited

Tožena stranka: R.T.I. SpA

Vprašnji za predhodno odločanje

1. Ali je s pravom Unije – zlasti s členom 5(2)(b) Direktive 2001/29/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. maja 2001 o usklajevanju določenih vidikov avtorske in sorodnih pravic v informacijski družbi ⁽¹⁾ (pa tudi z Direktivo 2000/31/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 8. junija 2000 o nekaterih pravnih vidikih storitev informacijske družbe, zlasti elektronskega poslovanja ⁽²⁾) na notranjem trgu, in s Pogodbo) združljiva nacionalna ureditev, v skladu s katero gospodarski subjekt zasebnim uporabnikom ne sme zagotavljati storitve videosnemanja na daljavo z uporabo t. i. računalništva v oblaku za privatno reproduciranje del, zaščiteneh z avtorsko pravico, pri čemer dejavno sodeluje pri snemanju, in to brez soglasja imetnika pravice?

2. Ali je s pravom Unije – zlasti s členom 5(2)(b) Direktive 2001/29/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. maja 2001 o usklajevanju določenih vidikov avtorske in sorodnih pravic v informacijski družbi (pa tudi z Direktivo 2000/31/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 8. junija 2000 o nekaterih pravnih vidikih storitev informacijske družbe, zlasti elektronskega poslovanja na notranjem trgu, in s Pogodbo) združljiva nacionalna ureditev, v skladu s katero lahko gospodarski subjekt zasebnim uporabnikom zagotavlja storitev videosnemanja na daljavo z uporabo t. i. računalništva v oblaku za privatno reproduciranje del, zaščiteneh z avtorsko pravico, čeprav pri tem dejavno sodeluje pri snemanju, tudi brez soglasja imetnika pravice, če temu plača pavšalno denarno nadomestilo, za katero v bistvu velja sistem prisilne licence?

⁽¹⁾ UL L 167, str. 10.

⁽²⁾ „Direktiva o elektronskem poslovanju“, UL L 178, str. 1.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Helsingin hallinto-oikeus (Finska) 25. maja 2016 – A Oy

(Zadeva C-292/16)

(2016/C 270/35)

Jezik postopka: *finščina*

Predložitevno sodišče

Helsingin hallinto-oikeus

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: A Oy

Druga stranka: Veronsaajien oikeudenvalvontayksikkö

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali člen 49 PDEU nasprotuje finski določbi, v skladu s katero se v položaju, v katerem nacionalna družba sredstva stalne poslovne enote, ki leži v drugi državi članici EU, odsvoji s prenosom poslovanja na družbo, ki ima sedež v tej državi in za to v zameno prejme nove kapitalske deleže, prenos sredstev obdavči takoj v letu prenosa, medtem ko do obdavčenja v primerljivem nacionalnem položaju pride šele v trenutku realizacije?
2. Ali gre za posredno oziroma neposredno diskriminacijo, če Finska dobiček obdavči takoj v letu prenosa poslovanja, preden je bil ta realiziran, v nacionalnih položajih pa šele v trenutku realizacije?
3. Če je odgovor na vprašanja 1 in 2 pritrdilen, ali je potem mogoče omejitev svobode ustanavljanja upravičiti z utemeljitvenimi razlogi kakršna sta nujni razlog v splošnem interesu ali varstvo nacionalne davčne pristoynosti? Ali je prepovedana omejitev v skladu z načelom sorazmernosti?

Pritožba, ki jo je Evropska komisija vložila 26. maja 2016 zoper sodbo Splošnega sodišča (četrti senat) z dne 16. marca 2016 v zadevi T-586/14, Xinyi PV Products (Anhui) Holdings Ltd/Evropska komisija

(Zadeva C-301/16 P)

(2016/C 270/36)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Pritožnica: Evropska komisija (zastopnika: T. Maxian Rusche, L. Flynn, agenta)

Druga stranka v postopku: Xinyi PV Products (Anhui) Holdings Ltd

Predlogi

Pritožnica Sodišču predlaga, naj:

- razveljavi sodbo Splošnega sodišča (četrti senat) z dne 16. marca 2015, ki je bila Komisiji vročena 17. marca 2016, v zadevi T-586/14, Xinyi PV Products (Anhui) Holdings Ltd/Komisija;
- prvi del prvega tožbenega razloga na prvi stopnji zavrne kot neutemeljen;
- zadevo glede drugega dela prvega tožbenega razloga in od drugega do četrtega tožbenega razloga tožbe na prvi stopnji vrne Splošnemu sodišču v ponovno odločanje;
- pridrži odločitev o stroških postopka na prvi stopnji in s pritožbo.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

Po mnenju Komisije je treba izpodbijano sodbo razveljaviti iz teh razlogov:

Prvič, Splošno sodišče naj bi napačno razlagalo pojem „*preneseni iz nekdanjega sistema netržnega gospodarstva*“ iz člena 2(7)(c), tretja alineja, Uredbe Sveta (ES) št. 1225/2009 ⁽¹⁾ o zaščiti proti dampinškemu uvozu iz držav, ki niso članice Evropske skupnosti. Ta pritožbeni razlog ima pet delov:

- Prvi del: ukrepi za izvedbo petletnega načrta naj bi se prenese iz nekdanjega sistema netržnega gospodarstva
- Drugi del: Podpora strateškim poslovnim sektorjem („izbiranje zmagovalcev“) naj ne bi bila legitimni cilj v tržnem gospodarstvu
- Tretji del: Subvencije v tržnem gospodarstvu naj ne bi bile neomejene, temveč povezane z naložbo
- Četrti del: Ukrepi, ki se ocenjujejo, naj ne bi bili primerljivi z nezakonito in neskladno državno pomočjo, ki se presoja v Uniji
- Peti del: Napačna razlaga pojma „ netržno gospodarstvo “

Drugič, sodba naj bi bila pomanjkljivo in nedosledno obrazložena.

Tretjič, Splošno sodišče naj bi storilo več postopkovnih napak:

- Prvi del: Splošno sodišče naj bi odločalo o zadevi, za katero ni pristojno (*ultra vires*), kršilo načelo dispozitivnosti ter člen 21 Statuta Sodišča Evropske unije in člena 44(1) in 48(2) Poslovnika Splošnega sodišča, kot sta veljala v času začetka postopka na prvi stopnji
- Drugi del: Komisija naj ne bi bila zaslišana o zatrjevani primerljivosti državne pomoči, navedene v sodbah iz točke 66, z ukrepi, ki so predmet ocene
- Tretji del: Splošno sodišče naj ne bi odgovorilo na trditve Komisije glede opredelitve „netržno gospodarstvo“.

(¹) Uredba Sveta (ES) št. 1225/2009 z dne 30. novembra 2009 o zaščiti proti dampinškemu uvozu iz držav, ki niso članice Evropske skupnosti (UL L 343, str. 51).

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court) (Združeno kraljestvo) 30. maja 2016 – American Express Co./The Lords Commissioners of Her Majesty's Treasury

(Zadeva C-304/16)

(2016/C 270/37)

Jezik postopka: angleščina

Predložitevno sodišče

High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court)

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: American Express Co.

Nasprotne stranke: The Lords Commissioners of Her Majesty's Treasury, Diners Club International Limited, MasterCard Europe S.A.

Vprašnji za predhodno odločanje

1. Ali zahteva iz členov 1(5) in 2(18) Uredbe (EU) 2015/751 (¹) (v nadaljevanju: uredba IFR), da se tristranska shema plačilnih kartic pri izdaji kartičnih plačilnih instrumentov s partnerjem, ki souporablja blagovno znamko, ali prek posrednika šteje za štiristransko shemo plačilnih kartic, velja le, če partner, ki souporablja blagovno znamko, ali posrednik deluje kot „izdajatelj“ v smislu člena 2(2) in uvodne izjave 29 uredbe IFR (in sicer kadar je navedeni partner ali posrednik v pogodbenem razmerju s plačnikom, da bi zagotovil plačilni instrument, s katerim se odrejajo in obdelujejo kartične plačilne transakcije plačnika)?
2. Če je odgovor na prvo vprašanje nikalen, ali sta člena 1(5) in 2(18) uredbe IFR neveljavna, kolikor določata, da se taki sporazumi štejejo za štiristransko shemo plačilnih kartic, na podlagi:

(a) neobstoja obrazložitve v skladu s členom 296 PDEU;

(b) očitne napake pri presoji in/ali

(c) kršitve načela sorazmernosti?

(¹) Uredba (EU) 2015/751 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 29. aprila 2015 o medbančnih provizijah za kartične plačilne transakcije (UL L 123, str. 1).

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo First-tier Tribunal (Tax Chamber) (Združeno kraljestvo) 30. maja 2016 – Avon Cosmetics Ltd/The Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

(Zadeva C-305/16)

(2016/C 270/38)

Jezik postopka: angleščina

Predložitevno sodišče

First-tier Tribunal (Tax Chamber)

Stranki v postopku v glavni stvari

Pritožnica: Avon Cosmetics Ltd

Nasprotna stranka: The Commissioners for Her Majesty's Commissioners of Revenue and Customs

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali se, kadar neposredni prodajalec prodaja blago (v nadaljevanju: prodajni pripomočki) neregistriranim preprodajalcem, ali pa neregistrirani preprodajalec kupuje blago in storitve od tretjih oseb (v nadaljevanju: blago in storitve tretjih oseb), ki jih v obeh primerih neregistrirani preprodajalci uporabljajo kot pomoč pri njihovi gospodarski dejavnosti prodaje drugega blaga, ki se tudi kupuje od neposrednega prodajalca in je predmet upravne prakse na podlagi odstopanja, ki je bilo nazadnje odobreno z Odločbo Sveta z dne 24. maja 1989 (89/534/EGS (¹)), v nadaljevanju: odstopanje), z upoštevnimi dovoljenji, izvedbeno zakonodajo in/ali upravno prakso krši katere koli upoštevne določbe in/ali načela prava Evropske unije, če mora neposredni prodajalec na njihovi podlagi obračunati izstopni davek od prodajne cene drugega blaga neregistriranega preprodajalca brez kakršnega koli zmanjšanja DDV, ki ga mora plačati neregistrirani preprodajalec od takih pripomočkov pri prodaji in/ali blaga in storitev tretjih oseb?
2. Ali je moralo Združeno kraljestvo, ko je zaprosilo Svet za odstopanje, kakor koli obvestiti Komisijo o tem, da neregistrirani preprodajalci plačajo DDV od nakupa prodajnih pripomočkov in/ali blaga in storitev tretjih oseb, ki jih uporabljajo pri svoji gospodarski dejavnosti, in da bi bilo treba v skladu s tem pri odstopanju določiti prilagoditev zaradi upoštevanja tega nevračljivega vstopnega davka ali preplačanega izstopnega davka?
3. Če sta odgovora na vprašanji 1 in/ali 2 pritrdilna:
 - a) Ali je mogoče oziroma ali je treba upoštevna dovoljenja, izvedbeno zakonodajo ali upravno prakso razlagati tako, da dovoljuje bodisi (i) nevračljiv DDV od prodajnih pripomočkov ali blaga in storitev tretjih oseb, ki jih ti neregistrirani preprodajalci uporabljajo za svojo gospodarsko dejavnost, ALI (ii) to, da Her Majesty's Revenue & Customs pobere DDV, ki presega izognjeni davek, ALI (iii) morebitno neelojalno konkurenco med neposrednimi prodajalci, njihovimi neregistriranimi preprodajalci in tistimi prodajalci, ki niso neposredni.

b) Ali:

i) je bilo dovoljenje, da Združeno kraljestvo odstopa od člena 11A(1)(a) [Direktive 77/388], protipravno.

ii) je poleg odstopanja od člena 17 [Direktive 77/388] nujno odstopanje od člena 11A(1)(a)? Če je, ali je Združeno kraljestvo ravnalo protipravno, ker niti Komisije niti Sveta ni zaprosilo za dovoljenje za odstopanje od člena 17?

iii) Združeno kraljestvo ravna protipravno, ker ni uredilo DDV tako, da bi neposrednim prodajalcem dovolilo uveljavljanje vračunanja DDV od prodajnih pripomočkov ali blaga in storitev tretjih oseb, ki ga morajo plačati neregistrirani preprodajalci pri svoji gospodarski dejavnosti?

iv) so vsa upoštevana dovoljenja, izvedbena zakonodaja ali upravna praksa, ali kateri koli njihov del, zato neveljavna in/ali protipravna?

c) Ali je primerno, če Sodišče Evropske unije ali nacionalno sodišče:

i) odredi, da mora država članica izvesti odstopanje v nacionalnem pravu tako, da določi ustrezno prilagoditev za (a) nevračljiv DDV od prodajnih pripomočkov ali blaga in storitev tretjih oseb, ki jih ti neregistrirani preprodajalci uporabljajo za svojo gospodarsko dejavnost, ALI (b) DDV, ki presega izognjeni davek in ga pobere Her Majesty's Revenue & Customs, ALI (iii) morebitno nelojalno konkurenco med neposrednimi prodajalci, njihovimi neregistriranimi preprodajalci in tistimi prodajalci, ki niso neposredni; ali

ii) ugotovi, da je dovolitev odstopanja neveljavna in torej tudi samo odstopanje neveljavno; ali

iii) ugotovi, da je nacionalna zakonodaja neveljavna; ali

iv) ugotovi, da je odredba neveljavna; ali

v) ugotovi, da mora Združeno kraljestvo zaprositi za dovolitev še enega odstopanja, da bi lahko določilo ustrezno prilagoditev za (a) nevračljiv DDV od prodajnih pripomočkov ali blaga in storitev tretjih oseb, ki jih ti neregistrirani preprodajalci uporabljajo za svojo gospodarsko dejavnost, ALI (b) DDV, ki presega izognjeni davek in ga pobere Her Majesty's Revenue & Customs, ALI (iii) morebitno nelojalno konkurenco med neposrednimi prodajalci, njihovimi neregistriranimi preprodajalci in tistimi prodajalci, ki niso neposredni.

4. Ali je treba „davčne utaje ali izogibanje davkom“ v smislu člena 27 [Direktive 77/388] (člen 395 [Direktive 2006/112]) razlagati kot neto izgubo davka (ob upoštevanju tako plačanega izstopnega davka kot dolgovanega vstopnega davka v strukturi, v kateri pride do davčnih utaj ali izogibanja davkom) za državo članico ali bruto izgubo davka (ob upoštevanju samo izstopnega davka v strukturi, v kateri pride do davčnih utaj ali izogibanja davkom)?

⁽¹⁾ Odločba Sveta z dne 24. maja 1989 ki je Združenemu kraljestvu dovoljevala sprejetje ukrepa o odstopanju od člena 11A(1)(a) Šeste direktive 77/388/EGS o usklajevanju zakonodaje držav članic o prometnih davkih (UL L 280, str. 54).

Pritožba, ki jo je Eurallumina SpA vložila 8. junija 2016 zoper sodbo Splošnega sodišča (prvi razširjeni senat) z dne 22. aprila 2016 v združenih zadevah T-60/06 RENV II in T-62/06 RENV II: Italijanska republika in Eurallumina SpA/Evropska komisija

(Zadeva C-323/16 P)

(2016/C 270/39)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Pritožnica: Eurallumina SpA (zastopniki: L. Martin Alegi, A. Stratakis, L. Philippou, Solicitors)

Drugi stranki v postopku: Italijanska republika, Evropska komisija

Predlogi

Pritožnica Sodišču predlaga, naj:

- razveljavi sodbo,
- razglasi ničnost odločbe ⁽¹⁾ v delu, v katerem je z njo Italijanski republiki naloženo, naj izterja pomoč ali, podredno,
- zadevo vrne Splošnemu sodišču,
- Komisiji naloži plačilo stroškov.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

Pritožnica navaja en sam pritožbeni razlog, ki se deli na pet delov, in sicer kršitev prava Skupnosti, zlasti kršitev načela varstva legitimnih pričakovanj in obveznosti obrazložitve. Ti deli tožbenih razlogov so:

1. Splošno sodišče je napačno uporabilo pravo pri razlagi sodbe z dne 10. decembra 2013 tako, da je štel, da mora ugotoviti, da je objava odločbe o začetku postopka 2. februarja 2002 pomenila konec legitimnih pričakovanj družbe Eurallumina.
2. Zaradi te napake Splošno sodišče ni obravnavalo samega predmeta tožbe in ni presodilo trditve družbe Eurallumina glede nadaljnega obstoja njenih legitimnih pričakovanj oziroma jih je presojalo v izkrivljenem pravnem okviru in napačno.
3. Tudi v okviru uporabe izkrivljenega pravnega okvira je Splošno sodišče napačno uporabilo pravo pri ugotovitvi, da nerazumno dolgotrajna zamuda Komisije kar zadeva preiskavo ni mogla imeti za posledico legitimnih pričakovanj družbe Eurallumina, ki izključujejo izterjavo pomoči.
4. Splošno sodišče je napačno razlagalo Direktivo 2003/96 ⁽²⁾, in sicer *contra legem*, kar je v nasprotju s pravom Unije in njegovimi načeli za razlago.
5. Splošno sodišče je napačno uporabilo pravo s tem, da je zavrnilo trditve družbe Eurallumina, ki se opirajo na njene naložbe v tovarno na Sardiniji.

⁽¹⁾ Odločba Komisije 2006/323/ES z dne 7. decembra 2005 o oprostitvi plačila trošarine za mineralna olja, ki se uporabljajo kot gorivo pri proizvodnji aluminijevega oksida v regiji Gardanne, v regiji Shannon in na Sardiniji, ki se izvaja v Franciji, na Irskem in v Italiji (notificirano pod dokumentarno številko C(2005) 4436) (UL L 119, str. 12).

⁽²⁾ Direktiva Sveta 2003/96/ES z dne 27. oktobra 2003 o prestrukturiranju okvira Skupnosti za obdavčitev energentov in električne energije (UL L 283, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 9, zvezek 1, str. 405)

SPLOŠNO SODIŠČE

Sodba Splošnega sodišča z dne 9. junija 2016 – Magic Mountain Kletterhallen in drugi/Komisija

(Zadeva T-162/13) ⁽¹⁾

(Državne pomoči — Pomoči za izgradnjo in uporabo plezalnega centra Deutscher Alpenverein eV — Sklep, s katerim so bile pomoči razglašene za združljive z notranjim trgom — Ureditev pomoči — Natančnejša gospodarska analiza — Nedelovanje trga — Zakoniti cilj v splošnem interesu — Člen 108(2) in (3) PDEU — Resne težave)

(2016/C 270/40)

Jezik postopka: nemščina

Stranke

Tožeče stranke: Magic Mountain Kletterhallen GmbH (Berlin, Nemčija), Kletterhallenverband Klever eV (Leipzig, Nemčija), Neoliet Beheer BV (Son, Nizozemska) in Pedriza BV (Haarlem, Nizozemska) (zastopniki: najprej M. von Oppen, A. Gerdung in R. Dreblow, nato M. von Oppen, odvetniki)

Tožena stranka: Evropska komisija (zastopnika: T. Maxian Rusche in R. Sauer, agenta)

Intervenientki v podporo toženi stranki: Deutscher Alpenverein eV (München, Nemčija) in Deutscher Alpenverein, Sektion Berlin eV (Berlin, Nemčija) (zastopnik: R. Geulen, odvetnik)

Predmet

Predlog na podlagi člena 263 PDEU za razglasitev ničnosti sklepa Komisije C (2012) 8761 final z dne 5. decembra 2012, v zvezi z državno pomočjo SA.33952 (2012/NN) – Nemčija – Naprave za plezanje Deutscher Alpenverein.

Izrek

1. Tožba se zavrne.
2. Magic Mountain Kletterhallen GmbH, Kletterhallenverband Klever eV, Neoliet Beheer BV in Pedriza BV solidarno nosijo stroške, ki jih je priglasila Evropska komisija ter lastne stroške.
3. Deutscher Alpenverein eV in Deutscher Alpenverein, Sektion Berlin eV nosijo lastne stroške. Deutscher Alpenverein eV in Deutscher Alpenverein, Sektion Berlin eV nosita vsak svoje stroške.

⁽¹⁾ UL C 147, 25.5.2013.

Sodba Splošnega sodišča z dne 9. junija 2016 – Growth Energy in Renewable Fuels Association/Svet(Zadeva T-276/13) ⁽¹⁾

(Damping — Uvoz bioetanola s poreklom iz Združenih držav Amerike — Dokončna protidampinška dajatev — Ničnostna tožba — Združenje — Neobstoj neposrednega nanašanja na člane — Nedopustnost — Dajatev na ravni države — Individualna obravnava — Vzorčenje — Pravica do obrambe — Prepoved diskriminacije — Skrbno ravnanje)

(2016/C 270/41)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Tožeči stranki: Growth Energy (Washington, DC, Združene države) in Renewable Fuels Association (Washington) (zastopniki: najprej P. Vander Schueren, nato P. Vander Schueren in M. Peristeraki, odvetniki)

Tožena stranka: Svet Evropske unije (zastopniki: S. Boelaert, agent, skupaj z B. Byrnom, solicitor, in G. Berrisch, odvetnik, nato R. Bierwagen in C. Hipp, odvetnika)

Intervenientke v podporo toženi stranki: Evropska komisija (zastopnika: M. França in T. Maxian Rusche, agenta) in ePURE, de Europese Producenten Unie van Hernieuwbare Ethanol (zastopnika: O. Prost in A. Massot, odvetnika)

Predmet

Predlog za razglasitev delne ničnosti Izvedbene uredbe Sveta (EU) št. 157/2013 z dne 18. februarja 2013, o uvedbi dokončne protidampinške dajatve na uvoz bioetanola s poreklom iz Združenih držav Amerike (JO L 49, str. 10) v delu, ki se nanaša na tožeči stranki in njune člane.

Izrek

1. Izvedbena uredba Sveta (EU) št. 157/2013 z dne 18. februarja 2013 o uvedbi dokončne protidampinške dajatve na uvoz bioetanola s poreklom iz Združenih držav Amerike se razglaša za nično v delu, ki se nanaša na družbe Patriot Renewable Fuels LLC, Plymouth Energy Company LLC, POET LLC in Platinum Ethanol LLC.
2. V preostalem se tožba zavrne.
3. Združenji Growth Energy in Renewable Fuels Association, Svet Evropske unije, Evropska komisija in združenje ePURE, de Europese Producenten Unie van Hernieuwbare Ethanol nosijo lastne stroške.

⁽¹⁾ UL C 226, 3.8.2013.

Sodba Splošnega sodišča z dne 9. junija 2016 – Marquis Energy/Svet(Zadeva T-277/13) ⁽¹⁾

(Damping — Uvoz bioetanola s poreklom iz Združenih držav Amerike — Dokončna protidampinška dajatev — Ničnostna tožba — Neposredno nanašanje — Dopustnost — Protidampinška dajatev na nacionalni ravni — Individualna obravnava — Vzorčenje)

(2016/C 270/42)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Tožeča stranka: Marquis Energy LLC (Hennepin, Illinois, Združene države) (zastopnika: sprva P. Vander Schueren, nato P. Vander Schueren in M. Peristeraki, odvetnika)

Tožena stranka: Svet Evropske unije (zastopniki: S. Boelaert, agent, skupaj z B. Byrne, solicitor in G. Berrisch, odvetnik, nato de R. Bierwagen in C. Hipp, odvetnika)

Intervenienta v podporo tožene stranke: Evropska komisija (zastopnika: M. França in T. Maxian Rusche, agenta) in ePURE, de Europese Producenten Unie van Hernieuwbare Ethanol (zastopnika: O. Prost in A. Massot, odvetnika)

Predmet

Predlog za razglasitev delne ničnosti Izvedbene uredbe Sveta (EU) št. 157/2013 z dne 18. februarja 2013 o uvedbi dokončne protidampinške dajatve na uvoz bioetanola s poreklom iz Združenih držav Amerike (UL L 49, str. 10), v delu, v katerem se nanaša na tožečo stranko.

Izrek

1. Izvedbena uredba Sveta (EU) št. 157/2013 z dne 18. februarja 2013 o uvedbi dokončne protidampinške dajatve na uvoz bioetanola s poreklom iz Združenih držav Amerike, se razglasi za nično v delu, v katerem se nanaša na družbo Marquis Energy LLC.
2. Svet Evropske unije se nanaša na lastne stroške, kot tudi stroške, ki jih je priglasila družba Marquis Energy.
3. Evropska komisija, ePURE, de Europese Producenten Unie van Hernieuwbare Ethanol nosijo lastne stroške.

⁽¹⁾ UL C 226, 3.8.2013.

Sodba Splošnega sodišča z dne 9. junija 2016 – Italija/Komisija

(Zadeva T-122/14) ⁽¹⁾

(Neizvršitev sodbe Sodišča, s katero je bila ugotovljena neizpolnitev obveznosti države — Periodična denarna kazen — Odločba o plačilu denarne kazni — Metoda izračuna obresti za vračilo nezakonitih pomoči — Obrestne obresti)

(2016/C 270/43)

Jezik postopka: italijanščina

Stranki

Tožeča stranka: Italijanska republika (zastopnika: G. Palmieri, agentka, skupaj z S. Fiorentinom, avvocato dello Stato)

Tožena stranka: Evropska komisija (zastopniki: V. Di Bucci, G. Conte in B. Stromsky, agenti)

Predmet

Predlog na podlagi člena 263 PDEU za razglasitev ničnosti Sklepa Komisije C (2013) 8681 final z dne 6. decembra 2013, s katerim je Komisija v okviru izvršitve sodbe z dne 17. novembra 2011, Komisija/Italija (C-496/09, EU:C:2011:740), določila znesek periodične denarne kazni, ki ga Italijanska republika dolguje za semester od 17. maja do 17. novembra 2012.

Izrek

1. Sklep Komisije C(2013) 8681 final z dne 6. decembra 2013 se razglasi za ničen.
2. Evropski komisiji se naloži plačilo stroškov.

⁽¹⁾ UL C 102, 7.4.2014.

Sodba Splošnega sodišča z dne 16. junija 2016 – Fútbol Club Barcelona/EUIPO – Kule (KULE)

(Zadeva T-614/14) ⁽¹⁾

(Blagovna znamka Evropske unije — Postopek z ugovorom — Prijava besedne blagovne znamke Evropske unije KULE — Prejšnja nacionalna in besedna znana znamka CULE — Relativni razlogi za zavrnitev — Neobstoj resne uporabe prejšnjih znamk — Člen 42(2) Uredbe (ES) št. 207/2009 — Člen 8(1)(b) Uredbe št. 207/2009 — Člen 8(5) Uredbe št. 207/2009)

(2016/C 270/44)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Tožeča stranka: Fútbol Club Barcelona (Barcelona, Španija) (zastopnik: J. Carbonell Callicó, odvetnik)

Tožena stranka: Urad Evropske unije za intelektualno lastnino (zastopnika: K. Zajfert in A. Folliard-Monguiral, agenta)

Druga stranka pred odborom za pritožbe pri EUIPO, intervenientka v postopku pred Splošnim sodiščem: Kule LLC (New York, New York, Združene države) (zastopnik: F. Rodgers, odvetnik)

Predmet

Tožba zoper odločbo četrtega odbora za pritožbe pri EUIPO z dne 18. junija 2014 (zadeva R 2375/2013-4) v zvezi s postopkom z ugovorom med družbama Fútbol Club Barcelona in Kule.

Izrek

1. Tožba se zavrne.
2. Fútbol Club Barcelona nosi stroške.

⁽¹⁾ UL C 351, 6.10.2014.

Sodba Splošnega sodišča z dne 14. junija 2016 – Staatliche Porzellan-Manufaktur Meissen/EUIPO – Meissen Keramik (MEISSEN)

(Zadeva T-789/14) ⁽¹⁾

(Znamka Evropske unije — Postopek z ugovorom — Prijava figurativne znamke Evropske unije MEISSEN — Prejšnje besedne in figurativne znamke Evropske unije MEISSEN, MEISENER PORZELLAN, HAUS MEISSEN, Meissen in Meissener Porzellan — Relativni razlogi za zavrnitev — Neobstoje verjetnosti zmede — Člen 8(1)(b) Uredbe (ES) št. 207/2009 — Razlikovalni učinek in ugled prejšnjih znamk — Člen 8(5) Uredbe št. 207/2009 — Resna in dejanska uporaba prejšnjih znamk — Člen 42(2) in (3) Uredbe št. 207/2009 — Člen 15(1) Uredbe št. 207/2009)

(2016/C 270/45)

Jezik postopka: nemščina

Stranke

Tožeča stranka: Staatliche Porzellan-Manufaktur Meissen GmbH (Meissen, Nemčija) (zastopnika: O. Spuhler in M. Geitz, odvetnika)

Tožena stranka: Urad Evropske unije za intelektualno lastnino (EUIPO) (zastopnik: M. Fischer, agent)

Druga stranka pred odborom za pritožbe EUIPO, intervenientka pred Splošnim sodiščem: Meissen Keramik GmbH (Meissen) (zastopnika: M. Vohwinkel in K. Gennen, odvetnika)

Predmet

Tožba zoper odločbo četrtega odbora EUIPO za pritožbe z dne 29. septembra 2014 (združeni zadevi R 1182/2013-4 in R 1245/2013-4) v zvezi s postopkom z ugovorom med družbama Staatliche Porzellan-Manufaktur Meissen in Meissen Keramik.

Izrek

1. Tožba se zavrne.
2. Družbama Staatliche Porzellan-Manufaktur Meissen GmbH se naloži plačilo stroškov.

⁽¹⁾ UL C 127, 20.4.2015.

Sodba Splošnega sodišča z dne 14. junija 2016 – Loops/EUIPO (Oblika zobne ščetke)

(Zadeva T-385/15) ⁽¹⁾

(Znamka Evropske unije — Mednarodna registracija, v kateri je imenovana Evropska unija — Tridimenzionalna znamka — Oblika zobne ščetke — Absolutni razlog za zavrnitev — Neobstoje razlikovalnega učinka — Člen 7(1)(b) Uredbe (ES) št. 207/2009)

(2016/C 270/46)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Tožeča stranka: Loops, LLC (Dover, Delaware, Združene države) (zastopnik: T. Schmidpeter, odvetnik)

Tožena stranka: Urad Evropske unije za intelektualno lastnino (EUIPO) (zastopnika: W. Schramek in A. Schifko, agenta)

Predmet

Tožba zoper odločbo drugega odbora EUIPO za pritožbe z dne 30. aprila 2015 (zadeva R 1917/2014-2) v zvezi z zahtevo za registracijo tridimenzionalnega znaka v obliki zobne ščetke kot znamke Evropske unije.

Izrek

1. Tožba se zavrne.
2. Družba Loops, LLC se naloži plačilo stroškov.

⁽¹⁾ UL C 302, 14.9.2015.

Sodba Splošnega sodišča z dne 8. junija 2016 – Monster Energy/EUIPO (Upodobitev simbola miru)

(Zadeva T-583/15) ⁽¹⁾

(Znamka Evropske unije — Prijava figurativne znamke Evropske unije, ki upodablja simbol miru — Zahteva za vrnitev v prejšnje stanje — Nespoštovanje roka za vložitev tožbe pri Splošnem sodišču)

(2016/C 270/47)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Tožeča stranka: Monster Energy Company (Corona, Kalifornija, Združene države) (zastopnik: P. Brownlow, odvetnik)

Tožena stranka: Urad Evropske unije za intelektualno lastnino (EUIPO) (zastopnik: D. Gája, agent)

Predmet

Tožba zoper odločbo drugega odbora za pritožbe pri EUIPO z dne 17. julija 2015 (zadeva R 2788/2014-2) glede zahteve za registracijo figurativnega znaka, ki upodablja simbol miru, kot znamke Evropske unije.

Izrek

1. Tožba se zavrne.
2. Družbi Monster Energy Company se naloži plačilo stroškov.

⁽¹⁾ UL C 414, 14.12.2015.

Sodba Splošnega sodišča z dne 8. junija 2016 – Monster Energy/EUIPO (GREEN BEANS)(Zadeva T-585/15) ⁽¹⁾**(Znamka Evropske unije — Prijava besedne blagovne znamke Evropske unije GREEN BEANS — Zahteva za vrnitev v prejšnje stanje — Nespoštovanje roka za vložitev tožbe pri Splošnem sodišču)**

(2016/C 270/48)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Tožeča stranka: Monster Energy Company (Corona, Kalifornija, Združene države) (zastopnik: P. Brownlow, odvetnik)

Tožena stranka: Urad Evropske unije za intelektualno lastnino (zastopnik: D. Gája, agent)

Predmet

Tožba zoper odločbo drugega odbora EUIPO z dne 22. julija 2015 (zadeva R 3002/2014-2), v zvezi z zahtevo za registracijo besedne znamke GREEN BEANS kot znamke Evropske unije.

Izrek

1. Tožba se zavrne.
2. Monster Energy Company se naloži plačilo stroškov.

⁽¹⁾ UL C 406, 7.12.2015.

Sklep Splošnega sodišča z dne 26. maja 2016 – REWE Zentral/EUIPO – Vicente Gandía Pla (MY PLANET)(Zadeva T-362/14) ⁽¹⁾**(Znamka Evropske unije — Postopek z ugovorom — Umik ugovora — Ustavitev postopka)**

(2016/C 270/49)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Tožeča stranka: REWE-Zentral AG (Köln, Nemčija) (zastopniki: M. Kinkeldey, S. Brandstätter in A. Wagner, odvetniki)

Tožena stranka: Urad Evropske unije za intelektualno lastnino (zastopnika: I. P. Harrington in P. Bullock, agenta)

Druga stranka pred odborom za pritožbe pri EUIPO: Vicente Gandía Pla, SA (Chiva, Španija)

Predmet

Tožba zoper odločbo prvega odbora za pritožbe pri EUIPO z dne 6. marca 2014 (zadeva R 201/2013-1) v zvezi s postopkom z ugovorom med družbama Vicente Gandía Pla SA in REWE-Zentral AG.

Izrek

1. Postopek se ustavi.
2. REWE-Zentral AG se naloži plačilo stroškov.

⁽¹⁾ UL C 261, 11.8.2014.

Sklep Splošnega sodišča z dne 9. junija 2016 – IREPA/Komisija in Računsko sodišče

(Zadeva T-825/14) ⁽¹⁾

(Ničnostna tožba — Ribišтво — Italijanski nacionalni program za zbiranje podatkov v sektorju ribištva za obdobje 2009-2010 — Vračilo dela predujema, plačanega tožeči stranki — Predhodno poročilo Računskega sodišča — Akt, zoper katerega ni pravnega sredstva — Pripravljalni akt — Predhodna informativna obvestila — Bremepis — Člen 263, četrti odstavek, PDEU — Neobstoj neposrednega nanašanja — Nedopustnost)

(2016/C 270/50)

Jezik postopka: italijanščina

Stranke

Tožeči stranki: Istituto di ricerche economiche per la pesca e l'acquacoltura – IREPA Onlus (Salerno, Italija) (zastopnik: F. Tedeschini, odvetnik)

Toženi stranki: Evropska komisija (zastopniki: F. Moro, D. Nardi in K. Walkerová, agenti), in Računsko sodišče Evropske unije (zastopnika: N. Scafarto in L. Massocchi, agenta)

Predmet

Predlog na podlagi člena 263 PDEU, s katerim se predlaga razglasitev ničnosti sklepa iz bremepisa z dne 30. septembra 2014, ki ga je izdala Komisija z namenom zahtevati vračilo zneska 458 347,35 EUR, poročila Računskega sodišča z dne 27. februarja 2013, dopisov Komisije z dne 12. julija 2013 in 6. avgusta 2014 in vseh drugih aktov, ki so predhodni, povezani ali vsekakor naknadni, vključno z nepoznanimi akti, ki vplivajo na premoženjsko pravni položaj tožeče stranke.

Izrek

1. Tožba se zavrže kot nedopustna.
2. Istituto di ricerche economiche per la pesca e l'acquacoltura – IREPA Onlus nosi svoje stroške in stroške, ki sta jih priglasila Evropska komisija in Računsko sodišče Evropske unije.

⁽¹⁾ UL C 65, 23.2.2015.

Sklep Splošnega sodišča z dne 8. junija 2016 – Kohrener Landmolkerei in DHG/Komisija**(Zadeva T-178/15) ⁽¹⁾****(Shema zajamčenih tradicionalnih posebnosti — Uredba (EU) št. 1151/2012 — Pismo Komisije, s katerim se pristojne nacionalne organe obvesti o nepravčasni vložitvi ugovora — Tožba, ki je očitno brez pravne podlage)**

(2016/C 270/51)

Jezik postopka: nemščina

Stranki

Tožeča stranka: Kohrener Landmolkerei GmbH (Penig, Nemčija) in DHG Deutsche Heumilchgesellschaft mbH (Frohbürg, Nemčija) (zastopnik: A Wagner, odvetnik)

Tožena stranka: Evropska komisija (zastopnika: J. Guillem Carrau in G. von Rintelen, agenta)

Predmet

Predlog na podlagi člena 263 PDEU, s katerim se predlaga razglasitev ničnosti sklepa iz dopisa z dne 9. februarja 2015 direktorja direktorata B „Večstranski odnosi in politika kakovosti“ generalnega direktorata „Kmetijstvo in razvoj podeželja“ Komisije z referenčno oznako Ares (2015)529719, s katerim so bili pristojni nemški organi obveščeni, da je njihov ugovor, vložen 5. januarja 2015, na podlagi člena 51(1) Uredbe (EU) št. 1151/2012 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. novembra 2012 o shemah kakovosti kmetijskih proizvodov in živil (UL L 343, str. 1) prepozen.

Izrek

1. Tožba se zavrne kot očitno pravno neutemeljena.
2. Družbi Kohrener Landmolkerei GmbH in DHG Deutsche Heumilchgesellschaft mbH nosita svoje stroške in stroške, ki jih je priglasila Evropska komisija.

⁽¹⁾ UL C 245, 27.7.2015.

Tožba, vložena 18. aprila 2016 – Grizzly Tools/Komisija**(Zadeva T-168/16)**

(2016/C 270/52)

Jezik postopka: nemščina

Stranki

Tožeča stranka: Grizzly Tools GmbH & Co. KG (Großostheim, Nemčija) (zastopnik: H. Fischer, odvetnik)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predlogi

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- Izvedbeni sklep Komisije (EU) 2016/175 z dne 8. februarja 2016 o ukrepu Španije za prepoved dajanja v promet tipa visokotlačnega čistilnika v skladu z Direktivo 2006/42/ES Evropskega parlamenta in Sveta (UL, L 33, str. 12) razglasi za ničen,
- plačilo stroškov naloži toženi stranki.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja dva razloga.

1. Prvi tožbeni razlog: Bistvena kršitev postopka

Tožeča stranka navaja, da izpodbijani sklep krši obveznost obrazložitve iz člena 296(2) PDEU, saj so uvodne izjave protislovne in nejasne.

Poleg tega naj bi izpodbijani sklep kršil načelo, da mora Komisija pravilno ugotoviti dejansko stanje. V uvodni izjavi 4 naj bi Komisija napačno navedla, da se je tožeča stranka v izjavi ES o skladnosti sklicevala na standard EN-60335-2-67-2009, kar naj ne bi bilo točno.

2. Drugi tožbeni razlog: Kršitev člena 11 Direktive 2006/42/ES ⁽¹⁾

V zvezi s tem tožeča stranka navaja, da je Komisija ukrepe, ki jih je Španija sprejela zaradi prepovedi dajanja na trg, nepravilno štela za utemeljene.

Španski organi in Komisija so namreč visokotlačni čistilec šteli za napravo z dvojno uporabo, ki se lahko uporabi ne le kot prenosna, temveč tudi kot ročna naprava. Zato so šteli, da velja strožji varnostni standard, čeprav visokotlačni čistilec ni bil namenjen za uporabo kot ročna naprava in tudi ni mogoče razumno predvideti njegove napačne uporabe v smislu člena 11 (1) Direktive 2006/42/ES.

⁽¹⁾ Direktiva 2006/42/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. maja 2006 o strojih in spremembah Direktive 95/16/ES (UL L 157, str. 24)

Tožba, vložena 3. maja 2016 – Keturi kambariai/EUIPO – Coffee In (coffee inn)**(Zadeva T-202/16)****(2016/C 270/53)***Jezik, v katerem je bila tožba vložena: angleščina***Stranke**

Tožeča stranka: UAB Keturi kambariai (Vilna, Litva) (zastopnik: R. Pumputienė, odvetnik)

Tožena stranka: Urad Evropske unije za intelektualno lastnino (EUIPO)

Druga stranka pred odborom za pritožbe: AS Coffee In (Taln, Estonija)

Podatki o postopku pred EUIPO

Prijavitelj sporne znamke: tožeča stranka

Zadevna sporna znamka: figurativna znamka EU z zahtevo glede barve „črna, oranžna, bela“, ki vsebuje besedna elementa „coffee inn“ – Prijava za registracijo št. 11 475 233

Postopek pred EUIPO: postopek z ugovorom

Izpodbijana odločba: odločba četrtega odbora za pritožbe pri EUIPO z dne 3. marca 2016 v zadevi R 137/2015-4

Tožbena predloga

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- izpodbijano odločbo razveljavi ter posledično zavrne ugovor in dovoli registracijo prijavljene znamke;
- EUIPO in intervenientki naloži plačilo stroškov v zvezi s postopkom pred Splošnim sodiščem in pred odborom za pritožbe.

Navajana tožbena razloga

- kršitev člena 42 (2) in (3) Uredbe št. 207/2009;
- kršitev člena 8(1)(b) Uredbe št. 207/2009.

Tožba, vložena 11. maja 2016 – Hansen Medical/EUIPO – Covidien (MAGELLAN)

(Zadeva T-222/16)

(2016/C 270/54)

Jezik, v katerem je bila tožba vložena: angleščina

Stranke

Tožeča stranka: Hansen Medical, Inc. (Mountain View, Kalifornija, Združene države) (zastpniki: R. Kunze, Solicitor, G. Würtenberger, T. Wittmann, odvetnika)

Tožena stranka: Urad Evropske unije za intelektualno lastnino (EUIPO)

Druška stranka pred odborom za pritožbe: Covidien AG (Neuhausen am Rheinfall, Švica)

Podatki o postopku pred EUIPO

Imetnik sporne znamke: druga stranka pred odborom za pritožbe

Zadevna sporna znamka: besedna znamka EU „MAGELLAN“ – Znamka EU št. 5 437 711

Postopek pred EUIPO: postopek za ugotovitev ničnosti

Izpodbijana odločba: Odločba drugega odbora za pritožbe pri EUIPO z dne 3. februarja 2016 v združenih zadevah R 3092/2014-2 in R 3118/2014-2

Tožbena predloga

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- razveljavi izpodbijano odločbo;
- EUIPO naloži plačilo stroškov.

Navajani tožbeni razlog

- Kršitev členov 15, 51(1)(a), 57(1), 63(2), 64, 75, 76(2) in 77 Uredbe št. 207/2009.
-

Tožba, vložena 6. maja 2016 – Pio De Bragança/EUIPO – Ordem de São Miguel da Ala (QUIS UT DEUS)**(Zadeva T-229/16)**

(2016/C 270/55)

*Jezik, v katerem je bila tožba vložena: portugalščina***Stranke***Tožeča stranka:* Duarte Pio De Bragança (Sintra, Portugalska) (zastopnik: J. Sardinha, odvetnik)*Tožena stranka:* Urad Evropske unije za intelektualno lastnino (EUIPO)*Druga stranka pred odborom za pritožbe:* Ordem de São Miguel da Ala (Lizbona, Portugalska)**Podatki o postopku pred EUIPO***Imetnik sporne znamke:* druga stranka pred odborom za pritožbe*Zadevna sporna znamka:* figurativna znamka, ki vsebuje besedne elemente „quis ut deus“ – Znamka Evropske unije št. 005747936*Postopek pred EUIPO:* postopek razveljavitve znamke v celoti*Izpodbijana odločba:* Odločba drugega odbora za pritožbe pri EUIPO z dne 26. februarja 2016 v zadevi R 621/2015-2**Tožbena predloga***Tožeča stranka* Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- razveljavi izpodbijano odločbo in posledično v celoti razveljavi sporno znamko zaradi neobstoja resne in dejanske uporabe, tudi za proizvode „značke iz kovin“ iz razreda 6;
- EUIPO naloži plačilo stroškov.

Navajani tožbeni razlogi

Kršitev členov 15(1) in 51(1)(a) in (2) Uredbe Sveta (ES) št. 207/2009 z dne 26. februarja 2009 o blagovni znamki Skupnosti, pri čemer je ta tožba vložena na podlagi člena 65 Uredbe (EU) 2015/2424 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. decembra 2015 o spremembi Uredbe Sveta (ES) št. 207/2009 o blagovni znamki Skupnosti ter Uredbe Komisije (ES) št. 2868/95 za izvedbo Uredbe Sveta (ES) št. 40/94 o znamki Skupnosti in razveljavitvi Uredbe Komisije (ES) št. 2869/95 o pristojbinah, ki se plačujejo Uradu za harmonizacijo notranjega trga (blagovne znamke in modeli).

Tožba, vložena 14. maja 2016 – Klyuyev/Svet**(Zadeva T-240/16)**

(2016/C 270/56)

*Jezik postopka: angleščina***Stranki***Tožeča stranka:* Andriy Klyuyev (Doneck, Ukrajina) (zastopniki: B. Kennelly in J. Pobjoy, Barristers, R. Gherson in T. Garner, Solicitors)

Tožena stranka: Svet Evropske unije

Predlogi

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- razglasi za nična Sklep Sveta (SZVP) 2016/318 z dne 4. marca 2016 o spremembi Sklepa 2014/119/SZVP o omejevalnih ukrepih proti določenim osebam, subjektom in organom zaradi razmer v Ukrajini in Izvedbeno uredbo Sveta (EU) 2016/311 z dne 4. marca 2016 o izvajanju Uredbe (EU) št. 208/2014 o omejevalnih ukrepih proti določenim osebam, subjektom in organom zaradi razmer v Ukrajini, in sicer v delu, v katerem se nanašata na tožečo stranko;
- podredno, ugotovi, da se (i) člen 1 (1) Sklep Sveta 2014/119/SZVP z dne 5. marca 2014 (kot je bil spremenjen) in (ii) člen 3(1) Uredbe Sveta (EU) št. 208/2014 (kot je bila spremenjena) v delu, v katerem se nanašata na tožečo stranko, ne moreta uporabiti, ker sta nezakonita;
- Svetu naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja šest tožbenih razlogov.

1. Prvi tožbeni razlog v podporo predloga za razglasitev ničnosti: Svet za izpodbijane ukrepe ni navedel pravilne pravne podlage.
 - Tožeča stranka trdi, da člen 29 PEU ni pravilna pravna podlaga za Sklep Sveta 2014/119/SZVP z dne 5. marca 2014, ker v očitku, navedenem zoper tožečo stranko, ni bila opredeljena kot posameznik, ki je spodbijal demokracijo v Ukrajini ali ukrajinsko ljudstvo prikrajšal za koristi od trajnostnega razvoja njihove države (v okviru pomena člena 23 PEU in splošnih določb člena 21(2) PEU). Tožeča stranka trdi, da se Svet zaradi neveljavnosti tretjega sklepa o spremembi pri sprejetju Uredbe (EU) št. 208/2014 z dne 5. marca 2014 ni mogel opreti na člen 215(2) PDEU.
2. Drugi tožbeni razlog v podporo predloga za razglasitev ničnosti: kršitev pravic tožeče stranke iz člena 6 v povezavi s členoma 2 in 3 PEU ter členoma 47 in 48 Listine EU o temeljnih pravicah zaradi predpostavke Sveta, da je bil sodni postopek v Ukrajini v skladu s temeljnimi človekovimi pravicami.
3. Tretji tožbeni razlog v podporo predloga za razglasitev ničnosti: Svet je storil očitno napako pri presoji, ker je menil, da je bilo merilo za uvrstitev tožeče stranke na seznam iz člena 1(1) Sklepa Sveta 2014/119/SZVP z dne 5. marca 2014 (kot je bil spremenjen) in člena 3(1) Uredbe Sveta (EU) št. 208/2014 z dne 5. marca 2014 (kot je bila spremenjena) izpolnjeno.
4. Četrty tožbeni razlog v podporo predloga za razglasitev ničnosti: Svet je kršil pravico tožeče stranke do obrambe ter pravico do dobrega upravljanja in do učinkovitega sodnega nadzora. Natančneje, tožeča stranka meni, da Svet ni skrbno in nepristransko preveril, če so razlogi, ki naj bi upravičevali njen ponovni vpis, utemeljeni, ob upoštevanju navedb, ki jih je tožeča stranka navedla pred njenim ponovnim vpisom.
5. Peti tožbeni razlog v podporo predloga za razglasitev ničnosti: Svet je neutemeljeno in nesorazmerno posegel v temeljne pravice tožeče stranke, vključno v njeno pravico do lastnine in ugleda. Po mnenju tožeče stranke je učinek izpodbijanih ukrepov daljnosežen, tako kar zadeva njegovo lastnino kot njegov ugled v svetu. Svet ni dokazal, da je zamrznitev sredstev in gospodarskih virov tožeče stranke povezana ali utemeljena z legitimnim ciljem in še manj, da je sorazmerna takemu cilju.

6. Peti tožbeni razlog v podporo predloga za nezakonitost: če je treba v nasprotju s trditvami, navedenimi v podporo tretjega predloga, člen 1(1) Sklepa Sveta 2014/119/SZVP z dne 5. marca 2014 (kot je bil spremenjen) in člen 3(1) Uredbe Sveta (EU) št. 208/2014 z dne 5. marca 2014 (kot je bila spremenjena) razlagati tako, da obsegata (a) vsakršno preiskavo, ki jo izvedejo ukrajinske oblasti, ne glede na obstoj sodne odločbe ali postopka, ki bi bil pravni temelj zanjo ali ki bi pomenil njen nadzor ali preizkus; in/ali (b) vsakršno „zlorabo položaja nosilca javnih pooblastil z namenom zagotovitve neupravičene koristi“ ne glede na to, ali se v zvezi s tem zatrjuje nezakonita prisvojitve državnih sredstev, za merilo za vpis zaradi poljubne širine in obsega, ki bi bila posledica take široke razlage, ne bi bilo pravne podlage; in/ali bi bilo nesorazmerno s cilji člena 1(1) Sklepa Sveta 2014/119/SZVP z dne 5. marca 2014 in člena 3(1) Uredbe Sveta (EU) št. 208/2014 z dne 5. marca 2014. Določbi bi bili zato nezakoniti.

Tožba, vložena 17. maja 2016 – Stavytskyi/Svet

(Zadeva T-242/16)

(2016/C 270/57)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Tožeča stranka: Edward Stavytskyi (Belgija) (zastopniki: J. Grayston, Solicitor, P. Gjørtler, G. Pandey in D. Rovetta, odvetniki)

Tožena stranka: Svet Evropske unije

Predlogi

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- Sklep Sveta (SZVP) 2016/318 z dne 4. marca 2016 o spremembi Sklepa 2014/119/SZVP o omejevalnih ukrepih proti določenim osebam, subjektom in organom zaradi razmer v Ukrajini in Izvedbeno uredbo Sveta (EU) 2016/311 z dne 4. marca 2016 o izvajanju Uredbe (EU) št. 208/2014 o omejevalnih ukrepih proti določenim osebam, subjektom in organom zaradi razmer v Ukrajini razglasi za nična v delu, v katerem ta akta ohranjata tožečo stranko na seznamu oseb in subjektov, za katere veljajo omejevalni ukrepi;
- Svetu naloži plačilo stroškov tega postopka.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja štiri tožbene razloge.

1. S prvim tožbenim razlogom trdi, da je uvrstitev na seznam nezakonita, saj je bila spremenjena tako, da se omogoča uvrstitev na seznam zgolj na podlagi tega, da se zoper osebo vodi kazenski postopek, ne da bi se zahtevala sodna potrditev.
2. Z drugim tožbenim razlogom trdi, da je Svet nezadostno in stereotipsko navedel razloge, saj je zgolj kopiral besedilo določb, ki urejajo uvrstitev na seznam.
3. S tretjim tožbenim razlogom trdi, da je Svet storil očitno napako pri presoji, ker ni imel dovolj trdne dejanske podlage za uvrstitev tožeče stranke na seznam na osnovi tega, da ukrajinski organi proti njej vodijo kazenski postopek zaradi odtujitve javnih sredstev ali drugega premoženja.

4. S četrtem tožbenim razlogom trdi, da ukrepi, ki jih je sprejel Svet, v razmerju do tožeče stranke niso zunanje politični ukrepi, temveč pomenijo mednarodno sodelovanje v kazenskih postopkih, zaradi česar niso bili sprejeti na ustrezni pravni podlagi.

Tožba, vložena 13. maja 2016 – Trasta Komerbanka in drugi/ECB

(Zadeva T-247/16)

(2016/C 270/58)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Tožeče stranke: Trasta Komerbanka AS (Riga, Latvija) in šest drugih (zastopniki: O. Behrends, L. Feddern in M. Kirchner, odvetniki)

Tožena stranka: Evropska centralna banka

Predloga

Tožeče stranke Splošnemu sodišču predlagajo, naj:

- sklep ECB z dne 3. marca 2016 o odvzemu dovoljenja za opravljanje bančnih storitev družbi Trasta Komerbanka AS razglasi za ničen, in
- toženi stranki naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeče stranke v utemeljitev tožbe navajajo šest razlogov.

1. Prvi tožbeni razlog: ECB naj ne bi skrbno in nepristransko preučila in ocenila vseh dejanskih okoliščin, med drugim tega, da ECB ni ustrezno obravnavala dejstva, da so bile informacije in dokumenti, ki so jih predložili lokalni latvijski regulatorni organi, napačni.
2. Drugi tožbeni razlog: ECB naj bi kršila načelo sorazmernosti, ker ni priznala, da so bili na voljo alternativni ukrepi.
3. Tretji tožbeni razlog: ECB naj bi kršila načelo enakega obravnavanja.
4. Četrty tožbeni razlog: ECB naj bi kršila člen 19 in uvodno izjavo 75 Uredbe o EMN ⁽¹⁾ in zlorabila svoja pooblastila.
5. Peti tožbeni razlog: ECB naj bi kršila načeli varstva zaupanja v pravo in pravne varnosti.
6. Šesti tožbeni razlog: ECB naj bi kršila postopkovna pravila, vključno s pravico do izjave, pravico do vpogleda v spis, pravico do ustrezno obrazložene odločbe, člen 83(1) Okvirne uredbe o EMN ⁽²⁾ in pravico do poštenega upravnega postopka.

⁽¹⁾ Uredba Sveta (EU) št. 1024/2013 z dne 15. oktobra 2013 o prenosu posebnih nalog, ki se nanašajo na politike bonitetnega nadzora kreditnih institucij, na Evropsko centralno banko (UL L 287, str. 63).

⁽²⁾ Uredba (EU) št. 468/2014 Evropske centralne banke z dne 16. aprila 2014 o vzpostavitvi okvira za sodelovanje znotraj enotnega mehanizma nadzora med Evropsko centralno banko in pristojnimi nacionalnimi organi ter z imenovanimi nacionalnimi organi (okvirna uredba o EMN) (ECB/2014/17) (UL L 141, str. 1).

Tožba, vložena 19. maja 2016 – Walfood/EUIPO – Romanov Holding (CHATKA)**(Zadeva T-248/16)**

(2016/C 270/59)

*Jezik, v katerem je bila tožba vložena: francoščina***Stranke***Tožeča stranka:* Walfood SA (Luxembourg, Luksemburg) (zastopnik: E. Cornu, odvetnik)*Tožena stranka:* Urad Evropske unije za intelektualno lastnino (EUIPO)*Druga stranka pred odborom za pritožbe:* Romanov Holding, SL (La Moraleja, Španija)**Podatki o postopku pred EUIPO***Imetnik sporne znamke:* tožeča stranka*Zadevna sporna znamka:* figurativna znamka Evropske unije, ki vsebuje besedni element „CHATKA“ – Znamka Evropske unije št. 943670*Postopek pred EUIPO:* postopek za ugotovitev ničnosti*Izpodbijana odločba:* odločba petega odbora za pritožbe pri EUIPO z dne 21. marca 2016 v zadevi R 150/2015-5**Tožbena predloga***Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:*

- razveljavi izpodbijano odločbo;
- toženi stranki naloži plačilo stroškov.

Navajani tožbeni razlog

- Kršitev člena 57(2) in (3) Uredbe št. 207/2009.

Tožba, vložena 25. maja 2016 – Portugalska/Komisija**(Zadeva T-261/16)**

(2016/C 270/60)

*Jezik postopka: portugalsčina***Stranki***Tožeča stranka:* Portugalska republika (zastopniki: L. Inez Fernandes, M. Figueiredo, P. Estêvão in J. Saraiva de Almeida, agenti)*Tožena stranka:* Evropska komisija

Predlogi

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- Izvedbeni sklep Komisije (EU) 2016/417 z dne 17. marca 2016 o izključitvi nekaterih odhodkov držav članic iz naslova Evropskega kmetijskega jamstvenega sklada (EKJS) in Evropskega kmetijskega sklada za razvoj podeželja (EKSRP) iz financiranja Evropske unije (UL L 75, str. 16) razglasi za ničen v delu, v katerem je iz financiranja izključenih 385 762,22 EUR v zvezi z odhodki, ki jih je Portugalska priglasila v okviru ukrepa posebne podpore na podlagi člena 68 Uredbe Sveta (ES) št. 73/2009 z dne 19. januarja 2009 za obračunska leta 2011, 2012 in 2013;
- Evropski komisiji naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja dva razloga.

1. Prvi tožbeni razlog: kršitev člena 46(2) Uredbe Komisije št. 1122/2009 – portugalski organi so spoštovali vsa pravila v zvezi z nadzorom „dodatnega plačila na ekvivalent glave krave molznice“ v okviru posebne podpore, ki jo je uvedla portugalska vlada na podlagi člena 86 Uredbe Sveta št. 73/2009.
2. Drugi tožbeni razlog: kršitev člena 31(2) Uredbe Sveta št. 1290/2005, ker naj ne bi bili izpolnjeni pogoji, ki jih je določila Komisija v enotnih smernicah iz dokumenta št. VI/5330/97 za uporabo pavšalnega finančnega popravka v višini 2 %.

Tožba, vložena 25. maja 2016 – Helenska republika/Evropska komisija

(Zadeva T-272/16)

(2016/C 270/61)

Jezik postopka: grščina

Stranki

Tožeča stranka: Helenska republika (zastopniki: G. Kanellopoulos, O. Tsirkinidou, A. Vasilopoulou in D. Ntourntourea)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predlogi

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- Izvedbeni sklep Komisije z dne 17. marca 2016 o izključitvi nekaterih odhodkov držav članic iz naslova Evropskega kmetijskega jamstvenega sklada (EKJS) in Evropskega kmetijskega sklada za razvoj podeželja (EKSRP) iz financiranja Evropske unije, notificirano pod dokumentarno številko C(2016) 1509, ki je bil objavljen v Uradnem listu Evropske unije z dne 22. marca 2016, L 75, str. 16, razglasi za ničen:
 - (a) v delu, v katerem so z njim iz financiranja Evropske unije izključeni odhodki v skupnem znesku 166 797 866,22 EUR iz postavke Ločene neposredne pomoči za proračunski leti 2012 in 2013, in se posebej odreja (1) pavšalni finančni popravek v višini 25 % za leto 2012 in (2) pavšalni finančni popravek in enkratni finančni popravek za leto 2013;

(b) v delu, v katerem so z njim iz financiranja Evropske unije izključeni odhodki v skupnem znesku 3 880 460,50 EUR iz postavke Razvoj podeželja EKSRP, os 1 + 3 – ukrepi, usmerjeni v naložbe (2007–2013), in se posebej odreja (1) pavšalni finančni popravek v višini 5 % za proračunska leta 2010-2013 v zvezi z ukrepom 125 in (2) enkratni finančni popravek za proračunska leta 2011-2013;

(c) v delu, v katerem z njim ni v celoti izvršena pravnomočna sodba Splošnega sodišča Evropske unije z dne 19. novembra 2015 v zadevi T-107/14 in zato Helenski republiki ni bil takoj vrnjen znesek 29 366 975,06 EUR; ter

— Komisiji naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja osem razlogov.

Helenska republika posebej glede finančnega popravka v skupnem znesku 166 797 866,22 EUR v zvezi z odhodki za ločene neposredne pomoči za proračunski leti 2012 in 2013, navaja tri razloge za razglasitev ničnosti.

Prvi razlog za razglasitev ničnosti, ki se navaja v zvezi s popravkom za proračunsko leto 2012, se nanaša na napačno razlago in uporabo določbe člena 2(2) Uredbe št. 796/2004 ⁽¹⁾ [in poznejšega člena 2(c) Uredbe št. 1120/2009 ⁽²⁾].

Drugi razlog za razglasitev ničnosti, ki se prav tako navaja v zvezi s popravkom za proračunsko leto 2012, se nanaša na napačno razlago in uporabo smernic, ki jih vsebuje dokument VI/5530/1997, in zadeva obstoj pogojev za uporabo finančnega popravka v višini 25 % za leto 2012; po drugi strani se navaja prekoračitev diskrecijske pravice Komisije in sočasno kršitev načela sorazmernosti (del A) ter napačen izračun finančnega popravka (del B).

S tretjim razlogom za razglasitev ničnosti, ki se navaja v zvezi s popravkom za proračunsko leto 2013, se zatrjuje, da je ta popravek nezakonit, nepošten in protisloven, da se opira na napačno razlago in uporabo smernic iz dokumenta VI/5530/1997 in da pomeni kršitev načel dobrega upravljanja, sorazmernosti in *ne bis in idem* ter pravice do obrambe.

V zvezi s finančnim popravkom glede postavke Razvoj podeželja EKSRP, os 1 + 3 – ukrepi, usmerjeni v naložbe (2007–2013), so navedeni štirje razlogi za razglasitev ničnosti.

S četrnim in petim razlogom za razglasitev ničnosti, ki se navajata v zvezi s popravkom, odrejenim za ukrep 125, se zatrjuje neobstoj pravne podlage in utemeljitve ter napačno ugotovljeno dejansko stanje glede tega, da je organ upravljanja zakonito in v celoti izvajal vsa svoja pooblastila (četrti razlog) ter da je bil z odreditvijo pavšalnega finančnega popravka v višini 5 % za odhodke, nastale v proračunskem letu 2010, v višini 506 480,19 EUR, kršen člen 31 Uredbe št. 1290/2005, ⁽³⁾ saj gre z odhodke, ki so nastali več kot štiriindvajset (2) mesecev pred tem, ko je Komisija pisno sporočila rezultate preverjanj.

S šestim razlogom za razglasitev ničnosti, ki se navaja v zvezi s popravkom, odrejenim za ukrep 121, se zatrjuje, da je sklep nezakonit, ker odrejeni popravek oziroma način njegovega izračuna z uporabo člena 63 Uredbe št. 809/2014 ⁽⁴⁾ po analogiji, pomeni kršitev člena 31 Uredbe št. 1290/2005 in smernic iz dokumenta Komisije VI/5530/1997; poleg tega ima njegova uporaba posledice, ki niso sorazmerne glede na ugotovljene pomanjkljivosti. Podredno se v zvezi z istim ukrepom s sedmim tožbenim razlogom navajajo neobstoj pravne podlage in utemeljitve izpodbijanega sklepa ter kršitev smernic iz dokumenta VI/5530/1997 Unije.

Osmi razlog za razglasitev ničnosti se nanaša na kršitev člena 266 PDEU, s sklicevanjem na obveznost Komisije, da sprejme ukrepe, potrebne za izvršitev sodbe Sodišča Evropske unije, saj ta po izdaji sodbe Splošnega sodišča v zadevi T-107/14 Helenski republiki ni vrnila zneska 29 366 975,06 EUR, ter na kršitev načel dobrega upravljanja, pravne varnosti in lojalnega sodelovanja med Komisijo in državami članicami.

- (¹) Uredba Komisije (ES) št. 796/2004 z dne 21. aprila 2004 o podrobnih pravilih za izvajanje navzkrižne skladnosti, modulacije in integriranega administrativnega in kontrolnega sistema, predvidenih z Uredbo Sveta (ES) št. 1782/2003 o skupnih pravilih za sheme neposrednih podpor v okviru skupne kmetijske politike ter o uvedbi nekaterih shem podpor za kmete (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 3, zvezek 44, str. 243).
- (²) Uredba Komisije (ES) št. 1120/2009 z dne 29. oktobra 2009 o podrobnih pravilih za izvajanje sheme enotnega plačila iz naslova III Uredbe Sveta (ES) št. 73/2009 o skupnih pravilih za sheme neposrednih podpor za kmete v okviru skupne kmetijske politike in o uvedbi nekaterih shem podpor za kmete (UL L 316, str. 1).
- (³) Uredba Sveta (ES) št. 1290/2005 z dne 21. junija 2005 o financiranju skupne kmetijske politike (UL L 209, str. 1).
- (⁴) Izvedbena uredba Komisije (EU) št. 809/2014 z dne 17. julija 2014 o pravilih za uporabo Uredbe (EU) št. 1306/2013 Evropskega parlamenta in Sveta v zvezi z integriranim administrativnim in kontrolnim sistemom, ukrepi za razvoj podeželja in navzkrižno skladnostjo (UL L 227, str. 69).

Tožba, vložena 30. maja 2016 – Sun Media/EUIPO – Meta4 Spain (METAPORN)

(Zadeva T-273/16)

(2016/C 270/62)

Jezik, v katerem je bila tožba vložena: angleščina

Stranke

Tožeča stranka: Sun Media Ltd (Hong Kong Central, Posebno upravno območje Kitajske Hongkong) (zastopnik: A. Schnider, odvetnik)

Tožena stranka: Urad Evropske unije za intelektualno lastnino (EUIPO)

Druga stranka pred odborom za pritožbe: Meta4 Spain, SA (Las Rozas, Španija)

Podatki o postopku pred UUNT

Prijavitelj sporne znamke: tožeča stranka

Zadevna sporna znamka: besedna znamka EU „METAPORN“ – Prijava št. 11 819 281

Postopek pred EUIPO: postopek z ugovorom

Izpodbijana odločba: Odločba drugega odbora za pritožbe pri EUIPO z dne 3. marca 2016 v združenih zadevah R 653/2015-2 in R 674/2015-2

Tožbena predloga

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

— razveljavi izpodbijano odločbo;

— naloži EUIPO in drugi stranki v postopku pred EUIPO, če predloži pisna stališča, naj nosita svoje stroške in stroške tožeče stranke v postopku pred Splošnim sodiščem in v pritožbenem postopku pri EUIPO.

Navajani tožbeni razlogi

- Kršitev člena 8(1)(b) Uredbe št. 207/2009;
- Kršitev člena 75 in naslednjih Uredbe št. 207/2009;
- Kršitev obveznosti EUIPO, da svoja pooblastila izvaja v skladu s splošnimi načeli prava Unije.

Tožba, vložena 27. maja 2016 – Saleh Thabet/Svet**(Zadeva T-274/16)**

(2016/C 270/63)

*Jezik postopka: angleščina***Stranki**

Tožeča stranka: Suzanne Saleh Thabet (Kairo, Egipt) (zastopniki: B. Kennelly in J. Pobjoy, Barristers, ter G. Martin in M. Rushton, Solicitors)

Tožena stranka: Svet Evropske unije

Predlogi

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- Sklep Sveta (SZVP) 2016/411 z dne 18. marca 2016 o spremembi Sklepa 2011/172/SZVP o omejevalnih ukrepih proti nekaterim osebam in subjektom zaradi razmer v Egiptu (UL L 74, str. 40) razglasi za ničen v delu, v katerem se nanaša na tožečo stranko;
- ugotovi, da se člen 1(1) Sklepa Sveta 2011/172/SZVP z dne 21. marca 2011 o omejevalnih ukrepih proti nekaterim osebam in subjektom zaradi razmer v Egiptu (UL L 76, str. 63) in člen 2(1) Uredbe Sveta (EU) št. 270/2011 z dne 21. marca 2011 o omejevalnih ukrepih zoper nekatere osebe in subjekte glede na razmere v Egiptu (UL L 76, str. 4) ne uporabljata v delu, v katerem se nanašata na tožečo stranko, in naj zato Sklep (SZVP) 2016/411 razglasi za ničen v delu, v katerem se nanaša na tožečo stranko,
- Svetu naloži plačilo stroškov tožeče stranke.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja šest tožbenih razlogov.

1. Prvi tožbeni razlog: Svet ni opredelil ustrezne pravne podlage člena 1(1) Sklepa 2011/172/SZVP (v nadaljevanju: Sklep) in člena 2(1) Uredbe (EU) št. 270/2011 (v nadaljevanju: Uredba). Ni dokazano, da bi Svet preučil pravno podlago člena 1(1) Sklepa pri sprejetju Sklepa (SZVP) 2016/411 (v nadaljevanju: izpodbijani sklep), čeprav je v členu 5 Sklepa izrecno navedeno, da mora to storiti. To, da je člen 1(1) lahko imel veljavno pravno podlago, ko je bil prvič sprejet 21. marca 2011, ne pomeni, da pravna podlaga te določbe traja do leta 2016 ali pozneje.
2. Drugi tožbeni razlog: Svet je kršil pravice, ki jih ima tožeča stranka na podlagi člena 6 v povezavi s členoma 2 in 3 PEU in členoma 47 in 48 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah, ker je predpostavljala, da so v sodnih postopkih v Egiptu spoštovane temeljne človekove pravice.
3. Tretji tožbeni razlog: Svet je storil očitne napake pri presoji s tem, da je štel, da je merilo, ki velja za vpis tožeče stranke na seznam iz člena 1(1) Sklepa in člena 2(1) Uredbe, izpolnjeno.

4. Četrty tožbeni razlog: Svet ni podal zadostne obrazložitve za ponovno uvrstitev tožeče stranke.
5. Peti tožbeni razlog: Svet je kršil pravico tožeče stranke do obrambe ter pravico do dobrega upravljanja in učinkovitega sodnega nadzora. Predvsem ni skrbno in nepristransko preučil, ali so domnevni razlogi, ki naj bi upravičevali ponovno uvrstitev, dovolj utemeljeni ob upoštevanju navedb tožeče stranke pred ponovno uvrstitvijo.
6. Šesti tožbeni razlog: Svet je neutemeljeno in nesorazmerno kršil temeljne pravice tožeče stranke, vključno z njeno pravico do varstva lastninske pravice in ugleda. Vpliv Sklepa Sveta (SZVP) 2016/411 na tožečo stranko je obsežen tako z vidika njene lastnine kot svetovnega ugleda. Svet ni dokazal, da je zamrznitev premoženja in ekonomskih sredstev tožeče stranke povezana ali upravičena s kakršnimkoli legitimnim ciljem, še manj pa, da je s tem ciljem sorazmerna.

Tožba, vložena 27. maja 2016 – Mubarak in drugi/Svet

(Zadeva T-275/16)

(2016/C 270/64)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Tožeče stranke: Gamal Mohamed Hosni Elsayed Mubarak (Kairo, Egipt), Alaa Mohamed Hosni Elsayed Mubarak (Kairo), Heidy Mahmoud Magdy Hussein Rasekh (Kairo), Khadiga Mahmoud El Gammal (Kairo) (zastopniki: B. Kennelly in J. Pobjoy, Barristers, ter G. Martin in M. Rushton, Solicitors)

Tožena stranka: Svet Evropske unije

Predlogi

Tožeče stranke Splošnemu sodišču predlagajo, naj:

- Sklep Sveta (SZVP) 2016/411 z dne 18. marca 2016 o spremembi Sklepa 2011/172/SZVP o omejevalnih ukrepih proti nekaterim osebam in subjektom zaradi razmer v Egiptu (UL 2016 L 74, str. 40) razglasi za ničen v delu, v katerem se uporablja za tožeče stranke;
- ugotovi, da se člen 1(1) Sklepa Sveta 2011/172/SZVP z dne 21. marca 2011 o omejevalnih ukrepih proti nekaterim osebam in subjektom zaradi razmer v Egiptu (UL 2011 L 76, str. 63) in člen 2(1) Uredbe Sveta (EU) št. 270/2011 z dne 21. marca 2011 o omejevalnih ukrepih zoper nekatere osebe in subjekte glede na razmere v Egiptu (UL 2011 L 76, str. 4) ne uporabljata v delu, v katerem se uporabljata za tožeče stranke in, posledično, Sklep (SZVP) 2016/411 razglasi za ničnega v delu, v katerem se uporablja za tožeče stranke,
- Svetu naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeče stranke v utemeljitev tožbe navajajo šest razlogov.

1. Prvi tožbeni razlog je, da Svet ni opredelil ustrezne pravne podlage za člen 1(1) Sklepa 2011/172/SZVP (v nadaljevanju: sklep) in člena 2(1) Uredbe (EU) No 270/2011 (v nadaljevanju: uredba). Ni dokazov, da bi Svet ponovno preveril pravno podlago člena 1(1) sklepa pri sprejetju Sklepa (SZVP) 2016/411 (v nadaljevanju: izpodbijani sklep), ne glede na izrecno obveznost, da to storil na podlagi člena 5 sklepa. Dejstvo, da je člen 1(1) morda imel veljavno pravno podlago, ko je bil prvič sprejet 21. marca 2011, tej določbi na zagotavlja trajne pravne podlage do leta 2016 ali kasneje.

2. Drugi tožbeni razlog je kršitev pravic, ki jih imajo tožeče stranke na podlagi člena 6 v povezavi s členoma 2 in 3 PEU in členov 47 in 48 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah, ker je Svet domneval, da so se v okviru sodnih postopkov v Egiptu spoštovale temeljne človekove pravice.
3. Tretji tožbeni razlog je, da je Svet storil očitno napako pri presoji s tem, da je štel, da je bilo merilo iz člena 1(1) sklepa in člena 2(1) uredbe za uvrstitev tožečih strank na seznam izpolnjeno.
4. Četrty tožbeni razlog je, da Svet ni podal ustrezne obrazložitve za ponovno uvrstitev tožečih strank na seznam.
5. Peti tožbeni razlog je, da je Svet kršil pravico tožečih strank do obrambe in pravico do dobrega upravljanja ter do učinkovitega pravnega sredstva. Zlasti naj Svet ne bi pozorno in nepristransko preučil, ali so bili zatrjevani razlogi, ki naj bi upravičevali ponovno uvrstitev na seznam, utemeljeni glede na trditve, ki so jih tožeče stranke podale pred njihovo ponovno uvrstitvijo na seznam.
6. Šesti tožbeni razlog je, da je Svet brez utemeljitve in nesorazmerno kršil temeljne pravice tožečih strank, vključno z njihovo pravico do varstva lastnine in ugleda. Posledice izpodbijanega sklepa za tožeče stranke so hude, tako glede njihove lastnine kot njihovega globalnega ugleda. Svet naj ne bi dokazal, da je zamrznitev sredstev in ekonomskih virov tožečih strank povezana ali upravičena s kakršnim koli legitimnim ciljem, še manj pa, da bi bila glede na ta cilj sorazmerna.

Tožba, vložena 30. maja 2016 – Inpost Paczkomaty/Komisija

(Zadeva T-282/16)

(2016/C 270/65)

Jezik postopka: poljščina

Stranki

Tožeča stranka: Inpost Paczkomaty sp. z o.o. (Krakov, Poljska) (zastopnik: T. Proć, radca prawny)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predlog

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- za nič en razglasi Sklep (EU) C(2015) 8236 Evropske Komisije z dne 26. novembra 2015 o državni pomoči SA.38869 (2014/N), ki jo namerava Poljska dodeliti Poczta Polska (poljska pošta) za izravnavo neto stroškov v zvezi z obveznostjo zagotavljanja univerzalnih storitev v letih od 2013 do 2015;
- toženi stranki naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja sedem razlogov.

1. Prvi tožbeni razlog: Kršitev člena 106(2) PDEU, saj je Komisija neutemeljeno ugotovila izpolnjevanje zahtev iz točke 19 (Oddelek 2.6) Okvira [Evropske unije za državno pomoč v obliki nadomestila za javne storitve (2011)], kršitev načel Pogodbe o oddaji javnih naročil in nepravilna razlaga člena 7(2) Direktive 97/67/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. decembra 1997 o skupnih pravilih za razvoj notranjega trga poštnih storitev v Skupnosti in za izboljšanje kakovosti storitve (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 6, zvezek 3, str. 71, v nadaljevanju: Direktiva o poštnih storitvah)

- Metode, ki jih države članice uporabijo za financiranje opravljanja univerzalnih storitev morajo biti v skladu z načeli prepovedi diskriminacije, preglednosti in enakega obravnavanja, ki izhajajo iz določb Pogodbe DEU o svoboščinah na notranjem trgu, (vključno z izbiro izvajalca univerzalne poštne storitve v postopku, odprtem za konkurenco) in s členom 106(2) PDEU, kar naj v obravnavi zadevi ne bi bilo podano.
2. Drugi tožbeni razlog: Kršitev člena 106(2) PDEU in neutemeljena ugotovitev izpolnitve zahtev iz točke 14 (Oddelek 2.2) ter točke 60 (Oddelek 2.10) Okvira [Evropske unije za državno pomoč v obliki nadomestila za javne storitve (2011)].
- Evropska komisija naj bi neupravičeno izhajala iz tega, da je obveznost zagotavljanja javne službe, ki jo ima poljska pošta, dejansko skladna z zahtevami iz Direktive o poštних storitvah, zaradi česar ni potrebno, da se kot dokaz natančne ocene potrebe po univerzalni storitvi izvede posvetovanje z javnostjo ali uporabijo druga ustrezna sredstva, ki omogočajo, da se upoštevajo interesi uporabnikov in ponudnikov storitev.
3. Tretji tožbeni razlog: Kršitev člena 106(2) PDEU, neupravičena ugotovitev izpolnitve zahtev iz točke 52 (Oddelek 2.9) Okvira [Evropske unije za državno pomoč v obliki nadomestila za javne storitve (2011)] in kršitev člena 7(1),(3) in (5) Direktive o poštних storitvah
- Evropska komisija je neupravičeno izhajala iz predpostavke, da izravnalni sklad izpolnjuje zahteve po nediskriminaciji v zvezi z enotnim prispevkom, ki znaša maksimalno 2 % prihodkov ponudnikov univerzalnih ali enakovrednih storitev, ki so ga dolžni plačati; ta odstotni delež obveznega prispevka, ki se plača ponudnikom, se enako uporablja za vse udeležence na trgu, kar naj bi predstavljalo diskriminacijo, saj položaj ponudnikov univerzalnih storitev in položaj ponudnikov enakovrednih storitev nista enaka.
4. Četrty tožbeni razlog: Kršitev člena 7(1) Direktive o poštних storitvah, saj Evropska komisija sprejema, da se stroški univerzalne storitve financirajo z velikim številom izključnih in posebnih pravic, ki so bile dane poljski pošti.
- Člen 7(1) Direktive o poštних storitvah določa, da države članice ne podelijo ali ohranijo veljavnih izključnih ali posebnih pravic za vzpostavitev in zagotavljanje poštних storitev. Po drugi strani pa je Komisija sprejela, da poljska pošta v zvezi s univerzalnimi storitvami, ki jih zagotavlja, dobi izključne in posebne pravice.
5. Peti tožbeni razlog: Kršitev člena 102 PDEU v povezavi s členom 106(1) PDEU
- Nesorazmerno visok obvezni prispevek za izravnalni sklad, naj bi privedel do „protikonkurenčnega zaprtja“ poštnega trga.
6. Šesti tožbeni razlog: Kršitev člena 16 in 17(1) Listine Evropske unije o temeljnih pravicah
- Z izpodbijanim sklepom je bila potrjena shema državnih pomoči, ki je prevedla do nesorazmernega posega v lastninsko pravico tožeče stranke in do nesorazmerne omejitve njene svobodne gospodarske pobude.
7. Sedmi tožbeni razlog: Bistvena kršitev postopka in nespoštovanje obveznosti obrazložitve iz člena 296 PDEU
- Komisija ni pravilno ugotovila dejanskega stanja in sklep oprla na več napačnih dejstev. Poleg tega naj bi Komisija podala napačno obrazložitev, saj v nasprotju s svojo prakso odločanja, okoliščine, da ni bil izveden razpis, ni štela za negativno kar zadeva učinke na konkurenco.

Tožba, vložena 30. maja 2016 – Inpost/Komisija**(Zadeva T-283/16)**

(2016/C 270/66)

Jezik postopka: poljščina

Stranki*Tožeča stranka:* Inpost S.A. (Krakau, Poljska) (zastopnik: W. Knopkiewicz, radca prawny)*Tožena stranka:* Evropska komisija**Predloga**

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- za ničen razglasi Sklep (EU) C(2015) 8236 Evropske Komisije z dne 26. novembra 2015 o državni pomoči SA.38869 (2014/N), ki jo namerava Poljska dodeliti Poczta Polska (poljska pošta) za izravnavo neto stroškov v zvezi z obveznostjo zagotavljanja univerzalnih storitev v letih od 2013 do 2015;
- toženi stranki naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja sedem razlogov.

1. Prvi tožbeni razlog: Kršitev člena 106(2) PDEU, saj je Komisija neutemeljeno ugotovila izpolnjevanje zahtev iz točke 19 (Oddelek 2.6) Okvira [Evropske unije za državno pomoč v obliki nadomestila za javne storitve (2011)], kršitev načel Pogodbe o oddaji javnih naročil in nepravilna razlaga člena 7(2) Direktive 97/67/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. decembra 1997 o skupnih pravilih za razvoj notranjega trga poštnih storitev v Skupnosti in za izboljšanje kakovosti storitve (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 6, zvezek 3, str. 71, v nadaljevanju: Direktiva o poštnih storitvah).
 - Metode, ki jih države članice uporabijo za financiranje opravljanja univerzalnih storitev morajo biti v skladu z načeli prepovedi diskriminacije, preglednosti in enakega obravnavanja, ki izhajajo iz določb Pogodbe DEU o svoboščinah na notranjem trgu, (vključno z izbiro izvajalca univerzalne poštne storitve v postopku, odprtem za konkurenco) in s členom 106(2) PDEU, kar naj v obravnavi zadevi ne bi bilo podano.
2. Drugi tožbeni razlog: Kršitev člena 106(2) PDEU in neutemeljena ugotovitev izpolnitve zahtev iz točke 14 (Oddelek 2.2) ter točke 60 (Oddelek 2.10) Okvira [Evropske unije za državno pomoč v obliki nadomestila za javne storitve (2011)].
 - Evropska komisija naj bi neupravičeno izhajala iz tega, da je obveznost zagotavljanja javne službe, ki jo ima poljska pošta, dejansko skladna z zahtevami iz Direktive o poštnih storitvah, zaradi česar ni potrebno, da se kot dokaz natančne ocene potrebe po univerzalni storitvi izvede posvetovanje z javnostjo ali uporabijo druga ustrezna sredstva, ki omogočajo, da se upoštevajo interesi uporabnikov in ponudnikov storitev.
3. Tretji tožbeni razlog: Kršitev člena 106(2) PDEU, neupravičena ugotovitev izpolnitve zahtev iz točke 52 (Oddelek 2.9) Okvira [Evropske unije za državno pomoč v obliki nadomestila za javne storitve (2011)] in kršitev člena 7(1),(3) in (5) Direktive o poštnih storitvah

- Evropska komisija je neupravičeno izhajala iz predpostavke, da izravnalni sklad izpolnjuje zahteve po nediskriminaciji v zvezi z enotnim prispevkom, ki znaša maksimalno 2 % prihodkov ponudnikov univerzalnih ali enakovrednih storitev, ki so ga dolžni plačati; ta odstotni delež obveznega prispevka, ki se plača ponudnikom, se enako uporablja za vse udeležence na trgu, kar naj bi predstavljalo diskriminacijo, saj položaj ponudnikov univerzalnih storitev in položaj ponudnikov enakovrednih storitev nista enaka.
4. Četrty tožbeni razlog: Kršitev člena 7(1) Direktive o poštnih storitvah, saj Evropska komisija sprejema, da se stroški univerzalne storitve financirajo z velikim številom izključnih in posebnih pravic, ki so bile dane poljski pošti
- Člen 7(1) Direktive o poštnih storitvah določa, da države članice ne podelijo ali ohranijo veljavnih izključnih ali posebnih pravic za vzpostavitev in zagotavljanje poštnih storitev. Po drugi strani pa je Komisija sprejela, da poljska pošta v zvezi s univerzalnimi storitvami, ki jih zagotavlja, dobi izključne in posebne pravice.
5. Peti tožbeni razlog: Kršitev člena 102 PDEU v povezavi s členom 106(1) PDEU
- Nesorazmerno visok obvezni prispevek za izravnalni sklad, naj bi privedel do „protikonkurenčnega zaprtja“ poštnega trga.
6. Šesti tožbeni razlog: Kršitev člena 16 in 17(1) Listine Evropske unije o temeljnih pravicah
- Z izpodbijanim sklepom je bila potrjena shema državnih pomoči, ki je prevedla do nesorazmernega posega v lastninsko pravico tožeče stranke in do nesorazmerne omejitve njene svobodne gospodarske pobude.
7. Sedmi tožbeni razlog: Bistvena kršitev postopka in nespoštovanje obveznosti obrazložitve iz člena 296 PDEU
- Komisija ni pravilno ugotovila dejanskega stanja in sklep oprla na več napačnih dejstev. Poleg tega naj bi Komisija podala napačno obrazložitev, saj v nasprotju s svojo prakso odločanja, okoliščine, da ni bil izveden razpis, ni štela za negativno kar zadeva učinke na konkurenco.

Tožba, vložena 23. maja 2016 – Gulli/EUIPO – Laverana (Lybera)

(Zadeva T-284/16)

(2016/C 270/67)

Jezik, v katerem je bila tožba vložena: angleščina

Stranke

Tožeča stranka: Diego Gulli (Genova, Italija) (zastopnika: M. Andreolini in F. Andreolini, odvetnika)

Tožena stranka: Urad Evropske unije za intelektualno lastnino

Druga stranka pred odborom za pritožbe: Laverana GmbH & Co.KG (Wennigsen, Nemčija)

Podatki o postopku pred EUIPO

Prijavitelj sporne znamke: tožeča stranka

Zadevna sporna znamka: figurativna znamka EU, ki vsebuje besedni element „Lybera“ – Prijava št. 12 155 743

Postopek pred EUIPO: postopek z ugovorom

Izpodbijana odločba: Odločba petega odbora za pritožbe pri EUIPO z dne 17. marca 2016 v zadevi R 3219/2014-5

Tožbena predloga

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- razveljavi izpodbijano odločbo;
- toženi stranki naloži plačilo stroškov.

Navajani tožbeni razlog

- Kršitev člena 8(1)(b) Uredbe št. 207/2009.

Tožba, vložena 30. maja 2016 – Belgija/Komisija

(Zadeva T-287/16)

(2016/C 270/68)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Tožeča stranka: Kraljevina Belgija (zastopniki: J.-C. Halleux in M. Jacobs, agenta, skupaj z É. Grégoirejem in J. Mariani, odvetnikoma)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predlogi

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- primarno, za ničen razglasi Izvedbeni sklep Komisije (EU) 2016/417 z dne 17. marca 2016, ker glede Belgije iz financiranja Evropske unije izključuje znesek 9 601 619,00 EUR (proračunska postavka 6701);
- podredno, za delno ničen razglasi ta sklep o izključitvi zneska 9 601 619 EUR iz financiranja Unije, ker že vključuje znesek 4 106 470,02, do katerega je bil EKJS že upravičen;
- Komisiji naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja dva tožbena razloga.

1. Prvi tožbeni razlog se nanaša na kršitev členov 31(1) in 32(8) Uredbe Sveta (ES) št. 1290/2005 z dne 21. junija 2005 o financiranju skupne kmetijske politike (UL L 209, str. 1), ker naj Komisija ne bi dokazala, da izdatek belgijske plačilne agencije ni v skladu s pravom Unije in da neobstoja vračila ali nezakonitost izvirata iz nezakonitosti ali malomarnosti, ki bi se lahko pripisala Bureau d'intervention et de restitution belge (belgijski urad za intervencije in nadomestila, BIRB).
2. Drugi tožbeni razlog, naveden podredno, se nanaša na kršitev člena 31(2) Uredbe št. 1290/2005 in načela sorazmernosti, ker naj izključeni znesek ne bi ustrezal pomenu ugotovljene neskladnosti in naj se ne bi upoštevala finančna škoda, povzročena Evropski uniji.

Tožba, vložena 3. junija 2016 – Inox Mare/Komisija

(Zadeva T-289/16)

(2016/C 270/69)

Jezik postopka: italijanščina

Stranki

Tožeča stranka: Inox Mare Srl (Rimini, Italija) (zastopnik: R. Holzeisen, odvetnik)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predlogi

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- Končno poročilo OF/2013/0086/B1 THOR (2015) 40189 z dne 26. novembra 2015 razglasi za nično zaradi hudih nezakonitosti, ki so pri njem podane;
- in posledično razglasi za nično Priporočilo za ukrepanje na podlagi preiskave OLAF THOR (2015) 4257 z dne 9. decembra 2015;
- toženi stranki naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožba je vložena zoper izpodbijana akta v delu, v katerem je z njima ugotovljeno, da se je tožeča stranka več let izogibala plačilu carin in protidampinskih dajatev. Tožeča stranka v zvezi s tem trdi, da je uvozila večje količine pritrjevalnega materiala iz nerjavečega jekla, pri čemer se je zanašala na to, kar je masovno potrjevala filipinska carinska uprava, in sicer zatrjevano filipinsko poreklo proizvodov, ki sta jih dobavljali filipinski družbi, dokler se ni seznanila s tem, da je Evropska unija proti Filipinom sprožila postopek za preprečevanje izogibanja zaradi suma, da je zgoraj navedeno blago dejansko tajvanskega porekla in da je torej v Evropsko unijo preprosto preposlano iz Tajvana prek Filipinov.

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja dva razloga.

1. Prvi tožbeni razlog: predhodno vprašanje možnosti izpodbijanja zadevnih aktov na podlagi člena 263 PDEU

- V zvezi s tem se trdi, da sta izpodbijana akta – čeprav je mogoče na podlagi njunega poimenovanja sklepati nasprotno – v bistvu za italijansko carinsko upravo zavezujoča in imata neposredne pravne učinke, ki škodijo interesom ter osebnim in dejanskim pravicam tožeče stranke, s čimer se spreminja njen pravni položaj, ob upoštevanju (1) narave „lastnih sredstev Unije“, ki jo imajo dajatve in posledično obveznosti držav članic, ki so zadolžene samo za pobiranje carin, (2) narave OLAF kot organa, ki opravlja upravne preiskave in ki pri zunanjih preiskavah nadomesti Evropsko komisijo, (3) vloge Evropske komisije kot institucije Evropske unije, ki ima izvršilno funkcijo pri izvajanju Carinskega zakonika Evropske unije.
- V tem pravnem okviru bi zanikanje možnosti neposrednega izpodbijanja na podlagi člena 263 PDEU aktov OLAF, ki ju izpodbija tožeča stranka, pomenilo zanikanje temeljne pravice tožeče stranke do učinkovitega pravnega sredstva ter torej kršitev člena 47 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah in člena 13 EKČP.

2. Drugi tožbeni razlog: nezakonnost izpodbijanih aktov

- V zvezi s tem se zatrjuje, da Končno poročilo OF/2013/0086/B1 – THOR (2015) 40189 ne vsebuje nobenega od bistvenih elementov, ki jih je zakonodajalec določil z Uredbo (EU, Euratom) št. 883/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. septembra 2013,⁽¹⁾ kar ima za posledico njegovo popolno nezakonnost in nebstoj kakršne koli dokazne vrednosti.
- Pri izpodbijanjem aktu naj bi bile podane naslednje nezakonnosti: nenavedba procesnih jamstev in oseb, na katere se preiskava nanaša, zaslišanja zakonitih zastopnikov tožeče stranke; kršitev obveznosti navedbe začetne pravne kvalifikacije, neobrazložena in protislovna izključitev odgovornosti pristojnih organov, kršitev obveznosti objektivnega in nepristranskega vodenja preiskave ob spoštovanju načela domneve nedolžnosti, ki jo je storil OLAF, in zmotne ugotovitve v končnem poročilu, ki so posledica pomanjkljive preiskave.
- Zaradi zgoraj navedenih nezakonnosti je priporočilo, ki ga je generalni direktorat OLAF posredoval Agenzia delle Dogane e dei Monopoli della Repubblica italiana, naj sprejme vse potrebne ukrepe za izterjavo dajatev od tožeče stranke, brez vsakršne pravne podlage in torej nezakonito.

⁽¹⁾ Uredba (EU, Euratom) št. 883/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. septembra 2013 o preiskavah, ki jih izvaja Evropski urad za boj proti goljufijam (OLAF), ter razveljavitvi Uredbe (ES) št. 1073/1999 Evropskega parlamenta in Sveta in Uredbe Sveta (Euratom) št. 1074/1999 (UL L 248, str. 1).

Tožba, vložena 7. junija 2016 – Fruits de Ponent/Komisija

(Zadeva T-290/16)

(2016/C 270/70)

Jezik postopka: španščina

Stranki

Tožeča stranka: Fruits de Ponent, SCCL (Alcarràs, Španija) (zastopniki: M. Roca Junyent, J. Mier Albert, R. Vallina Hoset, odvetniki)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predlogi

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- Evropski komisiji naloži povračilo škode, ki jo je povzročila družbam Escarp. S.C.P., Agropecuaria Sebar, S.L. in Rusfal 2000, S.L., kot posledico svojega ravnanja in opustitev v zvezi z motnjami na trgu breskev in nektarin v tržnem letu 2014, zlasti s sprejetjem Delegirane uredbe Komisije (EU) št. 913/2014 in Delegirane Uredbe (EU) št. 932/2014.
- Evropski komisiji naloži, da plača:
 - družbi Escarp, S.C.P. znesek 121 085,11 EUR skupaj s kompenzacijskimi in zamudnimi obrestmi.
 - družbi Agropecuaria Sebar, S.L. znesek 162 540,46 EUR skupaj s kompenzacijskimi in zamudnimi obrestmi.
 - družbi Rusfal 2000, S.L. znesek 28 808,99 EUR skupaj s kompenzacijskimi in zamudnimi obrestmi.
- Evropski komisiji naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Predmet te tožbe je povračilo škode, ki naj bi se domnevno utrpela zaradi ravnanj in opustitev Evropske komisije zaradi motenj na trgu breskev in nektarin v tržnem letu 2014, zlasti – vendar ne izključno – zaradi sprejetja delegiranih uredb (EU) št. 913/2014 ⁽¹⁾ in št. 932/2014 ⁽²⁾.

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja en tožbeni razlog, s katerim zatrjuje, da so izpolnjeni pogoji, določeni s sodno prakso Unije za priznanje pravice do povračila na podlagi nepogodbene odgovornosti Evropske unije.

V zvezi s tem na prvem mestu zatrjuje, da je Komisija s svojim ravnanjem in opustitvami storila hudo kršitev pravil, katerih predmet je podelitev pravic posameznikom, kot sta načeli skrbnega ravnanja in dobrega upravljanja iz člena 41 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah in nazadnje načelo prepovedi samovoljnega ravnanja.

To pa je zato, ker je Komisija s sprejetjem ukrepov v izogib motnjam na trgu breskev in nektarin poleti 2014:

- Sprejela krizni mehanizem, ki ga je predtem sama štela za neustreznega in neučinkovitega, ker ga niso uporabljale organizacije proizvajalcev, saj so bile premajhne in niso imele potrebnih sredstev za njegovo uporabo.
- Ni zbrala informacij o trgu.
- Je ravnala, ne da bi zbrala ustrezne podatke v zvezi z ukrepom umika.
- Je ravnala prepozno.

Po drugi strani tožeča stranka navaja, da so bili ukrepi za sofinanciranje umika proizvodov, ukrepi spodbujanja in ukrepi brezplačne distribucije objektivno neustrezni.

Prav tako zatrjuje, da je Komisija kršila obveznost obrazložitve.

Na drugem mestu trdi, da so te tri prizadete družbe utrpale dejansko in gotovo škodo, ki je poleg tega količinsko opredeljiva.

Nazadnje naj bi obstajala vzročna zveza med to škodo in nezakonitim ravnanjem Komisije.

⁽¹⁾ Delegirana uredba Komisije (EU) št. 913/2014 z dne 21. avgusta 2014 o določitvi začasnih izrednih podpornih ukrepov za proizvajalce breskev in nektarin (UL L 248, str. 1)

⁽²⁾ Delegirana uredba Komisije (EU) št. 932/2014 z dne 29. avgusta 2014 o določitvi začasnih izrednih podpornih ukrepov za proizvajalce nekaterih vrst sadja in zelenjave ter spremembi Delegirane uredbe (EU) št. 913/2014 (UL L 259, str. 2).

Tožba, vložena 13. junija 2016 – East West Consulting/Komisija

(Zadeva T-298/16)

(2016/C 270/71)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Tožeča stranka: East West Consulting SPRL (Nandrin, Belgija) (zastopnika: L. Levi in A. Tymen, odvetnika)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predlogi

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

— to tožbo razglasi za dopustno in utemeljeno;

in zato

— razišči, da gre za nepogodbeno odgovornost Evropske komisije;

— toženi stranki naloži povrnitev škode, ki je nastala tožeči stranki in ki je ocenjena – z možnostjo popravka – na 496 000 EUR;

— toženi stranki vsekakor naloži plačilo vseh stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja dva tožbena razloga.

1. Prvi tožbeni razlog se nanaša na dovolj resne kršitve pravnih pravil, ki naj bi jih Komisija storila s tem, da je na podlagi Sklepa Komisije z dne 16. decembra 2008 o sistemu zgodnjega opozarjanja za odredbodajalce Komisije in izvajalske agencije (2008/969/ES, Euratom) (UL L 344, str. 125) vnesla opozorilo „W3b“ v sistemu zgodnjega opozarjanja v zvezi s tožečo stranko po preiskavi Evropskega urada za boj proti goljufijam (OLAF), pri čemer je opredelila stopnjo tveganja, povezanega s tožečo stranko kot ponudnikom pri javnem naročilu storitev v zvezi s projektom za krepitev boja proti delu na črno v nekdanji jugoslovanski republiki Makedoniji. Ta tožbeni razlog je razdeljen na pet delov:

— Prvi del, v okviru katerega se navaja, da naj bi bila odločitev o opozorilu v zvezi s tožečo stranko v sistemu zgodnjega opozarjanja (v nadaljevanju: odločitev o opozorilu v sistemu zgodnjega opozarjanja) nezakonita, ker naj bi bila brez pravne podlage ter naj bi kršila člen 5 PEU in temeljno pravico glede domneve nedolžnosti;

- Drugi del, v okviru katerega se navaja, da naj bi bila odločitev o opozorilu v sistemu zgodnjega opozarjanja nezakonita, ker naj bi kršila načelo pravne varnosti glede pogojev v zvezi z opozorilom „W3b“;
 - V okviru tretjega dela se trdi, da naj bi bila odločitev o opozorilu v sistemu zgodnjega opozarjanja nezakonita, ker naj bi izhajala iz kršitve člena 41 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah, načela dobrega upravljanja, pravice do obrambe, temeljne pravice do izjave in obveznosti razložitve;
 - V okviru četrtega dela, ki je naveden posredno, je navedeno, da naj bi Komisija kršila odločitev o opozorilu v sistemu zgodnjega opozarjanja, obveznost obrazložitve, določeno v členu 41 Listine, dolžnost skrbnega ravnanja in načelo sorazmernosti;
 - V okviru petega dela se zatrjuje, da je razlog za zavrnitev odobritve Komisije nezakonit, ker naj bi bil v nasprotju z razpisno dokumentacijo.
2. Drugi tožbeni razlog se nanaša na škodo, ki je nastala tožeči stranki, in vzročno zvezo med nepravilnim ravnanjem Komisije in to škodo.

Sklep Splošnega sodišča z dne 6. junija 2016 – Miejskie Przedsiębiorstwo Energetyki Ciepłej/ECHA

(Zadeva T-560/12) ⁽¹⁾

(2016/C 270/72)

Jezik postopka: poljščina

Predsednik šestega senata je odredil izbris zadeve.

⁽¹⁾ UL C 79, 16.3.2013.

Sklep Splošnega sodišča z dne 1. junija 2016 – Laboratoire Nuxe/EUIPO – NYX, Los Angeles (NYX)

(Zadeva T-537/14) ⁽¹⁾

(2016/C 270/73)

Jezik postopka: angleščina

Predsednik sedmega senata je odredil izbris zadeve.

⁽¹⁾ UL C 329, 22.9.2014.

Sklep Splošnega sodišča z dne 31. maja 2016 – Laboratorios Thea/EUIPO – Sebapharma (Sebacur)

(Zadeva T-84/15) ⁽¹⁾

(2016/C 270/74)

Jezik postopka: angleščina

Predsednik osmega senata je odredil izbris zadeve.

⁽¹⁾ UL C 118, 13.4.2015.

SODIŠČE ZA USLUŽBENCE EVROPSKE UNIJE

**Sodba Sodišča za uslužbence (sodnik posameznik) z dne 14. junija 2016 – Fernández González/
Komisija**

(Zadeva F-121/15) ⁽¹⁾

**(Javni uslužbenci — Začasni uslužbenec — Uslužbenec na delovnem mestu v uradu evropskega
komisarja — Zaposlitev začasnega uslužbenca na podlagi člena 2(b) pogojev za zaposlitev — Pogoji
prekinitve vsakršne zaposlitve pri Komisiji za šest mesecev — Točka 3.2 obvestila Komisije D(2005)
18064 z dne 28. julija 2005 o zaposlitvi drugih uslužbencev na podlagi člena 2(b) in (d) pogojev za
zaposlitev na delovna mesta za nedoločen čas v primeru neobstoja uspešnih kandidatov na natečaju)**

(2016/C 270/75)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Tožeča stranka: Elia Fernández González (Bruselj, Belgija) (zastopniki: M. Casado García-Hirschfeld in É. Boigelot, odvetniki)

Tožena stranka: Evropska komisija (zastopniki: C. Berardis-Kayser in G. Berscheid, agenta, D. Waelbroeck in A. Duron, odvetnika)

Predmet

Predlog za razglasitev ničnosti odločbe o zavrnitvi kandidature tožeče stranke za delovno mesto, za katerega je bilo objavljeno obvestilo o prostem delovnem mestu COM/2014/2036, zaradi neizpolnjevanja pogoja o prekinitvi pogodbe za šest mesecev pred zaposlitvijo uslužbenca, ki je bil pred tem zaposlen na podlagi pogodbe AT2c, na podlagi Obvestila D(2005)18064 z dne 28. julija 2005 DG HR, ter povračilo domnevno nastale premoženjske in nepremoženjske škode.

Izrek

1. Tožba se zavrne.
2. Evropska komisija nosi svoje stroške in stroške, ki jih je priglasila Elia Fernández González.

⁽¹⁾ UL C 354, 26.10.2015, str. 57.

Sodba Sodišča za uslužbence (sodnik posameznik) z dne 10. junija 2016 – HI/Komisija(Zadeva F-133/15) ⁽¹⁾

(Javni uslužbenci — Uradniki — Člen 11 Kadrovskih predpisov — Dolžnost lojalnosti — Člen 11a — Konflikt interesov — Uradnik, zadolžen za spremljanje projekta, ki ga financira Unija — Družinska vez med tem uradnikom in osebo, zaposleno za potrebe projekta s strani družbe, ki je odgovorna za ta projekt — Disciplinski postopek — Disciplinska sankcija — Degradacija — Zakonitost sestave disciplinske komisije — Obveznost obrazložitve — Trajanje postopka — Razumen rok — Kršitev pravic obrambe — Načelo ne bis in idem — Očitna napaka pri presoji — Sorazmernost sankcije — Olajševalne okoliščine)

(2016/C 270/76)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Tožeča stranka: HI (zastopnica: M. Velardo, odvetnica)

Tožena stranka: Evropska komisija (zastopnici: C. Ehrbar in F. Simonetti, agentki)

Predmet

Predlog za razglasitev ničnosti sklepa Komisije, s katerim je bila tožeči stranki po preiskavi nasprotja interesov naložena trajna degradacija za dva razreda, in povračilo nepremoženjske škode, ki naj bi jo utrpela tožeča stranka.

Izrek

1. Tožba se zavrne.
2. HI nosi svoje stroške in stroške, ki jih je priglasila Evropska komisija.

⁽¹⁾ UL C 414, 14.12.2015, str. 45.

ISSN 1977-1045 (elektronska različica)
ISSN 1725-5244 (tiskana različica)

Urad za publikacije Evropske unije
2985 Luxembourg
LUKSEMBURG

SL